

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 122

Ediția în limba română

Legislație

Anul 57

24 aprilie 2014

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) nr. 375/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 aprilie 2014 de instituire a Corpului voluntar european de ajutor umanitar (inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”)** 1
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 376/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 aprilie 2014 privind raportarea, analiza și acțiunile subsecvente cu privire la evenimentele de aviație civilă, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 996/2010 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2003/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului, și a Regulamentelor (CE) nr. 1321/2007 și (CE) nr. 1330/2007 ale Comisiei ⁽¹⁾** 18
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 377/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 aprilie 2014 de instituire a programului Copernicus și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 911/2010 ⁽¹⁾** 44
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 378/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 aprilie 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1166/2008 în ceea ce privește cadrul financiar pentru perioada 2014-2018 ⁽¹⁾** 67

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 375/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 3 aprilie 2014

de instituire a Corpului voluntar european de ajutor umanitar (inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 214 alineatul (5),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Solidaritatea este o valoare fundamentală a Uniunii și există potențialul să se dezvolte în continuare mijloace de exprimare a solidarității cetățenilor Uniunii cu persoanele din țările terțe vulnerabile sau afectate de crize provocate de om sau de dezastru naturale. În plus, Uniunea în ansamblu este cel mai mare donator de ajutor umanitar, furnizând aproape 50 % din ajutorul umanitar de la nivel mondial.
- (2) Voluntariatul este o expresie concretă și vizibilă a solidarității care permite persoanelor să își pună cunoștințele, aptitudinile și timpul în serviciul altor persoane, fără o motivație financiară.
- (3) Există o necesitate de a dezvolta și mai mult solidaritatea cu victimele crizelor și dezastrurilor din țări terțe, precum și de a mări atât gradul de conștientizare, cât și vizibilitatea ajutorului umanitar și a voluntariatului, în general, în rândul cetățenilor Uniunii.
- (4) Viziunea Uniunii în ceea ce privește ajutorul umanitar, inclusiv un obiectiv comun, principii și bune practici comune și un cadru comun pentru acordarea de ajutor umanitar al Uniunii, este prezentată în Declarația comună a Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în Consiliu, a Parlamentului European și a Comisiei Europene, intitulată „Consensul european privind ajutorul umanitar” ⁽²⁾. Consensul European privind ajutorul umanitar subliniază angajamentul ferm al Uniunii pentru o abordare bazată pe necesități, precum și pentru respectarea și promovarea principiilor fundamentale ale ajutorului umanitar: umanitatea, neutralitatea, imparțialitatea și independența. Acțiunile Corpului voluntar european de ajutor umanitar (denumit în continuare inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”) ar trebui să fie ghidate de Consensul european privind ajutorul umanitar.
- (5) Ajutorul umanitar al Uniunii este acordat în situații în care pot interveni și alte instrumente legate de cooperarea pentru dezvoltare, gestionarea crizelor și protecția civilă. Inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” ar trebui să lucreze în mod coerent și complementar, evitând suprapunerile cu politicile și instrumentele Uniunii relevante,

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 25 februarie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 18 martie 2014.

⁽²⁾ JO C 25, 30.1.2008, p. 1.

în special cu domeniul politicii de ajutor umanitar a Uniunii, al politicii în domeniul cooperării pentru dezvoltare și mecanismul Uniunii de protecție civilă instituit prin din Decizia nr. 1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului (¹), Centrul de coordonare a răspunsului pentru situații de urgență instituit prin decizia menționată, precum și cu Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) și cu delegațiile UE, pentru a se coordona răspunsul Uniunii la crizele umanitare din țări terțe.

- (6) Inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” ar trebui să contribuie la eforturile de consolidare a capacității Uniunii de a oferi o asistență umanitară bazată pe necesități și să consolideze capacitatea și rezistența comunităților vulnerabile sau afectate de dezastre în țări terțe. În plus, este important să se încurajeze cooperarea cu organizațiile internaționale relevante și cu alți parteneri umanitari și actori locali și regionali. Această cooperare ar trebui să fie făcută în conformitate cu acțiunile întreprinse de către Organizația Națiunilor Unite, pentru a sprijini rolul central și de coordonare generală a Oficiului Organizației Națiunilor Unite pentru coordonarea afacerilor umanitare (ONU-OCHA).
- (7) Numărul crizelor umanitare, atât cele naturale, cât și cele provocate de om, sfera și complexitatea acestora la nivel mondial au crescut în mod semnificativ în decursul anilor și această tendință este posibil să continue, conducând la o cerere tot mai mare ca actorii umanitari să ofere un răspuns imediat, eficace, eficient și coerent și să sprijine comunitățile locale din țările terțe, pentru a le face mai puțin vulnerabile și a le consolida gradul de reziliență la dezastre.
- (8) Voluntarii pot contribui la consolidarea capacității Uniunii de a oferi ajutor umanitar bazat pe necesități și în conformitate cu anumite principii și pot contribui la consolidarea eficacității sectorului ajutorului umanitar atunci când aceștia sunt selecționați și formați în mod adecvat și pregătiți pentru trimitere pe teren, astfel încât să se asigure faptul că aceștia au aptitudinile și competențele necesare pentru a ajuta în modul cel mai eficient persoanele aflate în dificultate, dacă beneficiază de un sprijin și o supraveghere suficiente în locul unde este exercitată activitatea de voluntariat.
- (9) Există în Europa și la nivel mondial sisteme de voluntariat care pun accentul pe dezvoltarea țărilor terțe. Adesea, acestea sunt programe naționale care se concentrează în principal sau exclusiv pe proiecte de dezvoltare. Inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” ar trebui, prin urmare, să aducă un plus de valoare, oferind voluntarilor oportunități de a contribui împreună la operațiuni de ajutor umanitar, consolidând, astfel, noțiunea de cetățenie europeană activă. Inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” poate aduce un plus de valoare prin încurajarea cooperării transnaționale a organizațiilor care participă la acțiunile de punere în aplicare a inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”, îmbunătățind astfel relațiile internaționale, proiectând o imagine pozitivă a Uniunii în lume și stimulând interesul pentru proiecte umanitare pan-europene.
- (10) Inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” ar trebui să fie eficientă din punctul de vedere al costurilor, ar trebui să completeze schemele de voluntariat naționale și internaționale existente, fără dublarea acestora, și ar trebui să se concentreze pe abordarea nevoilor și a lacunelor concrete din domeniul umanitar.
- (11) După cum s-a evidențiat în Comunicarea Comisiei din 23 noiembrie 2010 intitulată „Modalități de exprimare a solidarității cetățenilor Uniunii Europene prin intermediul voluntariatului: primele reflecții privind un corp voluntar european de ajutor umanitar”, peisajul actual al voluntariatului umanitar prezintă unele lacune, pe care inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” le poate remedia cu voluntari având profilul potrivit, trimiși pe teren la momentul potrivit, la locul potrivit. Acest lucru ar putea fi realizat în special prin definirea unor standarde și proceduri europene de identificare și selectare a voluntarilor umanitari, a unor obiective de referință stabilite de comun acord pentru formarea și pregătirea voluntarilor umanitari pentru trimitere pe teren, a unei baze de date de voluntari potențiali, identificați pe baza nevoilor existente în domeniu, și a unor oportunități pentru voluntari de a contribui la operațiuni umanitare, nu numai prin prezență la fața locului, ci și prin activități de sprijin administrativ și online.
- (12) Asigurarea unei formări adecvate, precum și securitatea și siguranța voluntarilor trebuie să rămână de o importanță capitală și să constituie tema unor schimburi regulate de informații, inclusiv cu statele membre. Voluntarii UE pentru ajutor umanitar nu ar trebui mobilizați pentru operațiuni desfășurate în zone de conflict armat internațional sau neinternațional.
- (13) Uniunea își desfășoară operațiunile de ajutor umanitar pe baza nevoilor și în parteneriat cu organismele de punere în aplicare. Aceste organizații ar trebui să joace un rol semnificativ în punerea în practică a inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” pentru a se asigura asumarea responsabilității de către actorii în domeniu și pentru a se maximiza participarea la acțiunile sub egida inițiativei menționate. Uniunea ar trebui să încredințeze unor astfel de organizații în special misiunile de identificare, selectare, pregătire, trimitere pe teren, precum și monitorizarea pe durata misiunii și după misiune a voluntarilor UE pentru ajutor umanitar, în conformitate cu normele stabilite de Comisie. Comisia ar trebui, dacă este necesar, să fie în măsură să facă apel la voluntari instruiți și pregătiți cu succes pentru trimiterea la birourile locale pentru sarcini de sprijin.

(¹) Decizia nr. 1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 decembrie 2013 privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii (JO L 347, 20.12.2013, p. 924).

- (14) Comunicarea Comisiei din 25 octombrie 2011 intitulată „O nouă strategie a UE (2011-2014) pentru responsabilitatea socială a întreprinderilor” prevede că societățile private pot juca un rol important și pot contribui la operațiunile de ajutor umanitar ale Uniunii, în special prin campaniile de voluntariat ale angajaților.
- (15) Inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” ar trebui să sprijine europenii de toate vârstele să practice cetățenia europeană activă. Inițiativa ar trebui să contribuie astfel la promovarea voluntariatului în Uniune și la dezvoltarea personală și a conștiinței interculturale a voluntarilor participanți, îmbunătățindu-le astfel competențele și capacitatea de inserție profesională în economia globală.
- (16) Conform principiilor Uniunii privind egalitatea de șanse și nediscriminarea, cetățenii Uniunii și persoanele cu drept de ședere pe termen lung în Uniune din toate categoriile sociale și de toate vârstele ar trebui să fie în măsură să se implice în calitate de cetățeni activi. Având în vedere provocările specifice ale contextului umanitar, participanții la inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” ar trebui să aibă vârsta de cel puțin 18 ani și ar putea reflecta o mare diversitate de profile și generații, inclusiv experți sau pensionari calificați.
- (17) Un statut juridic clar este o condiție preliminară esențială pentru participarea voluntarilor la mobilizarea în țări din afara Uniunii. Condițiile de mobilizare a voluntarilor ar trebui să fie definite prin contract, inclusiv standardele de protecție și de securitate a voluntarilor, responsabilitățile organizațiilor de trimitere și de primire, acoperirea contractului de asigurare, cheltuielile de ședere, de cazare și alte cheltuielile relevante. Mobilizarea voluntarilor în țările terțe ar trebui să facă obiectul unor acorduri privind securitatea și siguranța.
- (18) Recomandările cuprinse în Agenda politică pentru voluntariat în Europa și activitățile organizațiilor europene și internaționale de voluntariat, precum și programul Organizației Națiunilor Unite pentru voluntari ar trebui, unde este cazul, să fie luate în considerare în acțiunile din cadrul inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”.
- (19) Inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” ar trebui să sprijine acțiunile bazate pe necesități care vizează consolidarea capacității în ceea ce privește ajutorul umanitar a organizațiilor de primire în țările terțe, pentru a îmbunătăți pregătirea și reacția la crize umanitare la nivel local și pentru a asigura un impact eficient și sustenabil al activităților voluntarilor UE pentru ajutor umanitar pe teren, prin gestionarea riscurilor în caz de dezastru, pregătire și răspuns, mentorat, instruire în formarea voluntarilor, precum și alte domenii relevante.
- (20) Inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” ar trebui, dacă e cazul, să contribuie la consolidarea perspectivei de gen în politica Uniunii privind ajutorul umanitar, promovarea unor acțiuni umanitare adecvate pentru nevoile specifice ale femeilor și bărbaților de toate vârstele. Trebuie acordată o atenție deosebită cooperării cu grupurile și rețelele de femei pentru a promova participarea și conducerea femeilor în acțiunile de ajutor umanitar și, pe baza capacităților și a expertizei acestora, pentru a contribui la reconstrucție, consolidarea păcii, reducerea riscului de dezastru și la dezvoltarea rezistenței comunităților afectate.
- (21) Prezentul regulament stabilește pentru întreaga durată a perioadei financiare, un pachet financiar care urmează să reprezinte principala valoare de referință în sensul punctului 17 din acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în materie bugetară și privind buna gestiune financiară ⁽¹⁾, pentru Parlamentul European și pentru Consiliu pe durata procedurii bugetare anuale.
- (22) Alocarea asistenței financiare ar trebui să fie pusă în aplicare în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾. Datorită naturii specifice a acțiunilor sub egida inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”, este necesar să se prevadă că asistența financiară poate fi acordată persoanelor fizice și persoanelor juridice de drept public și privat. De asemenea, este important să se asigure că normele regulamentului sunt respectate, în special în ceea ce privește principiile economiei, eficienței și eficacității.

⁽¹⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

- (23) Îmbunătățirea punerii în aplicare și a calității cheltuielilor ar trebui să fie principii directoare în atingerea obiectivelor inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”, asigurându-se totodată utilizarea optimă a resurselor financiare.
- (24) Interesele financiare ale Uniunii ar trebui să fie protejate prin măsuri proporționale de-a lungul întregului ciclu de cheltuire a fondurilor, inclusiv prevenirea, depistarea și investigarea neregulilor, recuperarea fondurilor pierdute, plătite în mod necuvenit sau incorect utilizate și, dacă este cazul, impunerea unor penalități. Ar trebui adoptate măsuri corespunzătoare pentru prevenirea neregulilor și fraudei și efectuate demersurile necesare pentru recuperarea fondurilor pierdute, plătite în mod necuvenit sau utilizate incorect, în conformitate cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului ⁽¹⁾, Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului ⁽²⁾ și Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.
- (25) Participarea țărilor terțe, în special a țărilor în curs de aderare, a țărilor candidate, a țărilor potențial candidate, a țărilor partenere din cadrul politicii europene de vecinătate și a țărilor membre Asociației Europene de Liber Schimb ar trebui să fie posibilă pe baza unor convenții de cooperare.
- (26) Voluntarii participanți și organizațiile de punere în aplicare a acțiunilor sub egida inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” din țările care cooperează ar trebui, de asemenea, să adere și să susțină respectarea principiilor prevăzute în Consensusul european privind ajutorul umanitar, cu accent pe protecția „spațiului umanitar”.
- (27) Pentru a se permite primirea de feedback și îmbunătățiri continue și pentru a crește flexibilitatea și eficiența adopției, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din tratat ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește dispozițiile referitoare la standardele de selectare, gestionare și mobilizare a voluntarilor UE pentru ajutor umanitar, modificarea indicatorilor de performanță și a priorităților tematice, precum și ajustarea procentelor de alocare a pachetului financiar pentru implementarea prezentului regulament. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să desfășoare consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și către Consiliu.
- (28) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾. Procedura de examinare ar trebui utilizată pentru adoptarea procedurilor de selectare, gestionare și mobilizare a voluntarilor UE pentru ajutor umanitar, a mecanismului de certificare, a programului de formare și a programului anual de lucru al inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”.
- (29) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și ține seama de principiile care sunt recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (30) Prelucrarea datelor cu caracter personal care se realizează în cadrul prezentului regulament nu depășește ceea ce este necesar și proporțional pentru a se asigura buna funcționare a inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”. Orice prelucrare a datelor cu caracter personal de către Comisie va fi reglementată de Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾. Orice prelucrare a datelor cu caracter personal de către organizațiile de punere în aplicare a acțiunilor sub egida inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” stabilite legal în Uniune va fi reglementată de Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, 23.12.1995, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

⁽³⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁽⁶⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

- (31) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și a emis un aviz la 23 noiembrie 2012 ⁽¹⁾.
- (32) Este oportun să se alinieze perioada de aplicare a prezentului regulament cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului ⁽²⁾. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să se aplice începând cu 1 ianuarie 2014,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII INTRODUCTIVE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament instituie un Corp voluntar european de ajutor umanitar (denumit în continuare inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”) drept cadru al contribuțiilor comune ale voluntarilor europeni pentru sprijinirea și completarea operațiunilor de ajutor umanitar în țări terțe.

Prezentul regulament stabilește normele și procedurile de funcționare ale inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” și normele de acordare a asistenței financiare.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

Prezentul regulament se aplică:

1. selectării, formării și mobilizării voluntarilor UE pentru ajutor umanitar pentru sprijinirea și completarea ajutorului umanitar în țări terțe;
2. acțiunilor care sprijină, promovează și pregătesc mobilizarea voluntarilor UE pentru ajutor umanitar pentru a sprijini și completa ajutorul umanitar în țări terțe;
3. acțiunilor din interiorul și din afara Uniunii care au ca scop consolidarea capacității în ceea ce privește ajutorul umanitar a organizațiilor de primire din țările terțe.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „voluntar” înseamnă o persoană care alege, în mod liber și fără a avea o motivație financiară, să se implice în activități în beneficiul comunității și al societății în general;
- (b) „voluntar candidat” înseamnă o persoană eligibilă în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) pentru a solicita participarea la acțiunile sub egida inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”;
- (c) „voluntar UE pentru ajutor umanitar” înseamnă un candidat voluntar care a fost selecționat, format în conformitate cu norme și criterii de referință specifice, evaluat ca fiind eligibil și înregistrat ca fiind disponibil pentru mobilizare în sprijinul și completarea ajutorului umanitar în țări terțe;

⁽¹⁾ JO C 100, 6.4.2013, p. 14.

⁽²⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 (JO L 347, 20.12.2013, p. 884).

- (d) „ajutor umanitar” înseamnă activități și operațiuni în țări terțe, concepute pentru acordarea de asistență de urgență bazată pe necesități, în scopul protejării vieții, prevenirii și alinării suferinței umane și păstrării demnității umane în cazul unei crize provocate de om sau a unui dezastru natural. Acesta cuprinde operațiunile de asistență, ajutor și protecție, desfășurate în timpul crizelor umanitare sau după acestea, măsurile de sprijin prin care se asigură accesul la persoanele aflate în dificultate și se facilitează libera circulație a asistenței, precum și acțiunile care au drept obiectiv consolidarea gradului de pregătire și de reducere a riscului de dezastru și contribuția la consolidarea rezistenței și a capacității de a face față crizelor și de a se redresa după crize;
- (e) „țară terță” înseamnă o țară din afara Uniunii în care se desfășoară activități și operațiuni de ajutor umanitar, așa cum sunt menționate la litera (d).

Articolul 4

Obiectiv

Obiectivul inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” este de a contribui la consolidarea capacității Uniunii de a oferi ajutor umanitar bazat pe necesități, destinat protejării vieții, prevenirii și diminuării suferinței umane și păstrării demnității umane, precum și consolidării capacității și rezistenței comunităților vulnerabile sau afectate de dezastru în țările terțe, în special prin intermediul pregătirii pentru dezastru, al reducerii riscului de dezastru și prin consolidarea legăturii dintre ajutorul de urgență, reabilitare și dezvoltare. Acest obiectiv este realizat prin valoarea adăugată a contribuțiilor comune ale voluntarilor UE pentru ajutor umanitar, exprimând valorile Uniunii și solidaritatea cu persoanele aflate în dificultate și prin promovarea vizibilă a sentimentului cetățeniei europene.

Articolul 5

Principii generale

- (1) Acțiunile sub egida inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” se desfășoară în conformitate cu principiile ajutorului umanitar: umanitatea, neutralitatea, imparțialitatea și independența, precum și cu Consensul european privind ajutorul umanitar.
- (2) Acțiunile sub egida inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” răspund nevoilor umanitare ale comunităților locale și cerințelor organizațiilor de primire și au scopul de a contribui la consolidarea eficacității sectorului ajutorului umanitar.
- (3) Siguranța și securitatea voluntarilor candidați și a voluntarilor UE pentru ajutor umanitar este o prioritate.
- (4) Inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” promovează proiectele comune și parteneriatele internaționale bazate pe necesități între participanții voluntari din diferite țări și organizațiile de punere în aplicare a acțiunilor sub egida inițiativei menționate, astfel cum sunt menționate la articolul 10.

Articolul 6

Coerența și complementaritățile acțiunii Uniunii

- (1) La punerea în aplicare a prezentului regulament, se asigură coerența și complementaritatea cu alte instrumente și domenii de acțiune externă a Uniunii și cu alte politici relevante ale acesteia, îndeosebi cu politica de ajutor umanitar, politica de cooperare pentru dezvoltare și mecanismul de protecție civilă al Uniunii, evitându-se dublările și suprapunerile și recunoscând că ajutorul umanitar este guvernat de principiile ajutorului umanitar menționate la articolul 5 alineatul (1) din prezentul regulament. Se acordă o atenție deosebită asigurării unei tranziții fără dificultăți între acordarea de ajutor, reconstrucție și dezvoltare.
- (2) Comisia și statele membre cooperează pentru realizarea eficienței și eficacității, asigurând consecvența și coerența între sistemele naționale relevante de voluntari și acțiunile sub egida inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”. Aceste acțiuni au la bază bune practici și programe existente relevante și, dacă este cazul, folosesc rețelele europene existente.
- (3) Uniunea încurajează cooperarea cu organizațiile internaționale relevante și cu alți parteneri umanitari și actori locali și regionali pentru punerea în practică a acțiunilor sub egida inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”.

Pentru promovarea unui răspuns internațional coerent la crizele umanitare, acțiunile din cadrul inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” sunt în conformitate cu cele întreprinse de către Organizația Națiunilor Unite, în scopul de a sprijini rolul central și de coordonare generală a ONU-OCHA.

Articolul 7

Obiective operaționale

(1) Inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” vizează următoarele obiective operaționale:

(a) contribuția la creșterea și îmbunătățirea capacității Uniunii de a acorda ajutor umanitar.

Progresele în direcția atingerii acestui obiectiv operațional sunt evaluate pe baza unor indicatori, precum:

- numărul de voluntari UE pentru ajutor umanitar mobilizați sau gata de a fi mobilizați, având calificările cerute, precum și numărul de voluntari UE pentru ajutor umanitar” care și-au finalizat contractele în vederea mobilizării;
- numărul de persoane care au beneficiat de ajutor umanitar acordat prin inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” și costul mediu pe persoană;
- gradul de satisfacție al voluntarilor UE pentru ajutor umanitar mobilizați, al organizațiilor de trimitere și al celor de primire în ceea ce privește contribuția umanitară efectivă a voluntarilor UE pentru ajutor umanitar pe teren;

(b) îmbunătățirea aptitudinilor, a cunoștințelor și a competențelor voluntarilor în domeniul ajutorului umanitar și a termenilor și condițiilor de implicare.

Progresele în direcția atingerii acestui obiectiv operațional sunt evaluate pe baza unor indicatori, precum:

- numărul de candidați voluntari formați și de voluntari care au încheiat cu succes evaluarea realizată după formare;
- numărul de organizații de trimitere certificate care respectă standardele și procedurile în materie de gestionare a voluntarilor candidați și a voluntarilor UE pentru ajutor umanitar;
- gradul de satisfacție al voluntarilor instruiți și mobilizați, al organizațiilor de trimitere și de primire, în ceea ce privește calitatea formării, nivelul de cunoștințe și competențele voluntarilor, respectarea și gradul de adecvare al standardelor și procedurilor de gestionare a voluntarilor candidați și a voluntarilor UE pentru ajutor umanitar;

(c) consolidarea capacității organizațiilor de primire și promovarea voluntariatului în țări terțe.

Progresele în direcția atingerii acestui obiectiv operațional sunt evaluate pe baza unor indicatori, precum:

- numărul și tipul de acțiuni de consolidare a capacităților în țările terțe;
- numărul de angajați și de voluntari din țări terțe care participă la acțiunile de consolidare a capacităților;
- gradul de satisfacție al personalului organizațiilor de primire și al voluntarilor din țările terțe care participă la acțiunile de consolidare a capacităților în ceea ce privește calitatea și eficacitatea acțiunilor întreprinse;

(d) comunicarea principiilor Uniunii în domeniul ajutorului umanitar convenite în cadrul Consensului european privind ajutorul umanitar.

Progresele în direcția atingerii acestui obiectiv sunt evaluate pe baza unor indicatori, precum:

- numărul, tipul și costurile pentru acțiunile de informare, comunicare și sensibilizare;

(e) sporirea coerenței și a consecvenței voluntariatului între statele membre, pentru a le crea cetățenilor europeni mai multe oportunități de a participa la operațiuni și activități de ajutor umanitar.

Progresele în direcția atingerii acestui obiectiv operațional sunt evaluate pe baza unor indicatori, precum:

- numărul de organizații de trimitere certificate;
- numărul și tipul acțiunilor de asistență tehnică pentru organizațiile de trimitere;
- diseminarea și reproducerea standardelor și procedurilor pentru gestionarea voluntarilor candidați și a voluntarilor UE pentru ajutor umanitar în alte sisteme de voluntariat.

(2) Indicatorii menționați la alineatul (1) literele (a)- (e) sunt utilizați pentru monitorizarea, evaluarea și examinarea rezultatelor, după caz. Aceștia sunt orientativi și pot fi modificați prin acte delegate în conformitate cu articolul 24, pentru a se ține cont de experiența acumulată în urma evaluării progreselor înregistrate.

CAPITOLUL II

ACȚIUNILE SUB EGIDA INIȚIATIVEI „VOLUNTARI UE PENTRU AJUTOR UMANITAR”

Articolul 8

Acțiunile sub egida inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”

Inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” vizează obiectivele menționate la articolele 4 și 7 prin următoarele tipuri de acțiuni:

- elaborarea și gestionarea de standarde și proceduri în ceea ce privește voluntarii candidați și voluntarii UE pentru ajutor umanitar;
- dezvoltarea și gestionarea unui mecanism de certificare pentru organizațiile de trimitere și de primire;
- identificarea și selectarea voluntarilor candidați;
- instituirea unui program de formare și de sprijin pentru formare și a unor stagii de pregătire;
- crearea, gestionarea și actualizarea unei baze de date a voluntarilor UE pentru ajutor umanitar;
- mobilizarea a voluntarilor UE pentru ajutor umanitar pentru sprijinirea și completarea ajutorului umanitar în țări terțe;
- consolidarea capacității organizațiilor de primire;
- instituirea și gestionarea unei rețele pentru inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”;
- comunicare și sensibilizare;
- activități auxiliare de promovare a responsabilității, a transparenței și a eficacității inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”.

Articolul 9

Standarde și proceduri privind candidații voluntari și voluntarii UE pentru ajutor umanitar

(1) Bazându-se pe practicile relevante existente, Comisia stabilește standarde și proceduri care conțin condițiile, modalitățile și cerințele necesare pentru a fi aplicate de către organizațiile de trimitere și de primire în identificarea, selectarea, pregătirea, gestionarea și mobilizarea voluntarilor candidați și a voluntarilor UE pentru ajutor umanitar pentru a sprijini operațiunile de ajutor umanitar în țări terțe.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 24 pentru stabilirea standardelor ce se referă la:

- un cadru de competențe folosit pentru identificarea, selectarea și pregătirea voluntarilor ca angajați debutanți sau cu experiență în domeniu;
- prevederi pentru a asigura egalitatea de șanse și nediscriminarea în procesul de identificare și selectare;
- dispoziții pentru a asigura respectarea de către organizațiile de trimitere și de primire a dreptului intern relevant, a dreptului Uniunii și a dreptului țării de primire;

- standarde care reglementează parteneriatele între organizațiile de trimitere și de primire;
 - prevederi pentru recunoașterea aptitudinilor și competențelor dobândite de către voluntarii UE pentru ajutor umanitar, în conformitate cu inițiativele relevante existente la nivelul Uniunii.
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare pentru a întocmi:
- procedurile de urmat pentru identificarea, selectarea și pregătirea necesară înainte de mobilizare a voluntarilor candidați, inclusiv prin „stagii de ucenicie”, dacă este cazul;
 - dispoziții legate de mobilizarea și gestionarea voluntarilor UE pentru ajutor umanitar în țările terțe, inclusiv, printre altele, supravegherea la fața locului, sprijinul continuu prin instruire, mentorat, formare suplimentară, asigurarea condițiilor de muncă necesare, sprijin după mobilizare;
 - furnizarea de asigurări și crearea unor condiții de viață adecvate pentru voluntari, inclusiv suportarea cheltuielilor de subzistență, cazare, deplasare și a altor cheltuieli relevante;
 - proceduri de urmat înainte și după mobilizare, precum și pe durata acesteia, pentru a asigura îndeplinirea obligației de diligență și măsuri corespunzătoare de siguranță și securitate, inclusiv protocoale medicale și de evacuare și planuri de securitate care prevăd evacuarea de urgență din țări terțe, inclusiv proceduri pentru contactarea autorităților naționale;
 - proceduri pentru monitorizarea și evaluarea performanțelor individuale ale voluntarilor UE pentru ajutor umanitar.

Aceste acte de punere în aplicare sunt adoptate în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 26 alineatul (2).

Articolul 10

Mecanismul de certificare pentru organizațiile de trimitere și de primire

(1) Comisia stabilește un mecanism de certificare prin intermediul actelor de punere în aplicare cu eventuala implicare a unor parteneri din domeniul umanitar, prin care se garantează faptul că organizațiile de trimitere respectă standardele menționate la articolul 9, precum și un mecanism de certificare diferențiat pentru organizațiile de primire.

Comisia stabilește procedura legată de funcționarea mecanismelor de certificare, bazându-se pe mecanismele și procedurile de certificare similare existente, prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Aceste acte de punere în aplicare sunt adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 26 alineatul (2).

(2) La elaborarea mecanismului de certificare, Comisia identifică sinergii cu instrumentele de parteneriat ale Comisiei din domeniul umanitar și cu standardele umanitare existente, în vederea simplificării sarcinilor administrative. Mecanismul de certificare este favorabil incluziunii și nediscriminatoriu față de orice tip de organizație eligibilă.

(3) Organizațiile de trimitere sunt eligibile pentru certificare dacă:

- (a) respectă standardele și procedurile menționate la articolul 9;
- (b) sunt active în domeniul ajutorului umanitar conform definiției de la articolul 3 litera (d); și
- (c) se încadrează în oricare dintre următoarele categorii:
 - (i) organizații non-profit neguvernamentale constituite în conformitate cu legislația unui stat membru și care își au sediul pe teritoriul Uniunii;
 - (ii) organisme de drept public cu caracter civil reglementate de legislația unui stat membru;
 - (iii) organizații non-profit neguvernamentale constituite în țările menționate la articolul 23 în condițiile prevăzute la articolul respectiv și în acordurile menționate în acesta;
 - (iv) organisme de drept public cu caracter civil constituite în țările menționate la articolul 23 în condițiile prevăzute la articolul respectiv și în acordurile menționate în acesta;
 - (v) Federația Internațională a Societăților Naționale ale Crucii Roșii și Semilunii Roșii.

- (4) Organizațiile din țări terțe sunt eligibile ca organizații de primire dacă:
- (a) aderă la standardele și procedurile menționate la articolul 9;
 - (b) sunt active în domeniul ajutorului umanitar, astfel cum sunt definite la articolul 3 litera (d); și
 - (c) dacă se încadrează în oricare dintre următoarele categorii:
 - (i) organizații non-profit neguvernamentale care funcționează sau sunt constituite într-o țară terță în conformitate cu legislația în vigoare în țara respectivă;
 - (ii) organisme de drept public cu caracter civil reglementate de legislația unui stat membru;
 - (iii) agenții și organizații internaționale.
- (5) Fără a aduce atingere cerințelor menționate la alineatele (3) și (4), organizațiile de trimitere și organizațiile de primire pot desfășura acțiuni sub egida inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” în asociere cu organizații lucrativ private.
- (6) Pe baza unei evaluări prealabile a nevoilor, organizațiile de trimitere ce urmează a fi certificate pot beneficia de asistență tehnică menită să le întărească capacitatea de a participa la inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” și de a asigura conformitatea cu standardele și procedurile menționate la articolul 9.
- Organizațiile de primire ce urmează a fi certificate pot beneficia și ele de asistența menționată la primul paragraf în contextul acțiunilor menționate la articolul 15.
- (7) Comisia publică lista organizațiilor de trimitere și de primire certificate în timp util după certificare.

Articolul 11

Identificarea și selectarea voluntarilor candidați

- (1) Pe baza unei evaluări prealabile a nevoilor în țări terțe de către organizațiile de trimitere sau de primire ori de către alți actori relevanți, organizațiile de trimitere certificate identifică și selectează voluntari candidați pentru formare.
- (2) Identificarea și selectarea voluntarilor candidați trebuie să se desfășoare în conformitate cu standardele și procedurile menționate în articolul 9 și să respecte principiile nediscriminării și egalității de șanse.
- (3) Următoarele persoane cu vârsta de cel puțin 18 ani sunt eligibile pentru a deveni voluntari candidați:
- (a) cetățenii Uniunii;
 - (b) persoanele cu drept de ședere pe termen lung pe teritoriul unui stat membru; și
 - (c) cetățenii provenind din țările menționate la articolul 23 alineatul (1), în condițiile menționate la articolul menționat.

Articolul 12

Programul de formare, sprijinul pentru formare și stagiile de pregătire

- (1) Bazându-se pe programe și proceduri existente și cu eventuala implicare a instituțiilor specializate, Comisia stabilește un program de formare în vederea pregătirii voluntarilor candidați pentru mobilizare în vederea sprijinirii și completării operațiunilor de ajutor umanitar.
- (2) Voluntarii candidați care au fost identificați și selectați în conformitate cu articolul 11 sunt eligibili să participe la programul de formare desfășurat de organizații specializate. Sfera și conținutul programului individual de formare pe care fiecare voluntar candidat trebuie să îl urmeze se stabilește de către organizația de trimitere certificată în cauză, în consultare cu organizația de primire certificată pe baza nevoilor, ținându-se seama de experiența anterioară a voluntarului candidatului și de tipul de misiune prevăzut.
- (3) Ca parte a formării și în special a pregătirii lor pentru mobilizare, voluntarilor candidați li se poate solicita să efectueze stagii de pregătire în organizații de trimitere certificate, dacă se poate, într-o altă țară decât țara lor de origine.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (3), voluntarii candidați care nu au beneficiat de un stagiu de pregătire pot beneficia, dacă este cazul, de o pregătire suplimentară înainte de mobilizare, concepută special în funcție de natura misiunii. Această pregătire și stagiul de pregătire trebuie să respecte standardele și procedurile de pregătire menționate la articolul 9.

(5) Programul de formare include o evaluare a gradului de pregătire a voluntarilor candidați de a fi mobilizați pentru a veni în sprijinul și în completarea operațiunilor de ajutor umanitar în țări terțe și de a satisface necesitățile locale. Evaluarea respectivă este făcută în cooperare cu organizațiile de trimitere.

(6) Comisia adoptă modalitățile pentru programul de formare și procedura de evaluare a gradului de pregătire a voluntarilor candidați în vederea mobilizării, prin intermediul actelor de punere în aplicare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 26 alineatul (2).

Articolul 13

Baza de date a voluntarilor UE pentru ajutor umanitar

(1) Voluntarii candidați care au trecut cu succes evaluarea menționată la articolul 12 alineatul (5) sunt considerați a fi voluntari UE pentru ajutor umanitar și sunt eligibili pentru mobilizare. Ei sunt incluși în baza de date a voluntarilor UE pentru ajutor umanitar.

(2) Comisia creează, gestionează și actualizează baza de date a voluntarilor UE pentru ajutor umanitar, (inclusiv în ceea ce privește disponibilitatea și eligibilitatea voluntarilor UE pentru ajutor umanitar pentru a fi mobilizați, și reglementează accesul și utilizarea acesteia. Prelucrarea datelor cu caracter personal colectate în sau pentru această bază de date se face, dacă este cazul, în conformitate cu Directiva 95/46/CE și cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

Articolul 14

Mobilizarea voluntarilor UE pentru ajutor umanitar în țările terțe

(1) Voluntarii UE pentru ajutor umanitar incluși în baza de date pot fi mobilizați pentru a sprijini și completa operațiunile de ajutor umanitar, astfel cum sunt definite la articolul 3 litera (d):

- (a) de către organizațiile de trimitere certificate la organizațiile de primire din țările terțe; sau
- (b) dacă este cazul, de către Comisie la birourile sale de ajutor umanitar pentru intervenții de sprijin.

(2) Mobilizările trebuie să răspundă nevoilor reale exprimate la nivel local de organizațiile de primire.

(3) În cazul mobilizării menționate la alineatul (1) litera (a), organizațiile de trimitere certificate asigură conformitatea cu standardele și procedurile menționate la articolul 9. Voluntarii UE pentru ajutor umanitar nu sunt mobilizați pentru operațiuni desfășurate în zone de conflict armat internațional sau neinternațional.

(4) Organizațiile de trimitere certificate informează autoritățile naționale competente ale statelor membre și ale altor țări participante în conformitate cu dispozițiile articolului 23, înainte ca unul dintre cetățenii acestora să fie mobilizat ca voluntar UE pentru ajutor umanitar în conformitate cu standardele și procedurile menționate la articolul 9.

(5) Condițiile specifice de mobilizare și rolul voluntarilor UE pentru ajutor umanitar, inclusiv drepturile și obligațiile acestora, precum și durata și locul mobilizării și sarcinile voluntarului UE pentru ajutor umanitar, se prevăd într-un contract încheiat între organizațiile de trimitere și voluntarul UE pentru ajutor umanitar, după consultări temeinice cu organizațiile de primire.

(6) În cazul mobilizării prevăzute la alineatul (1) litera (b), Comisia semnează un „contract de mobilizare” cu voluntarii UE pentru ajutor umanitar, în care se definesc condițiile specifice de mobilizare. Contractele de mobilizare a voluntarilor nu conferă voluntarilor drepturile și obligațiile care decurg din Statutul funcționarilor Uniunii Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene, prevăzute în Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului (¹).

(¹) Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului din 29 februarie 1968 de instituire a regulamentului privind Statutul funcționarilor Comunităților Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene și de instituire a unor măsuri temporare aplicabile funcționarilor Comisiei (JO L 56, 4.3.1968, p. 1).

(7) Fiecare voluntar UE pentru ajutor umanitar va avea un mentor desemnat din cadrul organizației de primire, care îl va supraveghea și sprijini în timpul mobilizării sale.

Articolul 15

Consolidarea capacității în materie de ajutor umanitar a organizațiilor de primire

Pe baza unei evaluări prealabile a nevoilor țărilor terțe efectuate de organizațiile de trimitere și de primire sau de alți actori implicați, Comisia sprijină acțiunile care au ca scop consolidarea capacității în materie de ajutor umanitar a organizațiilor de primire pentru a întări nivelul local de pregătire și capacitatea de reacție în fața crizelor umanitare și de a asigura impactul eficace și durabil al activității voluntarilor UE pentru ajutor umanitar la fața locului, inclusiv:

- (a) gestionarea riscului de dezastre, pregătirea și acțiunile de răspuns, formarea având ca obiect gestionarea voluntarilor, precum și alte domenii relevante pentru personalul și voluntarii din organizațiile de primire;
- (b) schimbul de bune practici, asistență tehnică, programe de înfrățire și schimburi de personal și de voluntari, creare de rețele și alte acțiuni relevante.

Articolul 16

Rețeaua pentru inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”

- (1) Comisia instituie și gestionează o rețea pentru inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” compusă din
 - (a) voluntari candidați și voluntarii UE pentru ajutor umanitar care participă sau au participat la inițiativă;
 - (b) organizații de trimitere și primire;
 - (c) reprezentanți ai statelor membre și ai Parlamentului European.
- (2) Rețeaua pentru inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”, în special:
 - (a) facilitează interacțiunea și acționează ca o platformă pentru schimbul de cunoștințe, consultare și difuzare de informații, pentru schimbul de bune practici, precum și pentru evaluarea nevoilor menționată la articolul 21 alineatul (3);
 - (b) facilitează încheierea de parteneriate și dezvoltarea de proiecte comune pentru activitățile de mobilizare și consolidare a capacității cu implicarea organizațiilor de trimitere de pe tot cuprinsul Uniunii și a organizațiilor de primire din țările terțe;
 - (c) oferă o bază pentru acțiunile sub egida inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” pentru a asigura o ameliorare continuă și o monitorizare și evaluare eficace;
 - (d) oferă oportunități pentru voluntariatul online în cadrul proiectelor legate de inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”.

Articolul 17

Comunicarea și sensibilizarea

(1) Comisia sprijină acțiunile de informare, comunicare și sensibilizare în rândul publicului pentru promovarea și creșterea vizibilității inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” și pentru încurajarea voluntariatului în domeniul ajutorului umanitar în Uniune și în statele membre ale acesteia, precum și în țările terțe care beneficiază de acțiunile sub egida inițiativei menționate.

(2) Comisia elaborează un plan de comunicare cu privire la obiectivele, acțiunile și rezultatele vizibile ale inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”, în care sunt definite activități de comunicare și de difuzare destinate publicului, în special cetățenilor europeni, viitorilor potențiali candidați voluntari pentru a fi voluntari UE în domeniul ajutorului umanitar și beneficiarilor acțiunilor sub egida inițiativei menționate. Planul de comunicare este implementat de Comisie și de beneficiari, îndeosebi organizațiile de trimitere și de primire, precum și de „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”.

CAPITOLUL III

PROGRAMAREA ȘI ALOCAREA FONDURILOR*Articolul 18***A acțiuni eligibile**

(1) Acțiunile menționate la articolul 8 sunt eligibile pentru a beneficia de asistență financiară, inclusiv măsurile necesare pentru punerea în aplicare a acestora, precum și măsurile necesare menite să consolideze coordonarea dintre inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” și celelalte sisteme relevante la nivel național și internațional, pe baza practicilor recomandate existente.

(2) Asistența financiară menționată la alineatul (1) poate acoperi, de asemenea, cheltuielile care decurg din activitățile de pregătire, monitorizare, control, audit și evaluare necesare pentru gestionarea inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” și pentru îndeplinirea obiectivelor acesteia.

(3) Cheltuielile menționate la alineatul (2) pot acoperi, în special, studii, reuniuni ale experților, acțiuni de informare și comunicare de tipul celor menționate la articolul 17, inclusiv comunicare instituțională a priorităților de politică ale Uniunii, în măsura în care acestea sunt legate de obiectivele inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”; sunt incluse, de asemenea, cheltuielile referitoare la rețelele informatice specializate în prelucrarea și schimbul de informații (inclusiv interconectarea acestora cu sistemele existente sau viitoare destinate promovării schimburilor intersectoriale de date și cu echipamentele aferente), precum și toate celelalte cheltuieli cu asistență tehnică și administrativă efectuate de Comisie.

*Articolul 19***Beneficiari financiari**

În temeiul prezentului regulament, asistență financiară poate fi acordată persoanelor fizice și persoanelor juridice, de drept privat sau public, care sunt considerate beneficiari financiari în sensul Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012.

*Articolul 20***Pachetul financiar**

(1) Pachetul financiar destinat punerii în aplicare a prezentului regulament pentru perioada 1 ianuarie 2014-31 decembrie 2020 este de 147 936 000 EUR, în prețuri curente. Creditele anuale sunt autorizate de Parlamentul European și de Consiliu în limitele cadrului financiar multianual. În cazul în care este necesar, creditele de plată pot fi incluse în bugetul aferent perioadei de după anul 2020 pentru a acoperi cheltuieli similare, astfel încât să se permită gestionarea plăților aferente acțiunilor nefinalizate până la 31 decembrie 2020.

(2) Pachetul financiar menționat la alineatul (1) se alocă, pe perioada 2014-2020, în conformitate cu obiectivele operaționale, prioritățile tematice și procentajele stabilite în anexă.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 24 pentru a modifica prioritățile și a ajusta fiecare dintre sumele din anexă cu nu mai puțin de 10 și nu mai mult de 20 de puncte procentuale. Ajustarea respectivă are loc numai în urma rezultatului unei revizui efectuate de Comisie a priorităților tematice și a procentelor stabilite în anexă în lumina rezultatului evaluării intermediare menționate la articolul 27 alineatul (4) litera (b), caz în care actele delegate se adoptă până la 30 iunie 2018.

(4) Dacă revizuirea resurselor bugetare disponibile pentru sprijinirea acțiunilor de răspuns la situații de urgență este impusă de motive imperioase de urgență, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate pentru a revizui fiecare sumă stabilită în anexă cu nu mai puțin de 10 și nu mai mult de 20 de puncte procentuale, în limitele creditelor bugetare disponibile și în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 25.

*Articolul 21***Tipuri de intervenții financiare și proceduri de punere în aplicare**

(1) Comisia pune în aplicare asistența financiară a Uniunii în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

(2) Asistența financiară în conformitate cu prezentul regulament poate fi acordată în oricare dintre formele prevăzute de Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

(3) În vederea punerii în aplicare a prezentului regulament, Comisia adoptă un program anual de lucru al inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” prin intermediul actelor de punere în aplicare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 26 alineatul (2). Programul anual de lucru stabilește obiectivele urmărite, rezultatele preconizate, metoda de punere în aplicare și valoarea totală a acestei inițiative. Programul anual de lucru conține, de asemenea, descrierea acțiunilor care urmează să fie finanțate, indicarea cuantumului alocat fiecărei acțiuni, ținând cont de evaluarea nevoilor, dacă aceasta există, precum și un calendar orientativ de punere în aplicare. În cazul granturilor, programul anual de lucru include prioritățile, criteriile esențiale de evaluare și rata maximă de cofinanțare. Programul anual de lucru stabilește, de asemenea, condițiile participării unor țări terțe în condițiile menționate la articolul 23.

Articolul 22

Protejarea intereselor financiare ale Uniunii

(1) La punerea în aplicare a acțiunilor finanțate în cadrul inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”, Comisia ia măsurile corespunzătoare pentru a garanta protejarea intereselor financiare ale Uniunii prin aplicarea de măsuri preventive împotriva fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale, prin efectuarea unor controale eficiente, și, în cazul în care se constată nereguli, prin recuperarea cuantumurilor plătite în mod necuvenit, precum și, dacă este necesar, prin impunerea unor sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive.

(2) Comisia sau reprezentanții acesteia și Curtea de Conturi au competența de a desfășura audituri, pe baza documentelor și la fața locului, cu privire la toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri din partea Uniunii în cadrul inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”.

(3) Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) are permisiunea de a efectua controale și inspecții la fața locului la operatorii economici care beneficiază direct sau indirect de o astfel de finanțare, în conformitate cu procedurile prevăzute în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 și Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013, cu scopul de a stabili existența unei fraude, a unui act de corupție sau a oricărei alte activități ilegale care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii în legătură cu un acord de grant sau cu o decizie de acordare a unui grant ori în legătură cu un contract de finanțat în cadrul inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”.

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2), acordurile de cooperare cu țări terțe și cu organizații internaționale, precum și acordurile de grant, deciziile de acordare a granturilor și contractele rezultate din punerea în aplicare a prezentului regulament împuternicesc în mod expres Comisia, Curtea de Conturi și OLAF să efectueze astfel de audituri, controale și inspecții la fața locului, cu respectarea deplină a tuturor garanțiilor procedurale relevante.

CAPITOLUL IV

COOPERAREA CU ALTE ȚĂRI

Articolul 23

Cooperarea cu alte țări

(1) La inițiativa „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” pot participa:

- (a) cetățeni și organizații de trimitere din țările în curs de aderare, țările candidate, țările potențial candidate și țările partenere din cadrul politicii europene de vecinătate, în conformitate cu principiile generale și cu clauzele și condițiile generale de participare a acestor țări la programele Uniunii, stabilite în acordurile-cadru, în deciziile Consiliului de asociere sau în acordurile similare respective;
- (b) cetățeni și organizații de trimitere din țările din Asociația Europeană a Liberului Schimb care sunt membre ale Spațiului Economic European (SEE), conform condițiilor prevăzute în Acordul privind SEE;
- (c) cetățeni și organizații de trimitere din alte țări europene, sub rezerva încheierii unor acorduri bilaterale cu aceste țări.

(2) Voluntarii participanți și organizațiile de punere în aplicare a acțiunilor sub egida inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” din țările colaboratoare, fac, de asemenea, obiectul principiilor generale enunțate la articolul 4.

(3) Cooperarea cu țările participante menționate la alineatul (1) se bazează, dacă este cazul, pe credite suplimentare puse la dispoziție de țările participante în conformitate cu procedurile stabilite de comun acord cu acestea.

CAPITOLUL V

DELEGAREA DE COMPETENȚĂ ȘI DISPOZIȚII DE PUNERE ÎN APLICARE*Articolul 24***Exercitarea delegării**

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 7 alineatul (2), la articolul 9 alineatul (2) și la articolul 20 alineatul (3) se conferă Comisiei pentru o perioadă de șapte ani de la 25 aprilie 2014.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 7 alineatul (2), la articolul 9 alineatul (2) și la articolul 20 alineatul (3) poate fi revocată oricând de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în respectiva decizie. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate aflate deja în vigoare.
- (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 7 alineatul (2), articolului 9 alineatul (2) și articolului 20 alineatul (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliul sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

*Articolul 25***Procedura de urgență**

- (1) În situații excepționale și justificate corespunzător, actele delegate adoptate în temeiul prezentului articol intră imediat în vigoare și se aplică atât timp cât nu se formulează nicio obiecțiune în conformitate cu alineatul (2). Notificarea unui act delegat transmisă Parlamentului European și Consiliului prezintă motivele pentru care s-a recurs la procedura de urgență.
- (2) Parlamentul European sau Consiliul poate formula obiecțiuni la un act delegat, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24 alineatul (5). Într-un astfel de caz, Comisia abrogă actul fără întârziere, în urma notificării deciziei Parlamentului European sau a Consiliului de a formula obiecțiuni.

*Articolul 26***Procedura comitetului**

- (1) Comisia este asistată de comitetul instituit în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1257/96 al Consiliului ⁽¹⁾. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

CAPITOLUL VI

MONITORIZARE ȘI EVALUARE*Articolul 27***Monitorizare și evaluare**

- (1) Acțiunile sub egida inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” care beneficiază de asistență financiară sunt monitorizate în mod regulat, pentru a se urmări punerea în aplicare a acestora și fac obiectul unei evaluări externe periodice, efectuate de un organism independent pentru a se verifica dacă eficiența, eficacitatea și impactul acestora corespund obiectivelor inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar”. Monitorizarea și evaluarea includ rapoartele prevăzute la alineatul (4) și alte activități privind aspecte specifice ale prezentului regulament, care pot fi inițiate în orice moment pe parcursul punerii în aplicare a acțiunilor.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1257/96 al Consiliului din 20 iunie 1996 privind ajutorul umanitar (JO L 163, 2.7.1996, p. 1).

(2) Organizațiile de trimitere care mobilizează voluntari UE pentru ajutor umanitar în afara Uniunii sunt responsabile de monitorizarea activităților lor și prezintă Comisiei rapoarte de monitorizare în mod periodic, protejând toate drepturile fiecărui voluntar în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal.

(3) În cadrul evaluărilor se folosesc standardele de evaluare existente, inclusiv cele elaborate de Comitetul de asistență pentru dezvoltare al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, cu obiectivul de a măsura impactul pe termen lung al inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” asupra ajutorului umanitar. În faza de evaluare, Comisia asigură consultarea periodică a tuturor părților interesate, inclusiv a voluntarilor, a organizațiilor de trimitere și a celor de primire, a populației și comunităților locale asistate, a organizațiilor umanitare și a lucrătorilor în domeniu. De rezultatele evaluării se va ține seama la proiectarea programului și la alocarea resurselor.

(4) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului:

(a) rapoarte anuale de examinare a progreselor înregistrate în implementarea prezentului regulament și, în măsura posibilităților, a principalelor rezultate obținute;

(b) un raport de evaluare interimar cu privire la rezultatele obținute și la aspectele calitative și cantitative legate de punerea în aplicare a prezentului regulament, inclusiv privind impactul inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” în domeniul umanitar și privind raportul cost-eficacitate al programului, în cursul primilor trei ani de la punerea sa în aplicare și nu mai târziu de 31 decembrie 2017;

(c) o comunicare cu privire la punerea în aplicare în continuare a prezentului regulament, pe baza raportului intermediar menționat la litera (b) de la prezentul alineat, până la 31 decembrie 2018;

(d) un raport de evaluare ex-post pentru perioada financiară de implementare de șapte ani, până la 31 decembrie 2021.

(5) Comisia revizuieste măsurile stipulate de prezentul regulament până la 1 septembrie 2019, revizie însoțită, dacă este cazul, în funcție de concluzia raportului de evaluare intermediar menționat la alineatul (4) litera (b) de la prezentul articol, de o propunere legislativă de modificare a prezentului regulament.

(6) Comisia informează, de asemenea, în mod periodic, SEAE cu privire la activitățile inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” în conformitate cu modalitățile de lucru relevante.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 28

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 3 aprilie 2014.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
D. KOURKOULAS

ANEXĂ

OBIECTIVELE OPERAȚIONALE, PRIORITĂȚILE TEMATICE ȘI PROCENTELE PENTRU ALOCAREA PACHETULUI FINANCIAR PENTRU IMPLEMENTAREA PREZENTULUI REGULAMENT*Prioritatea tematică 1***Mobilizarea voluntarilor UE pentru ajutor umanitar pentru a sprijini și completa operațiunile de ajutor umanitar**

Această prioritate tematică abordează obiectivul operațional de la articolul 7 alineatul (1) litera (a) (Contribuția la creșterea și îmbunătățirea capacității Uniunii de a acorda ajutor umanitar):

- creșterea rezistenței în fața dezastrelor și gestionarea riscului de dezastre în țări vulnerabile, fragile sau afectate de dezastre și de crize ieșite din atenția mass media, inclusiv consolidarea capacității inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” și acțiuni în următoarele etape ale ciclului de gestionare a riscului de dezastre: prevenirea dezastrelor, atingerea unui nivel de pregătire corespunzător, reducerea riscului de dezastre și recuperarea în urma dezastrelor naturale și cauzate de om: 31 % +/-10 puncte procentuale;
- sprijin pentru operațiunile de răspuns la situații de urgență, inclusiv consolidarea capacității de către voluntarii UE pentru ajutor umanitar și activități de logistică și transport, coordonare, managementul proiectelor, gestiune financiară și administrație, comunicare și sensibilizare: 10 % +/-8 puncte procentuale.

*Prioritatea tematică 2***Consolidarea capacităților inițiativei „Voluntari UE pentru ajutor umanitar” și a organizațiilor de implementare: 55 % +/- 10 puncte procentuale**

Această prioritate tematică abordează obiectivul operațional de la articolul 7 alineatul (1) litera (b) (Perfecționarea abilităților, cunoștințelor și competențelor voluntarilor în domeniul ajutorului umanitar și termenii și condițiilor aferente mobilizării lor); articolul 7 alineatul (1) litera (c) (Consolidarea capacității organizațiilor de primire și promovarea activităților de voluntariat în țări terțe); și articolul 7 alineatul (1) litera (e) (Sporirea coerenței și a armonizării voluntariatului între statele membre, pentru a le crea cetățenilor europeni mai multe oportunități de a participa la operațiuni și activități de ajutor umanitar):

- formare și stagii de pregătire pentru voluntarii candidați;
- consolidarea capacității organizațiilor de primire de ajutor umanitar, inclusiv sprijin în procesul de certificare;
- certificarea/acordarea de asistență tehnică organizațiilor de trimitere.

*Prioritatea tematică 3***Măsuri de sprijin: 4 % +/- 2 puncte procentuale;**

Această prioritate tematică abordează obiectivul operațional de la articolul 7 alineatul (1) litera (d) (Comunicarea principiilor Uniunii în domeniul ajutorului umanitar, astfel cum au fost formulate în Consensul european privind ajutorul umanitar).

REGULAMENTUL (UE) NR. 376/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 3 aprilie 2014****privind raportarea, analiza și acțiunile subsecvente cu privire la evenimentele de aviație civilă, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 996/2010 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2003/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului, și a Regulamentelor (CE) nr. 1321/2007 și (CE) nr. 1330/2007 ale Comisiei****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 100 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) În Uniune ar trebui să se asigure un nivel general ridicat de siguranță în aviația civilă și ar trebui să se depună toate eforturile pentru a reduce numărul de accidente și incidente în vederea asigurării încrederii publicului în transportul aerian.
- (2) În general, rata accidentelor mortale din aviația civilă s-a menținut relativ constantă în ultimul deceniu. Cu toate acestea, numărul de accidente ar putea crește în următoarele decenii datorită intensificării traficului aerian și creșterii complexității tehnice a aeronavelor.
- (3) Regulamentul (UE) nr. 996/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ vizează prevenirea accidentelor prin facilitarea desfășurării prompte a unor investigații eficiente și de calitate în domeniul siguranței. Prezentul regulament nu ar trebui să interfereze cu procedurile de investigare a accidentelor și incidentelor derulate de autoritățile naționale responsabile de investigațiile privind siguranța definite în Regulamentul (UE) nr. 996/2010. În cazul unui accident sau al unui incident grav, notificarea evenimentului face, de asemenea, obiectul Regulamentului (UE) nr. 996/2010.
- (4) Actele legislative în vigoare ale Uniunii, în special Regulamentul (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ și regulamentele sale de punere în aplicare, impun obligații pentru anumite organizații de a institui sisteme de raportare a evenimentelor în contextul sistemelor de management al siguranței ale acestora. Respectarea Regulamentului (CE) nr. 216/2008 și a regulamentelor sale de punere în aplicare nu ar trebui să exonereze organizațiile de obligația de a respecta prezentul regulament. În mod similar, respectarea prezentului regulament nu ar trebui să exonereze organizațiile de obligația de a respecta Regulamentul (CE) nr. 216/2008 și regulamentele sale de punere în aplicare. Totuși aceasta nu ar trebui să conducă la crearea a două sisteme de raportare paralele, iar Regulamentul (CE) nr. 216/2008, regulamentele sale de punere în aplicare și prezentul regulament ar trebui să fie considerate complementare.
- (5) Experiența a demonstrat că accidentele sunt adesea precedate de o serie de incidente legate de siguranță și deficiențe care indică existența unor pericole pentru siguranță. Informațiile privind siguranța sunt așadar o resursă importantă pentru detectarea pericolelor reale sau potențiale pentru siguranță. În plus, deși capacitatea de a învăța de pe urma accidentelor este crucială, s-a constatat că sistemele exclusiv reactive sunt limitate în ceea ce privește

⁽¹⁾ JO C 198, 10.7.2013, p. 73.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 26 februarie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 14 martie 2014.

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 996/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 privind investigarea și prevenirea accidentelor și incidentelor survenite în aviația civilă și de abrogare a Directivei 94/56/CE (JO L 295, 12.11.2010, p. 35).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 februarie 2008 privind normele comune în domeniul aviației civile și instituirea unei Agenții Europene de Siguranță a Aviației și de abrogare a Directivei 91/670/CEE a Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 1592/2002 și a Directivei 2004/36/CE (JO L 79, 19.3.2008, p. 1).

aducerea permanentă de îmbunătățiri. Sistemele reactive ar trebui completate așadar prin sisteme proactive, care să utilizeze alte tipuri de informații privind siguranța, pentru a îmbunătăți în mod efectiv siguranța aviației. Uniunea, statele sale membre, Agenția Europeană de Siguranță a Aviației (denumită în continuare „agenția”) și organizațiile ar trebui să continue să îmbunătățească siguranța aviației civile prin introducerea unor sisteme de siguranță mai proactive și bazate pe date concrete, care se concentrează asupra prevenirii accidentelor bazată pe analiza tuturor informațiilor relevante privind siguranța, inclusiv a informațiilor referitoare la evenimente de aviație civilă.

- (6) Pentru a îmbunătăți siguranța aviației, informațiile relevante privind siguranța aviației civile ar trebui raportate, colectate, stocate, protejate, schimbate, diseminate și analizate, și ar trebui luate măsuri adecvate de siguranță pe baza informațiilor colectate. Această abordare proactivă și bazată pe dovezi ar trebui pusă în aplicare de autoritățile competente în domeniul siguranței aviației din statele membre, de organizații, ca parte a sistemului lor de management al siguranței, precum și de agenție.
- (7) Impunerea către organizații a obligațiilor de raportare a evenimentelor ar trebui să fie proporțională cu dimensiunea organizației în cauză și cu domeniul său de activitate. Prin urmare, în special organizațiile de dimensiuni mai mici ar trebui să aibă posibilitatea de a lua decizii cu privire la comasarea sau fuzionarea funcțiilor referitoare la gestionarea evenimentelor în cadrul organizației, partajarea sarcinilor de raportare a evenimentelor cu alte organizații de aceeași natură sau externalizarea activităților de colectare, evaluare, prelucrare, analiză și stocare a informațiilor detaliate privind evenimentele către entități specializate aprobate de autoritățile competente ale statelor membre. Astfel de entități ar trebui să respecte principiile protecției și confidențialității, instituite de prezentul regulament. Organizația care externalizează ar trebui să mențină un control corespunzător asupra sarcinilor externalizate și ar trebui să fie în ultimă instanță răspunzătoare și responsabilă pentru aplicarea cerințelor prevăzute de prezentul regulament.
- (8) Este necesar să se asigure că profesioniștii din prima linie din domeniul aviației raportează evenimentele care ridică un risc important pentru siguranța aviației. Sistemele de raportare voluntară ar trebui să completeze sistemele de raportare obligatorie, și ambele ar trebui să permită persoanelor să raporteze informații detaliate privind evenimentele legate de siguranța aviației. Sistemele de raportare obligatorie și voluntară ar trebui să fie instituite la nivelul organizațiilor, al agenției și al autorităților competente ale statelor membre. Informațiile colectate ar trebui transferate autorității competente pentru monitorizarea corespunzătoare, în vederea consolidării siguranței aviației. Organizațiile ar trebui să analizeze evenimentele care ar putea avea un impact asupra siguranței pentru a identifica pericolele pentru siguranță și a lua măsuri corective sau preventive. Organizațiile ar trebui să trimită rezultatele preliminare ale analizelor lor autorității competente a statului membru sau agenției și ar trebui să le trimită, de asemenea, rezultatele finale dacă acele rezultate identifică un risc real sau potențial pentru siguranța aviației. Autoritățile competente ale statelor membre și agenția ar trebui să instituie o procedură similară pentru evenimentele care le-au fost transmise direct și ar trebui să monitorizeze în mod adecvat evaluarea organizației și măsurile corective sau preventive întreprinse.
- (9) Diferitele categorii de personal care lucrează în aviația civilă sau sunt implicate în aceasta într-un alt mod sunt martore la evenimente relevante pentru prevenirea accidentelor. Prin urmare, acestea ar trebui să aibă la dispoziție instrumentele necesare pentru a raporta asemenea evenimente și ar trebui garantată protecția acestora. Pentru a încuraja personalul să raporteze evenimente și pentru a-i permite să perceapă mai bine impactul pozitiv pe care raportarea evenimentelor îl are asupra siguranței aeriene, acesta ar trebui să fie informat cu regularitate cu privire la măsurile întreprinse în cadrul sistemelor de raportare a evenimentelor.
- (10) Pericolele și riscurile în cazul aeronavelor complexe motorizate sunt foarte diferite de cele din cazul altor tipuri de aeronave. Prin urmare, întrucât prezentul regulament ar trebui să vizeze întregul sector al aviației, obligațiile impuse ar trebui să fie proporționale cu sectorul de activitate și cu complexitatea diferitelor tipuri de aeronavă. În acest sens, informațiile colectate privind evenimentele care implică aeronave, cu excepția aeronavelor complexe motorizate, ar trebui totodată să facă obiectul unor obligații de raportare simplificate care sunt mai bine adaptate la această ramură a aviației.
- (11) În plus față de sistemele prevăzute de prezentul regulament, ar trebui încurajată elaborarea altor mecanisme de colectare în paralel a informațiilor privind siguranța, pentru a colecta informații suplimentare care ar putea contribui la îmbunătățirea siguranței aviației. Atunci când organizațiile au deja sisteme funcționale de colectare a informațiilor privind siguranța, acestea ar trebui menținute în funcțiune pe lângă sistemele care urmează să fie instituite în scopul prezentului regulament.
- (12) Autoritățile responsabile de investigațiile privind siguranța și orice entitate căreia i s-a încredințat reglementarea siguranței aviației civile în interiorul Uniunii ar trebui să beneficieze de acces deplin la informațiile detaliate privind evenimentele colectate și la rapoartele de eveniment stocate de propriile state membre pentru a decide care dintre incidente necesită o investigație privind siguranța, precum și pentru a identifica lecții care pot fi învățate în interesul siguranței aviației și pentru a își îndeplini obligațiile de supraveghere.
- (13) Existența unor date complete și de bună calitate este esențială, deoarece analizele și previziunile provenite din date inexacte pot duce la rezultate eronate și la concentrarea eforturilor pe măsuri inadecvate. Mai mult, inexactitatea datelor poate duce la pierderea încrederii în informațiile produse de sistemele de raportare a evenimentelor. Pentru a asigura calitatea rapoartelor de eveniment și pentru a facilita integritatea acestora, acestea ar trebui să

conține un set minim de informații, care pot varia în funcție de categoria în care se înscrie evenimentul. În plus, ar trebui implementate proceduri de verificare a calității informațiilor și de evitare a neconcordanței între raportul de eveniment și informațiile detaliate cu privire la eveniment care au fost colectate inițial. În plus, este necesară elaborarea unor materiale de orientare adecvate, cu sprijinul Comisiei, în special pentru a asigura calitatea și a facilita integralitatea datelor, precum și integrarea consecventă și uniformă a datelor în bazele de date. De asemenea, ar trebui organizate, în special de către Comisie, ateliere de lucru care să furnizeze asistența necesară.

- (14) Comisia ar trebui să elaboreze un sistem comun european de clasificare a riscurilor pentru a asigura identificarea acțiunilor rapide necesare în cazul unor evenimente individuale și cu risc ridicat pentru siguranță. Sistemul respectiv ar trebui să permită, de asemenea, identificarea principalelor domenii de risc din informațiile agregate. Un astfel de sistem ar trebui să ajute entitățile relevante în evaluarea evenimentelor și pentru identificarea acelor domenii în care este cel mai potrivit să își concentreze eforturile. Un sistem comun european de clasificare a riscurilor ar trebui să faciliteze o abordare integrată și armonizată privind managementul riscurilor în întregul sistem de aviație european și astfel să permită organizațiilor, statelor membre, Comisiei și agenției să se concentreze asupra eforturilor de îmbunătățire a siguranței într-un mod armonizat.
- (15) Sistemul comun european de clasificare a riscurilor ar trebui să permită identificarea domeniilor de risc prioritare din Uniune pe baza informațiilor agregate din perspectivă europeană și să vină totodată în sprijinul activităților desfășurate în cadrul Programului european de siguranță a aviației și al Planului european de siguranță a aviației. Comisia ar trebui să acorde un sprijin adecvat pentru a asigura clasificarea în funcție de risc coerentă și uniformă în toate statele membre.
- (16) Pentru a facilita schimbul de informații, rapoartele de eveniment ar trebui stocate într-un sistem de baze de date compatibil cu Centrul european de coordonare a sistemelor de raportare a incidentelor de aviație (Eccairs) (software-ul utilizat de toate statele membre și de Fișierul european centralizat pentru stocarea rapoartelor de eveniment) și cu taxonomia ADREP [taxonomia Organizației Aviației Civile Internaționale (OACI) folosită, de asemenea, în software-ul Eccairs]. Agenția și Comisia ar trebui să ofere asistență tehnică pentru interoperabilitatea sistemelor.
- (17) Organizațiile ar trebui să stocheze rapoartele de eveniment produse pe baza informațiilor detaliate referitoare la evenimente colectate pe baza sistemelor de raportare obligatorie și, după caz, voluntară, în una sau mai multe baze de date. Baza de date ar trebui să poată avea un grad de complexitate proporțional cu dimensiunea organizației în cauză și/sau cu importanța acesteia în ceea ce privește obiectivele prezentului regulament și ar trebui să includă cel puțin un fișier de date care să cuprindă câmpurile comune de date obligatorii și, după caz, câmpurile specifice de date obligatorii.
- (18) Orice eveniment în care este implicată o aeronavă înmatriculată într-un stat membru sau operată de o organizație stabilită într-un stat membru ar trebui raportat dacă a avut loc în afara teritoriului statului membru respectiv.
- (19) În cadrul Uniunii, ar trebui să existe un schimb de informații privind evenimentele, în vederea îmbunătățirii detectării pericolelor reale sau potențiale. Acest schimb de informații ar trebui, de asemenea, să permită statelor membre să aibă acces la toate informațiile referitoare la evenimente care se produc pe teritoriul lor sau în spațiul lor aerian, dar care sunt raportate unui alt stat membru. Acest lucru ar trebui să permită totodată agenției să obțină informații precise privind evenimentele și acces la toate rapoartele de eveniment colectate din Uniune, pentru a lua, după caz, măsuri corective pentru a preveni un risc identificat în cadrul Uniunii. Acest schimb de informații ar trebui să permită autorităților competente ale statelor membre să obțină informații precise privind evenimentele din spațiul lor aerian și, după caz, să ia măsuri corective pentru a preveni un risc identificat pe teritoriul acestora.
- (20) Obiectivul schimbului de informații privind evenimentele ar trebui să fie în primul rând prevenirea accidentelor și incidentelor de aviație. Acesta nu ar trebui utilizat pentru atribuirea culpei sau a răspunderii ori pentru stabilirea unor analize comparative a performanțelor din punctul de vedere al siguranței.
- (21) Modul cel mai eficient de a asigura schimbul unui volum mare de informații privind siguranța între statele membre, Comisie și agenție este Fișierul european centralizat, cu condiția ca statele membre, Comisia și agenția să aibă acces deplin la acesta.
- (22) Toate informațiile legate de siguranță care rezultă din rapoartele de eveniment colectate în Uniune ar trebui transferate, cu promptitudine, către Fișierul european centralizat. Acestea ar trebui să includă colectarea informațiilor cu privire la incidente, dar și informații cu privire la accidente și incidente grave investigate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 996/2010.
- (23) Prezentul regulament ar trebui să se aplice pentru informațiile privind evenimentele care sunt stocate în bazele de date ale organizațiilor, ale statelor membre și ale agenției.

- (24) Toate informațiile privind siguranța cuprinse în Fișierul european centralizat ar trebui să fie disponibile entităților cu atribuții de reglementare în domeniul siguranței aviației civile din cadrul Uniunii, inclusiv agenției, și autorităților responsabile cu investigarea accidentelor și incidentelor în cadrul Uniunii.
- (25) Ar trebui să fie posibil ca părțile interesate să solicite accesul la anumite informații cuprinse în Fișierul european centralizat, sub rezerva normelor referitoare la confidențialitatea acestor informații și anonimatul persoanelor implicate.
- (26) Având în vedere că punctele naționale de contact dețin cele mai bune informații în ceea ce privește părțile interesate stabilite într-un anumit stat membru, fiecare punct național de contact ar trebui să se ocupe de solicitările care provin de la părți interesate stabilite pe teritoriul respectivului stat membru. Comisia ar trebui să trateze solicitările care provin de la părți interesate din țări terțe sau de la organizații internaționale.
- (27) Ar trebui analizate informațiile cuprinse în rapoartele de eveniment și ar trebui identificate riscurile pentru siguranță. Orice măsură ulterioară adecvată pentru îmbunătățirea siguranței aviației ar trebui identificată și pusă în practică cu promptitudine. Informațiile referitoare la analiza evenimentelor și acțiunile subsecvente ar trebui să fie diseminate în cadrul organizațiilor, al autorităților competente ale statelor membre și al agenției, deoarece existența feedback-ului în urma evenimentelor care au fost raportate stimulează persoanele să raporteze evenimente. În cazurile în care acest lucru este aplicabil și posibil, informațiile referitoare la analiza evenimentelor și acțiunile subsecvente ar trebui să fie furnizate persoanelor care au raportat în mod direct evenimentele autorităților competente ale statelor membre și agenției. Acest feedback ar trebui să respecte normele privind confidențialitatea și protecția raportorului și a persoanelor menționate în rapoartele de eveniment în conformitate cu prezentul regulament.
- (28) Prezentul regulament ar trebui să sprijine statele membre, agenția și organizațiile în managementul riscurilor pentru siguranța aviației. Sistemele de management al siguranței aparținând organizațiilor sunt completate de sisteme de management al siguranței ale statelor membre și ale agenției. Pe de o parte, organizațiile gestionează riscurile pentru siguranță aferente activității lor specifice, iar pe de altă parte, autoritățile competente ale statelor membre și agenția gestionează riscurile pentru siguranță pentru sistemele de aviație ale statelor membre și, respectiv, ale Uniunii în ansamblu, abordând riscurile comune pentru siguranța aviației în statul membru respectiv sau la nivelul Uniunii. Responsabilitățile agenției și ale autorităților competente ale statelor membre nu ar trebui să exoneraze organizațiile de responsabilitățile lor directe de management al siguranței inerente produselor și serviciilor pe care le furnizează. În acest scop, organizațiile ar trebui să colecteze și să analizeze informațiile privind evenimentele, pentru a identifica și a atenua pericolele asociate activității lor. De asemenea, organizațiile ar trebui să evalueze riscurile pentru siguranță asociate și să aloce resurse pentru luarea cu promptitudine a unor măsuri adecvate de atenuare a riscurilor pentru siguranță. Procesul general ar trebui să fie monitorizat de autoritatea competentă relevantă care, dacă este necesar, ar trebui să solicite luarea unor măsuri suplimentare pentru a garanta faptul că deficiențele în materie de siguranță sunt abordate corect. Pe de altă parte, autoritățile competente ale statelor membre și agenția ar trebui să completeze sistemele de management al siguranței ale organizațiilor la nivelul statelor membre și, respectiv, european.
- (29) La stabilirea acțiunilor ce urmează a fi incluse în programul lor național de siguranță și în planul lor național de siguranță și pentru a garanta faptul că măsurile sunt bazate pe date concrete, statele membre ar trebui să utilizeze informațiile care rezultă din rapoartele de eveniment colectate și din analiza acestora. Programele naționale de siguranță și planurile naționale de siguranță sunt completate la nivel european de Programul european de siguranță a aviației și de Planul european de siguranță a aviației.
- (30) Deoarece obiectivul îmbunătățirii siguranței aviației nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, deoarece sistemele de raportare operate de statele membre în mod izolat sunt mai puțin eficiente decât o rețea coordonată în care se realizează un schimb de informații care permite identificarea eventualelor probleme de siguranță și a principalelor domenii de risc la nivelul Uniunii, analiza la nivel național ar trebui completată de analiză și acțiuni subsecvente la nivelul Uniunii pentru o mai bună prevenție a accidentelor și incidentelor aviatice. La nivelul Uniunii, această sarcină ar trebui îndeplinită de o rețea de analiști în domeniul siguranței aviației, în coordonare cu Comisia și cu agenția. Rețeaua respectivă ar trebui să poată decide, prin consens, să invite observatori la reuniunile sale, inclusiv angajați sau reprezentanți ai industriei.
- (31) Programul european de siguranță a aviației și Planul european de siguranță a aviației ar trebui să beneficieze în mod special de activitatea rețelei de analiști în domeniul siguranței aviației în scopul stabilirii măsurilor necesare a fi puse în practică la nivelul Uniunii, din perspectiva unor date concrete.
- (32) Publicului larg ar trebui să i se ofere informații agregate generale cu privire la nivelul de siguranță a aviației în statele membre și în Uniune. Aceste informații ar trebui să includă în special tendințele și analizele rezultate din punerea în aplicare a prezentului regulament de către statele membre, precum și informații într-o formă agregată referitoare la conținutul Fișierului european centralizat și pot fi furnizate prin publicarea indicatorilor de performanță din punctul de vedere al siguranței (IPS).

- (33) Sistemul de siguranță a aviației civile este stabilit pe baza feedback-ului și lecțiilor învățate care decurg din accidente și incidente. Raportarea evenimentelor și utilizarea informațiilor aferente pentru îmbunătățirea siguranței depind de existența unei relații de încredere între raportor și entitatea responsabilă cu colectarea și evaluarea informațiilor. Aceasta presupune aplicarea strictă a regulilor de confidențialitate. Protecția informațiilor privind siguranța împotriva utilizării necorespunzătoare și acordarea accesului limitat la Fișierul european centralizat exclusiv părților interesate care contribuie la îmbunătățirea siguranței aviației civile au scopul de a asigura disponibilitatea permanentă a informațiilor privind siguranța, astfel încât să se poată lua măsuri preventive adecvate și prompte și să se poată îmbunătăți siguranța aviației. În acest context, informațiile sensibile privind siguranța ar trebui protejate într-o manieră corespunzătoare, iar colectarea lor ar trebui asigurată prin garantarea confidențialității și a protecției sursei și prin câștigarea încrederii personalului din aviația civilă în sistemele de raportare a evenimentelor. Ar trebui instituite măsuri adecvate care să asigure păstrarea confidențialității informațiilor colectate prin intermediul sistemelor de raportare a evenimentelor și pentru restricționarea accesului la Fișierul european centralizat. Normele naționale privind liberul acces la informațiile de interes public ar trebui să țină cont de confidențialitatea necesară în cazul acestor informații. Informațiile colectate ar trebui protejate în mod corespunzător împotriva utilizării sau divulgării neautorizate. Ele ar trebui utilizate exclusiv în scopul menținerii sau îmbunătățirii siguranței aviației, și nu pentru atribuirea culpei sau a răspunderii.
- (34) Pentru a asigura încrederea angajaților și a personalului contractat în sistemul de raportare a evenimentelor al organizației, informațiile incluse în rapoartele de eveniment ar trebui să fie protejate în mod adecvat și nu ar trebui să fie utilizate în alte scopuri decât menținerea sau îmbunătățirea siguranței aviației. Normele interne ale „culturii juste” adoptate de organizații în temeiul prezentului regulament ar trebui să contribuie în special la îndeplinirea acestui obiectiv. În plus, limitarea transmiterii datelor de identificare sau a informațiilor care permit identificarea raportorului sau a altor persoane menționate în rapoartele de eveniment printr-o separare clară între departamentele care gestionează rapoartele de eveniment și restul organizației poate fi un mod eficient de îndeplinire a acestui obiectiv.
- (35) Raportorul sau o persoană menționată în rapoartele de eveniment ar trebui să beneficieze de protecție corespunzătoare. În acest context, ar trebui păstrat anonimatul în cazul rapoartelor de eveniment, iar informațiile detaliate referitoare la identitatea raportorului și a persoanelor menționate de rapoartele de eveniment nu ar trebui introduse în bazele de date.
- (36) În plus, sistemul aviației civile ar trebui să promoveze o „cultură a siguranței” care să faciliteze raportarea spontană a evenimentelor, promovând astfel principiul „culturii juste”. „Cultura justă” este o componentă esențială a termenului mai larg „cultura siguranței”, care constituie baza unui sistem solid de management al siguranței. Un mediu care adoptă principiile „culturii juste” nu ar trebui să împiedice luarea măsurilor necesare pentru menținerea sau îmbunătățirea nivelului de siguranță a aviației.
- (37) „Cultura justă” ar trebui să încurajeze persoanele să raporteze informații legate de siguranță. Cu toate acestea, nu ar trebui să scutească persoanele de responsabilitățile ce le revin în mod normal. În acest context, angajații și personalul contractat nu ar trebui să sufere niciun fel de prejudicii pe baza informațiilor furnizate în temeiul prezentului regulament, cu excepția cazurilor de abatere săvârșite cu intenție sau atunci când a existat o ignorare clară, gravă și serioasă a unui risc evident și o neîndeplinire gravă a responsabilității profesionale de a lua măsurile care sunt necesare în mod evident în aceste circumstanțe, provocând daune previzibile unei persoane sau unor bunuri sau care afectează grav nivelul de siguranță a aviației.
- (38) În vederea încurajării raportării evenimentelor, ar trebui să fie protejate în mod adecvat nu numai raportorii, ci și persoanele menționate în raportul de eveniment respectiv. Cu toate acestea, această protecție nu ar trebui să exonereze persoanele respective de obligațiile lor de raportare în conformitate cu prezentul regulament. În mod special, în situația în care o persoană este menționată într-un raport de eveniment, are ea însăși obligația de a raporta respectivul eveniment și nu îl raportează în mod intenționat, respectiva persoană ar trebui să nu mai beneficieze de protecție și să i se aplice sancțiuni în aplicarea prezentului regulament.
- (39) Fără a aduce atingere dreptului penal intern și buneii administrări a justiției, este important să se traseze în mod clar limita de protecție a raportorului și a altor persoane menționate în rapoartele de eveniment împotriva sancțiunilor sau a trimiterii în judecată.
- (40) Pentru a spori încrederea persoanelor în sistem, gestionarea rapoartelor de eveniment ar trebui organizată astfel încât confidențialitatea identității raportorului și a altor persoane menționate în rapoartele de eveniment să fie protejată în mod adecvat în vederea promovării unei „culturi juste”. Ori de câte ori este posibil, obiectivul ar trebui să fie facilitarea instituirii unui sistem independent de gestionare a evenimentelor.

- (41) Personalul organizațiilor, al autorităților competente ale statelor membre și al agenției care este implicat în evaluarea, prelucrarea sau analizarea evenimentelor are un rol semnificativ în identificarea pericolelor și a deficiențelor în materie de siguranță. Experiența arată că atunci când evenimentele sunt analizate retrospectiv după producerea unui accident, analiza duce la identificarea unor riscuri și deficiențe care este posibil să nu fi fost identificate altfel. Prin urmare, este posibil ca persoanele implicate în evaluarea, prelucrarea sau analizarea evenimentelor să se teamă de consecințele potențiale legate de urmărirea în justiție. Fără a aduce atingere dreptului penal intern și bunei administrări a justiției, statele membre nu ar trebui să inițieze acțiuni împotriva persoanelor care, în cadrul autorităților competente ale statelor membre, sunt implicate în evaluarea, prelucrarea sau analiza evenimentelor, cu privire la deciziile luate în exercitarea îndatoririlor lor, care ulterior și privity retrospectiv se dovedesc eronate sau ineficace, dar care, la momentul adoptării și pe baza informațiilor disponibile în momentul respectiv, erau proporționale și adecvate.
- (42) Angajații și personalul contractat ar trebui să aibă oportunitatea de a raporta încălcări ale principiilor care stau la baza protecției de care aceștia beneficiază conform prezentului regulament și nu ar trebui să facă obiectul unor sancțiuni pentru aceasta. Statele membre ar trebui să definească consecințele pentru cei care încalcă principiile protecției raportorului și a altor persoane menționate în rapoartele de eveniment și ar trebui să adopte măsuri reparatorii sau să aplice sancțiuni, după caz.
- (43) Teama de autoincriminare și de posibilele consecințe legate de urmărirea în justiție poate descuraja persoanele de la raportarea evenimentelor. Obiectivele prezentului regulament pot fi atinse fără ingerințe nejustificate în sistemele juridice ale statelor membre. În consecință, este adecvat să se prevadă faptul că încălcările fără premeditare sau involuntare ale legii, care ajung în atenția autorităților statelor membre numai prin intermediul raportării în temeiul prezentului regulament, nu ar trebui să facă obiectul acțiunilor disciplinare, administrative sau juridice, cu excepția cazului în care dreptul penal intern aplicabil prevede altfel. Totuși, dreptul terților de a iniția o acțiune civilă nu ar trebui să facă obiectul acestei interdicții și ar trebui să fie reglementat exclusiv de dreptul intern.
- (44) Cu toate acestea, în contextul dezvoltării unui mediu al „culturii juste”, statele membre ar trebui să păstreze opțiunea extinderii interdicției privind utilizarea rapoartelor de eveniment ca probe împotriva raportorilor în acțiuni administrative și disciplinare la acțiunile civile sau penale.
- (45) De asemenea, ar trebui consolidată și oficializată cooperarea între autoritățile judiciare și autoritățile competente în domeniul siguranței prin intermediul unor acorduri prealabile între acestea care să respecte un echilibru între diferitele interese publice în cauză și care ar trebui în special să cuprindă, de exemplu, accesul la rapoartele de eveniment din bazele de date naționale și utilizarea acestor rapoarte.
- (46) Pentru a sprijini responsabilitățile sporite ale agenției prin prezentul regulament, este necesar să îi fie puse la dispoziție suficiente resurse pentru a-i permite executarea cu succes a atribuțiilor suplimentare încredințate.
- (47) Pentru a completa sau modifica prezentul regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor pregătitoare, Comisia să desfășoare consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează actele delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, promptă și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (48) În aplicarea prezentului regulament, Comisia ar trebui să consulte agenția și rețeaua de analiști în domeniul siguranței aviației menționată în acesta.
- (49) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivul competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾.
- (50) În aplicarea prezentului regulament, ar trebui respectate pe deplin normele privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția persoanelor prevăzute de Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽²⁾ și de Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³⁾. În aplicarea prezentului

(1) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(2) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

(3) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

regulament, ar trebui respectate pe deplin normele privind accesul la date prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, exceptând în ceea ce privește diseminarea datelor și informațiilor cuprinse în Fișierul european centralizat, care sunt protejate conform unor norme de acces mai stricte prevăzute de prezentul regulament.

- (51) Sancțiunile ar trebui mai ales să se aplice oricărei persoane sau entități care, prin încălcarea prezentului regulament, face abuz de informațiile protejate de prezentul regulament; acționează într-o manieră care aduce prejudicii raportorului sau altor persoane menționate în rapoartele de eveniment, cu excepția cazurilor în care se aplică derogări prevăzute în prezentul regulament; nu creează un mediu propice pentru a permite colectarea informațiilor detaliate privind evenimentele, nu analizează informațiile colectate; nu acționează în sensul rezolvării deficiențelor de siguranță reale sau potențiale constatate; sau nu împărtășește informațiile colectate în aplicarea prezentului regulament.
- (52) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume instituirea unor norme comune în domeniul raportării evenimentelor din aviația civilă, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere amploarea și efectele sale în întreaga Uniune, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.
- (53) Regulamentul (UE) nr. 996/2010 ar trebui modificat în consecință.
- (54) Directiva 2003/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, Regulamentul (CE) nr. 1321/2007 al Comisiei ⁽³⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1330/2007 al Comisiei ⁽⁴⁾ ar trebui să fie prin urmare abrogate.
- (55) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și a emis un aviz la 10 aprilie 2013 ⁽⁵⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiective

(1) Prezentul regulament are drept obiectiv îmbunătățirea siguranței aviației asigurând raportarea, colectarea, stocarea, protecția, schimbul, diseminarea și analiza informațiilor relevante privind siguranța referitoare la aviația civilă.

Prezentul regulament asigură:

- (a) adoptarea cu promptitudine, atunci când este cazul, a unor măsuri de siguranță pe baza analizei informațiilor colectate;
- (b) disponibilitatea permanentă a informațiilor privind siguranța prin introducerea de norme ce vizează confidențialitatea și utilizarea corespunzătoare a informațiilor, precum și protecția armonizată și consolidată a raportorului și a persoanelor menționate în rapoartele de eveniment; și
- (c) examinarea și tratarea riscurilor pentru siguranța aviației, atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel național.
- (2) Unicul obiectiv al raportării evenimentelor este prevenirea accidentelor și incidentelor, și nu stabilirea culpei sau a răspunderii.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

⁽²⁾ Directiva 2003/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2003 privind raportarea evenimentelor în aviația civilă (JO L 167, 4.7.2003, p. 23).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1321/2007 al Comisiei din 12 noiembrie 2007 de stabilire a unor reguli de punere în aplicare pentru înregistrarea, într-un fișier centralizat, a informațiilor privind evenimentele în aviația civilă schimbate în conformitate cu Directiva 2003/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 294, 13.11.2007, p. 3).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1330/2007 al Comisiei din 24 septembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare pentru diseminarea către părțile interesate a informațiilor referitoare la evenimentele din aviația civilă menționate la articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2003/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 295, 14.11.2007, p. 7).

⁽⁵⁾ JO C 358, 7.12.2013, p. 19.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „raportor” înseamnă persoana fizică care raportează un eveniment sau alte informații legate de siguranță în temeiul prezentului regulament;
2. „aeronavă” înseamnă orice aparat care se poate susține în atmosferă datorită reacțiilor aerului, altele decât reacțiile aerului asupra suprafeței Pământului;
3. „incident” înseamnă un incident în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 996/2010;
4. „incident grav” înseamnă un incident grav în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 996/2010;
5. „accident” înseamnă accident în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 996/2010;
6. „informații din care sunt eliminate date de identificare” înseamnă informații provenite din rapoarte de eveniment din care au fost eliminate toate datele cu caracter personal, cum ar fi numele sau adresele persoanelor fizice;
7. „eveniment” înseamnă orice eveniment legat de siguranță care pune în pericol sau care, dacă nu este remediat sau abordat, ar putea pune în pericol o aeronavă, ocupanții acesteia sau orice altă persoană și include în special accidente și incidente grave;
8. „organizație” înseamnă orice organizație care furnizează produse în domeniul aviației și/sau care utilizează, contractează sau recurge la serviciile persoanelor care sunt obligate să raporteze evenimentele în conformitate cu articolul 4 alineatul (6);
9. „asigurarea anonimatului” înseamnă eliminarea din rapoartele de eveniment a tuturor datelor de identificare referitoare la raportor și la persoanele menționate în rapoartele de eveniment și a oricăror detalii, inclusiv numele organizației (organizațiilor) implicate în eveniment, care pot dezvălui identitatea raportorului sau a unor terți ori care pot determina deducerea informațiilor din raportul de eveniment;
10. „pericol” înseamnă o situație sau un obiect care poate cauza moartea sau vătămarea unei persoane, avarierea unui echipament sau a unei structuri, pierderea de materiale sau reducerea capacității unei persoane de a îndeplini o funcție prevăzută;
11. „autoritate responsabilă de investigațiile privind siguranța” înseamnă autoritatea națională permanentă responsabilă de investigațiile privind siguranța aviației civile, care efectuează sau supervizează investigațiile în domeniul siguranței, astfel cum este menționată la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 996/2010;
12. „cultură justă” înseamnă un regim în care operatorii din prima linie sau alte persoane nu sunt sancționate pentru acțiuni, omisiuni sau decizii care sunt proporționale cu experiența sau pregătirea lor, dar în care neglijențele grave, încălcările deliberate și actele de distrugere nu sunt tolerate;
13. „punct de contact” înseamnă:
 - (a) autoritatea competentă desemnată de fiecare stat membru în conformitate cu articolul 6 alineatul (3), în cazul în care informațiile sunt solicitate de către o parte interesată stabilită într-un stat membru;
 - (b) Comisia, în cazul în care informațiile sunt solicitate de către o parte interesată stabilită în afara Uniunii;
14. „parte interesată” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ori organism oficial, cu sau fără personalitate juridică, care este în măsură să contribuie la îmbunătățirea siguranței aviației prin accesul la informațiile privind evenimentele pe care statele membre și le comunică reciproc și care este inclusă în una dintre categoriile de părți interesate stabilite în anexa II;
15. „Programul național de siguranță” înseamnă un pachet integrat de acte juridice și activități destinat managementului siguranței aviației civile dintr-un stat membru;
16. „Planul european de siguranță a aviației” înseamnă analiza aspectelor legate de siguranță și planul de acțiune aferent la nivel european;
17. „Programul european de siguranță a aviației” înseamnă setul integrat de regulamente la nivelul Uniunii, împreună cu activitățile și procedurile utilizate pentru managementul comun al siguranței aviației civile la nivel european;
18. „sistem de management al siguranței” înseamnă o abordare sistematică a managementului siguranței aviației, inclusiv structurile organizatorice, responsabilitățile, politicile și procedurile necesare, și include orice sistem de management care abordează managementul siguranței, în mod independent sau integrat cu alte sisteme de management ale organizației.

*Articolul 3***Obiectul și domeniul de aplicare**

- (1) Prezentul regulament stabilește norme privind:
- (a) raportarea evenimentelor care pun în pericol sau care, dacă nu sunt remediate sau abordate, ar pune în pericol o aeronavă, ocupanții acesteia, orice altă persoană, echipament sau instalație care joacă un rol în exploatarea aeronavelor, precum și raportarea altor informații relevante legate de siguranță în acest context;
 - (b) analiza și acțiunile subsecvente cu privire la evenimentele raportate și alte informații legate de siguranță;
 - (c) protecția personalului aeronautic;
 - (d) utilizarea corespunzătoare a informațiilor legate de siguranță colectate;
 - (e) integrarea informațiilor în Fișierul european centralizat; și
 - (f) diseminarea către părțile interesate a informațiilor care permit asigurarea anonimatului, în scopul furnizării către aceste părți interesate de informații de care au nevoie pentru a îmbunătăți siguranța aviației.
- (2) Prezentul regulament se aplică evenimentelor și altor informații legate de siguranță care implică aeronavele civile, cu excepția aeronavelor menționate în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 216/2008. Statele membre pot decide să aplice prezentul regulament și evenimentelor și altor informații legate de siguranță care implică aeronavele menționate în anexa II la regulamentul respectiv.

*Articolul 4***Raportarea obligatorie**

- (1) Evenimentele care pot reprezenta un risc semnificativ pentru siguranța aviației și care sunt cuprinse în următoarele categorii sunt raportate de persoanele enumerate la alineatul (6) prin sistemele de raportare obligatorie a evenimentelor în temeiul prezentului articol:
- (a) evenimente legate de funcționarea aeronavei, cum ar fi:
 - (i) evenimente legate de coliziuni;
 - (ii) evenimente legate de decolare și aterizare;
 - (iii) evenimente legate de combustibil;
 - (iv) evenimente survenite în timpul zborului;
 - (v) evenimente legate de comunicații;
 - (vi) evenimente legate de vătămări, situații de urgență și alte situații critice;
 - (vii) incapacitatea echipajului și alte evenimente legate de echipaj;
 - (viii) condițiile meteorologice sau evenimente legate de securitate;
 - (b) evenimente legate de condițiile tehnice, întreținerea și repararea aeronavei, cum ar fi:
 - (i) defecte structurale;
 - (ii) funcționarea necorespunzătoare a sistemelor;
 - (iii) probleme de întreținere și reparație;
 - (iv) probleme de propulsie (inclusiv motoare, elice și sisteme cu rotor) și probleme ale unităților auxiliare de alimentare;
 - (c) evenimente legate de serviciile și instalațiile de navigație aeriană, cum ar fi:
 - (i) coliziuni, cvasicoliziuni sau potențial de coliziuni;
 - (ii) evenimente specifice legate de managementul traficului aerian și servicii de navigație aeriană (ATM/ANS);
 - (iii) evenimente operaționale legate de ATM/ANS;

- (d) evenimente legate de aerodromuri și servicii la sol, cum ar fi:
- (i) evenimente legate de activitățile și instalațiile de aerodrom;
 - (ii) evenimente legate de transbordarea pasagerilor, manipularea bagajelor, a corespondenței și a mărfii;
 - (iii) evenimente legate de handling și servicii asociate.
- (2) Fiecare organizație stabilită într-un stat membru instituie un sistem de raportare obligatorie pentru a facilita colectarea de informații detaliate privind evenimentele menționate la alineatul (1).
- (3) Fiecare stat membru instituie un sistem de raportare obligatorie pentru a facilita colectarea de informații detaliate privind evenimentele, inclusiv colectarea informațiilor detaliate privind evenimentele, colectate de organizații în temeiul alineatului (2).
- (4) Agenția Europeană de Siguranță a Aviației (denumită în continuare „agenția”) instituie un sistem de raportare obligatorie pentru a facilita colectarea de informații detaliate privind evenimentele, inclusiv colectarea de informații detaliate privind evenimentele colectate în temeiul alineatului (2) de organizațiile care au fost certificate sau aprobate de agenție.
- (5) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, o listă de clasificare a evenimentelor care urmează să fie menționate în cazul raportării evenimentelor în temeiul alineatului (1). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 19 alineatul (2).

Comisia include în actele de punere în aplicare respective o listă separată de clasificare a evenimentelor care se aplică aeronavelor, cu excepția aeronavelor complexe motorizate. Această listă este o versiune simplificată a listei menționate la primul paragraf și este adaptată la specificul sectorului aviatic respectiv, după caz.

- (6) Persoanele fizice enumerate în continuare raportează evenimentele menționate la alineatul (1) prin intermediul sistemului instituit în conformitate cu alineatul (2) de organizația care a angajat, a contractat sau a utilizat serviciile raportorului sau, alternativ, prin intermediul sistemului instituit în conformitate cu alineatul (3) de statul membru în care este stabilită organizația lor sau de statul care a eliberat, validat sau convertit licența de pilot, sau prin intermediul sistemului instituit în conformitate cu alineatul (4) de agenție:
- (a) pilotul comandant sau, în cazul în care pilotul comandant nu poate raporta evenimentul, orice alt membru al echipajului care urmează în lanțul de comandă al unei aeronave înmatriculate în Uniune sau al unei aeronave înmatriculate în afara Uniunii, dar utilizate de un operator ale cărui operațiuni fac obiectul supravegherii de către un stat membru sau de un operator stabilit în Uniune;
 - (b) orice persoană implicată în proiectarea, fabricarea, monitorizarea continuității navigabilității, întreținerea sau modificarea unei aeronave sau a oricărui echipament sau a oricărei părți a acesteia, sub supravegherea unui stat membru sau a agenției;
 - (c) orice persoană care semnează un certificat de examinare a navigabilității sau o autorizare a dării în exploatare pentru o aeronavă sau pentru orice echipament sau parte a acesteia, sub supravegherea unui stat membru sau a agenției;
 - (d) orice persoană care îndeplinește o funcție pentru care are nevoie, din partea unui stat membru, de autorizație ca membru al unui echipaj al unui prestator de servicii pentru traficul aerian având responsabilități legate de serviciile de navigație aeriană sau de dispecer al serviciului de informare pentru zbor;
 - (e) orice persoană care îndeplinește o funcție legată de managementul siguranței unui aeroport care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾;
 - (f) orice persoană care îndeplinește o funcție legată de instalarea, modificarea, întreținerea, repararea, revizia, verificarea în zbor sau inspecția instalațiilor de navigație aeriană pentru care un stat membru asigură supravegherea;
 - (g) orice persoană care îndeplinește o funcție legată de handlingul la sol al aeronavelor, inclusiv alimentarea cu combustibil, deservirea, întocmirea fișelor de încărcare, încărcarea, degivrarea și tractarea într-un aeroport care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1008/2008.
- (7) Persoanele menționate la alineatul (6) raportează evenimentele în termen de 72 de ore de la momentul în care au luat cunoștință de eveniment, cu excepția situațiilor excepționale care le împiedică să facă aceasta.
- (8) În urma notificării unui eveniment, orice organizație stabilită într-un stat membru care nu face obiectul alineatului (9) raportează autorității competente a statului membru respectiv, menționată la articolul 6 alineatul (3), informațiile detaliate privind evenimentele colectate conform alineatului (2) din prezentul articol, în cel mai scurt timp posibil și în orice caz nu mai târziu de 72 de ore de la luarea la cunoștință a evenimentului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate (JO L 293, 31.10.2008, p. 3).

(9) În urma notificării unui eveniment, fiecare organizație stabilită într-un stat membru care este certificată sau aprobată de agenție raportează agenției informațiile detaliate privind evenimentele colectate conform alineatului (2), în cel mai scurt timp posibil și în orice caz nu mai târziu de 72 de ore de la luarea la cunoștință a evenimentului.

Articolul 5

Raportarea voluntară

(1) Fiecare organizație stabilită într-un stat membru instituie un sistem de raportare voluntară pentru a facilita colectarea:

- (a) informațiilor detaliate privind evenimentele care pot să nu fie captate prin sistemul de raportare obligatorie;
- (b) alte informații legate de siguranță care sunt percepute de raportor ca fiind un pericol real sau potențial pentru siguranța aviației.

(2) Fiecare stat membru instituie un sistem de raportare voluntară pentru a facilita colectarea:

- (a) informațiilor detaliate privind evenimentele care pot să nu fie captate prin sistemul de raportare obligatorie;
- (b) alte informații legate de siguranță care sunt percepute de raportor ca fiind un pericol real sau potențial pentru siguranța aviației.

Acest sistem include, de asemenea, colectarea informațiilor transferate de organizații în temeiul alineatului (6), fără a se limita la aceasta.

(3) Agenția instituie un sistem de raportare voluntară pentru a facilita colectarea de:

- (a) informații detaliate privind evenimentele care pot să nu fie captate prin sistemul de raportare obligatorie;
- (b) alte informații legate de siguranță care sunt percepute de raportor ca fiind un pericol real sau potențial pentru siguranța aviației.

Acest sistem include, de asemenea, colectarea informațiilor transferate de organizațiile certificate sau aprobate de agenție în temeiul alineatului (5), fără a se limita la aceasta.

(4) Sistemele de raportare voluntară sunt utilizate pentru facilitarea colectării de informații detaliate cu privire la evenimente și informații legate de siguranță:

- (a) a căror raportare nu este obligatorie în temeiul articolului 4 alineatul (1);
- (b) raportate de către persoane care nu sunt enumerate la articolul 4 alineatul (6).

(5) Fiecare organizație stabilită într-un stat membru și care este certificată sau aprobată de agenție raportează agenției, cu promptitudine, informațiile detaliate privind evenimentele și alte informații legate de siguranță care au fost colectate în temeiul alineatului (1) și care pot presupune un risc real sau potențial pentru siguranța aviației.

(6) Fiecare organizație stabilită într-un stat membru care nu este certificată sau aprobată de agenție raportează, cu promptitudine, autorității competente a statului membru respectiv, desemnată în temeiul articolului 6 alineatul (3), informațiile detaliate privind evenimentele și alte informații legate de siguranță care au fost colectate în temeiul alineatului (1) din prezentul articol și care pot presupune un risc real sau potențial pentru siguranța aviației. Statele membre pot solicita oricărei organizații stabilite pe teritoriul lor să raporteze informațiile detaliate privind orice evenimente colectate în temeiul alineatului (1) din prezentul articol.

(7) Statele membre, agenția și organizațiile pot să instituie alte sisteme de colectare și prelucrare a informațiilor privind siguranța pentru a colecta informații detaliate privind evenimentele care ar putea să nu fie captate prin sistemele de raportare menționate la articolul 4 și la alineatele (1), (2) și (3) de la prezentul articol. Astfel de sisteme pot include raportarea către alte entități decât cele prevăzute la articolul 6 alineatul (3) și pot implica participarea activă a:

- (a) sectorului industriei aviatice;
- (b) organizațiilor profesionale ale personalului din sectorul aviației.

(8) Informațiile primite în urma raportării voluntare și obligatorii pot fi integrate într-un sistem unic.

Articolul 6

Colectarea și stocarea informațiilor

(1) Fiecare organizație stabilită într-un stat membru desemnează una sau mai multe persoane care să gestioneze în mod independent colectarea, evaluarea, prelucrarea, analiza și stocarea informațiilor detaliate privind evenimentele raportate în temeiul articolelor 4 și 5.

Gestionarea rapoartelor este realizată pentru a se preveni utilizarea informațiilor în alte scopuri decât siguranța și asigură în mod corespunzător confidențialitatea identității raportorului și a persoanelor menționate în rapoartele de eveniment în vederea promovării unei „culturi juste”.

(2) Cu acordul autorității competente, organizațiile mici pot institui un mecanism simplificat pentru colectarea, evaluarea, prelucrarea, analizarea și stocarea informațiilor detaliate privind evenimentele. Organizațiile mici pot partaja aceste sarcini cu organizații de aceeași natură, respectând totodată normele privind confidențialitatea și protecția în conformitate cu prezentul regulament.

(3) Fiecare stat membru desemnează una sau mai multe autorități competente care să instituie un mecanism care să efectueze în mod independent colectarea, evaluarea, prelucrarea, analizarea și stocarea informațiilor detaliate privind evenimentele raportate în temeiul articolelor 4 și 5.

Gestionarea rapoartelor este realizată pentru a se preveni utilizarea informațiilor în alte scopuri decât siguranța și asigură în mod corespunzător confidențialitatea identității raportorului și a persoanelor menționate în rapoartele de eveniment în vederea promovării unei „culturi juste”.

Autoritățile care pot fi desemnate în temeiul primului paragraf, împreună sau separat, sunt următoarele:

- (a) autoritatea națională pentru aviația civilă; și/sau
- (b) autoritatea responsabilă de investigațiile privind siguranța; și/sau
- (c) orice alt organism independent sau entitate independentă stabilit(ă) în Uniune căruia (căreia) i s-a încredințat această funcție.

În cazul în care un stat membru desemnează mai mult de un organism sau de o entitate, acesta desemnează pe unul/una dintre acestea ca punct de contact pentru transferul informațiilor menționat la articolul 8 alineatul (2).

(4) Agenția desemnează una sau mai multe persoane care să instituie un mecanism care să efectueze în mod independent colectarea, evaluarea, prelucrarea, analizarea și stocarea informațiilor detaliate privind evenimentele raportate în temeiul articolelor 4 și 5.

Gestionarea rapoartelor este realizată pentru a se preveni utilizarea informațiilor în alte scopuri decât siguranța și asigură în mod corespunzător confidențialitatea identității raportorului și a persoanelor menționate în raportul de eveniment în vederea promovării unei „culturi juste”.

(5) Organizațiile stochează într-una sau mai multe baze de date rapoartele de eveniment elaborate pe baza informațiilor detaliate privind evenimentele colectate în temeiul articolelor 4 și 5.

(6) Autoritățile competente menționate la alineatul (3) stochează într-o bază de date națională rapoartele de eveniment elaborate pe baza informațiilor detaliate privind evenimentele colectate în temeiul articolelor 4 și 5.

(7) Informațiile relevante privind accidente și incidente grave colectate sau emise de autoritățile responsabile de investigațiile privind siguranța sunt, de asemenea, stocate în baza de date națională.

(8) Agenția stochează într-o bază de date rapoartele de eveniment elaborate pe baza informațiilor detaliate privind evenimentele colectate în temeiul articolelor 4 și 5.

(9) Autoritățile responsabile de investigațiile privind siguranța au acces deplin la baza de date națională menționată la alineatul (6) în vederea îndeplinirii responsabilităților ce le revin în temeiul articolului 5 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 996/2010.

(10) Autoritățile de aviație civilă din statele membre au acces deplin la baza de date națională menționată la alineatul (6) pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin în legătură cu siguranța.

Articolul 7

Calitatea și conținutul rapoartelor de eveniment

- (1) Rapoartele de eveniment menționate la articolul 6 conțin cel puțin informațiile enumerate în anexa I.
- (2) Rapoartele de eveniment menționate la articolul 6 alineatele (5), (6) și (8) includ o clasificare a riscului evenimentului în cauză. Clasificarea respectivă este reexaminată și modificată dacă este cazul, și aprobată de autoritatea competentă a statului membru sau de agenție, în conformitate cu sistemul comun european de clasificare a riscurilor menționat la alineatul (5) din prezentul articol.
- (3) Organizațiile, statele membre și agenția instituie proceduri de verificare a calității datelor în vederea îmbunătățirii coerenței datelor, în special între informațiile colectate inițial și raportul stocat în baza de date.
- (4) Bazele de date menționate la articolul 6 alineatele (5), (6) și (8) utilizează formate care sunt:
 - (a) standardizate pentru a facilita schimbul de informații; și
 - (b) compatibile cu software-ul Eccairs și taxonomia ADREP.
- (5) Comisia, în strânsă cooperare cu statele membre și cu agenția, prin intermediul rețelei de analiști în domeniul siguranței aviației menționată la articolul 14 alineatul (2), elaborează un sistem comun european de clasificare a riscurilor care să permită organizațiilor, statelor membre și agenției să clasifice evenimentele din punctul de vedere al riscului. În acest scop, Comisia ține cont de necesitatea ca acest sistem să fie compatibil cu sistemele existente de clasificare a riscurilor.

Comisia elaborează sistemul respectiv până la 15 mai 2017.

- (6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 18 pentru definirea sistemului comun european de clasificare a riscurilor.
- (7) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, procedurile de implementare a sistemului comun european de clasificare a riscurilor. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 19 alineatul (2).
- (8) Comisia și agenția acordă sprijin autorităților competente din statele membre în îndeplinirea atribuțiilor lor privind integrarea datelor, inclusiv, de exemplu, pentru:
 - (a) integrarea setului minim de informații menționat la alineatul (1);
 - (b) clasificarea riscului evenimentelor menționată la alineatul (2); și
 - (c) instituirea procedurilor de verificare a calității datelor menționată la alineatul (3).

Comisia și agenția acordă acest sprijin în așa fel încât să contribuie la armonizarea procedurilor de introducere a datelor din statele membre și în special prin furnizarea personalului care lucrează în cadrul organismelor sau al entităților menționate la articolul 6 alineatele (1), (3) și (4) de:

- (a) materiale de orientare;
- (b) ateliere de lucru; și
- (c) formare adecvată.

Articolul 8

Fișierul european centralizat

- (1) Comisia administrează un fișier european centralizat pentru stocarea tuturor rapoartelor de eveniment colectate în Uniune.
- (2) De comun acord cu Comisia, fiecare stat membru actualizează fișierul european centralizat prin transferarea în fișier a tuturor informațiilor legate de siguranță stocate în bazele de date naționale menționate la articolul 6 alineatul (6).

(3) Agenția stabilește de comun acord cu Comisia protocoalele tehnice pentru transferarea către Fișierul european centralizat a tuturor rapoartelor de eveniment colectate de agenție în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 216/2008 și cu normele sale de aplicare, în special pentru evenimentele stocate în sistemul intern de raportare a evenimentelor (IORS), precum și a informațiilor colectate în temeiul articolului 4 alineatul (9) și articolului 5 alineatul (5).

(4) Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, procedurile pentru administrarea Fișierului european centralizat astfel cum este menționat la alineatele (1) și (2). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 19 alineatul (2).

Articolul 9

Schimbul de informații

(1) Statele membre și agenția participă la un schimb de informații, punând la dispoziția autorităților competente din celelalte state membre, a agenției și a Comisiei, prin intermediul Fișierului european centralizat, toate informațiile legate de siguranță stocate în bazele lor de date de raportare.

Rapoartele de eveniment sunt transferate către Fișierul european centralizat în termen de 30 de zile de la introducerea lor în baza de date națională.

Rapoartele de eveniment se actualizează cu informații suplimentare legate de siguranță, ori de câte ori este necesar.

(2) Statele membre transferă, de asemenea, informațiile referitoare la accidente și incidente grave către Fișierul european centralizat după cum urmează:

- (a) în timpul desfășurării unei investigații, se transferă informațiile factice preliminare cu privire la un accident sau un incident grav;
- (b) la terminarea investigației se transferă:
 - (i) raportul final de investigație; și
 - (ii) un rezumat în limba engleză al acestuia, atunci când este disponibil.

(3) Un stat membru sau agenția înaintează toate informațiile relevante legate de siguranță către autoritățile relevante ale statelor membre sau către agenție în cel mai scurt timp posibil dacă, atunci când colectează informații detaliate privind evenimentele sau când stochează rapoarte de eveniment sau o analiză efectuată în conformitate cu articolul 13 alineatul (6), identifică probleme de siguranță pe care le consideră:

- (a) de interes pentru alte state membre sau pentru agenție; sau
- (b) ca necesitând eventual luarea unor măsuri de siguranță de către alte state membre sau agenție.

Articolul 10

Diseminarea informațiilor stocate în Fișierul european centralizat

(1) Entitățile cu atribuții de reglementare în domeniul siguranței aviației civile sau autoritățile responsabile de investigațiile privind siguranța din cadrul Uniunii au acces online deplin securizat la informațiile privind evenimentele cuprinse în Fișierul european centralizat.

Informațiile sunt utilizate în conformitate cu articolele 15 și 16.

(2) Părțile interesate enumerate în anexa II pot solicita accesul la anumite informații cuprinse în Fișierul european centralizat.

Părțile interesate stabilite în Uniune adresează solicitările de informații punctului de contact al statului membru în care sunt stabilite.

Părțile interesate care sunt stabilite în afara Uniunii își adresează solicitările Comisiei.

Comisia informează autoritatea competentă a statului membru în cauză atunci când este adresată o solicitare în temeiul prezentului alineat.

(3) Sub rezerva articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 996/2010, informațiile cuprinse în Fișierul european centralizat cu privire la investigațiile în curs în domeniul siguranței desfășurate în conformitate cu regulamentul respectiv nu sunt divulgate părților interesate în temeiul prezentului articol.

(4) Din motive de securitate, părțile interesate nu beneficiază de acces direct la Fișierul european centralizat.

Articolul 11

Prelucrarea solicitărilor și deciziile

(1) Solicitățile de informații cuprinse în Fișierul european centralizat se transmit utilizând formularele aprobate de punctul de contact. Aceste formulare conțin cel puțin elementele prevăzute în anexa III.

(2) Punctul de contact care primește o solicitare verifică dacă:

(a) solicitarea provine de la o parte interesată;

(b) este competent să trateze această solicitare.

Atunci când punctul de contact stabilește că un alt stat membru sau Comisia are competența de a trata solicitarea, acesta transferă solicitarea statului membru respectiv sau Comisiei, după caz.

(3) Punctul de contact care primește o solicitare evaluează, în fiecare caz în parte, dacă solicitarea este justificată și realizabilă.

Punctele de contact pot furniza informații către părțile interesate pe hârtie sau utilizând mijloace de comunicare electronice sigure.

(4) În cazul în care solicitarea este acceptată, punctul de contact stabilește volumul și nivelul de informații care urmează să fie furnizate. Fără a aduce atingere articolelor 15 și 16, informațiile se limitează la ceea ce este strict necesar pentru a servi scopului solicitării.

Informațiile care nu privesc domeniul de activitate, echipamentele sau operațiunile părții interesate se furnizează numai în formă agregată sau cu asigurarea anonimatului. Informațiile în formă neagregată pot fi furnizate dacă partea interesată prezintă o justificare scrisă detaliată. Aceste informații sunt utilizate în conformitate cu articolele 15 și 16.

(5) Punctele de contact furnizează părților interesate enumerate în anexa II litera (b) doar informații referitoare la domeniul de activitate, echipamentele sau operațiunile proprii.

(6) Punctul de contact care primește o solicitare de la o parte interesată care figurează în lista din anexa II litera (a) poate lua o decizie generală pentru furnizarea de informații în mod regulat către partea interesată respectivă, în următoarele condiții:

(a) informațiile solicitate sunt legate de echipamentele și operațiunile proprii ale părții interesate sau domeniul său de activitate;

(b) decizia generală nu acordă acces la întregul conținut al bazei de date;

(c) decizia generală se referă numai accesul la informații care permit asigurarea anonimatului.

(7) Partea interesată utilizează informațiile primite în temeiul prezentului articol sub rezerva următoarelor condiții:

(a) partea interesată utilizează informațiile exclusiv în scopul specificat în formularul de solicitare, care ar trebui să fie compatibil cu obiectivul prezentului regulament, enunțat la articolul 1; și

(b) partea interesată nu dezvăluie informațiile primite fără consimțământul scris al persoanei care le-a furnizat și ia măsurile necesare pentru a asigura confidențialitatea necesară a informațiilor primite.

(8) Decizia de a disemina informații în temeiul prezentului articol se limitează la ceea ce este strict necesar pentru a servi scopului utilizatorului lor.

Articolul 12

Înregistrarea solicitărilor și schimbul de informații

(1) Punctele de contact înregistrează fiecare solicitare primită și acțiunea întreprinsă în temeiul solicitării respective.

Informațiile respective se transmit Comisiei în timp util ori de câte ori se primește o solicitare și/sau se întreprinde o acțiune.

(2) Comisia pune la dispoziția tuturor punctelor de contact o listă actualizată a solicitărilor primite și a acțiunilor întreprinse de către diversele puncte de contact și de către Comisie.

Articolul 13

Analiza evenimentelor și acțiunile subsecvente la nivel național

(1) Fiecare organizație stabilită într-un stat membru elaborează o procedură pentru analizarea evenimentelor colectate în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) și articolul 5 alineatul (1), pentru a identifica pericolele pentru siguranță asociate cu evenimentele sau grupurile de evenimente identificate.

Pe baza respectivei analize, fiecare organizație stabilește măsurile corective sau preventive corespunzătoare, necesare pentru îmbunătățirea siguranței aviației.

(2) Dacă, în urma analizei menționată la alineatul (1), o organizație stabilită într-un stat membru identifică o măsură corectivă sau preventivă necesară pentru rezolvarea deficiențelor de siguranță a aviației reale sau potențiale, aceasta:

(a) pune în aplicare măsura respectivă în mod prompt; și

(b) stabilește o procedură de monitorizare a punerii în aplicare și a eficacității acțiunii.

(3) Fiecare organizație stabilită într-un stat membru comunică periodic angajaților săi și personalului contractual informații privind analiza și acțiunile subsecvente cu privire la evenimentele pentru care sunt luate măsuri preventive sau corective.

(4) Atunci când o organizație stabilită într-un stat membru, care nu face obiectul alineatului (5), identifică un risc real sau potențial pentru siguranța aviației ca urmare a analizei evenimentelor sau grupului de evenimente raportate în temeiul articolului 4 alineatul (8) și articolului 5 alineatul (6), aceasta transmite autorității competente a statului membru respectiv, în termen de 30 de zile de la data notificării evenimentului de către raportor, următoarele informații:

(a) rezultatele preliminare ale analizei efectuate în temeiul alineatului (1), dacă există; și

(b) orice măsură care urmează a fi luată în temeiul alineatului (2).

Organizația raportează rezultatele finale ale analizei, atunci când sunt certe, imediat ce sunt disponibile și, în principiu, în termen de maximum trei luni de la data notificării evenimentului.

Autoritatea competentă a unui stat membru poate solicita unei organizații să îi transmită rezultatele preliminare sau rezultatele finale ale analizei oricărui eveniment cu privire la care a fost notificată, dar pentru care nu a primit informații subsecvente sau a primit numai rezultatele preliminare.

(5) Atunci când o organizație stabilită într-un stat membru și certificată sau aprobată de agenție identifică un risc real sau potențial pentru siguranța aviației ca urmare a analizei evenimentelor sau grupului de evenimente raportate în temeiul articolului 4 alineatul (9) și articolului 5 alineatul (5), aceasta transmite agenției, în termen de 30 de zile de la data notificării evenimentului de către raportor, următoarele informații:

(a) rezultatele preliminare ale analizei efectuate în temeiul alineatului (1), dacă există; și

(b) orice acțiune care urmează a fi întreprinsă în temeiul alineatului (2).

Organizația certificată sau aprobată de agenție transmite agenției rezultatele finale ale analizei, după caz, imediat ce sunt disponibile și, în principiu, în termen de maximum trei luni de la data notificării evenimentului.

Agenția poate solicita organizațiilor să îi transmită rezultatele preliminare sau rezultatele finale ale analizei oricărui eveniment cu privire la care a fost notificată, dar în legătură cu care a primit informații subsecvente sau a primit numai rezultatele preliminare.

(6) Fiecare stat membru și agenția elaborează o procedură pentru analizarea informațiilor privind evenimentele care le sunt semnalate în mod direct în conformitate cu articolul 4 alineatul (6) și articolul 5 alineatele (2) și (3), pentru a identifica pericolele pentru siguranță pe care le implică evenimentele respective. Pe baza acestei analize, acestea stabilesc măsurile corective sau preventive necesare pentru îmbunătățirea siguranței aviației.

(7) Atunci când în urma analizei menționate la alineatul (6), un stat membru sau agenția identifică măsuri corective sau preventive necesare pentru rezolvarea deficiențelor de siguranță reale sau potențiale, acestea:

(a) pun în aplicare măsura respectivă în mod prompt; și

(b) stabilesc o procedură de monitorizare a punerii în aplicare și a eficacității măsurii.

(8) Pentru fiecare eveniment sau grup de evenimente monitorizate în conformitate cu alineatul (4) sau (5), fiecare stat membru și agenția au acces la analiza efectuată și monitorizează în mod corespunzător măsurile luate de organizațiile de care răspund.

În cazul în care un stat membru sau agenția stabilește că punerea în aplicare și eficacitatea măsurilor transmise sunt inadecvate pentru rezolvarea deficiențelor de siguranță reale sau potențiale, acesta/aceasta se asigură că organizația relevantă adoptă și pune în aplicare măsuri suplimentare corespunzătoare.

(9) În cazul în care sunt disponibile, informațiile referitoare la analiza fiecărui eveniment sau a grupurilor de evenimente și la acțiunile subsecvente întreprinse, obținute în temeiul prezentului articol, se stochează în Fișierul european centralizat, conform articolului 8 alineatele (2) și (3), în mod prompt și în termen de două luni de la introducerea lor în baza de date națională.

(10) Statele membre utilizează informațiile obținute în urma analizării rapoartelor de eveniment pentru a identifica eventualele măsuri de remediere ce trebuie luate în cadrul programului național de siguranță.

(11) În vederea informării publicului cu privire la nivelul de siguranță al aviației civile, fiecare stat membru publică, cel puțin o dată pe an, un raport privind siguranța, care:

(a) conține informații în formă agregată și care permit asigurarea anonimatului privind tipul de evenimente și informații legate de siguranță raportate prin intermediul sistemelor lor naționale de raportare obligatorie și voluntară;

(b) identifică tendințele;

(c) identifică măsurile adoptate.

(12) Statele membre pot publica, de asemenea, rapoarte de eveniment, cu asigurarea anonimatului, precum și rezultatele analizelor de risc.

Articolul 14

Analiza evenimentelor și acțiunile subsecvente la nivelul Uniunii

(1) Comisia, agenția și autoritățile competente ale statelor membre colaborează și participă periodic la schimbul și analiza informațiilor cuprinse în Fișierul european centralizat.

Fără a aduce atingere cerințelor de confidențialitate prevăzute de prezentul regulament, pot fi invitați observatori, în funcție de fiecare caz în parte, atunci când se dovedește oportun.

(2) Comisia, agenția și autoritățile competente ale statelor membre colaborează prin intermediul unei rețele de analiști în domeniul siguranței aviației.

Rețeaua de analiști în domeniul siguranței aviației contribuie la îmbunătățirea siguranței aviației în Uniune, în special prin derularea unor activități de analiză a siguranței în sprijinul Programului european de siguranță a aviației și al Planului european de siguranță a aviației.

(3) Agenția sprijină activitățile rețelei de analiști în domeniul siguranței aviației, prin acordarea, de exemplu, de asistență pentru pregătirea și organizarea reuniunilor rețelei.

(4) Agenția include informații despre rezultatele analizei informațiilor menționate la alineatul (1) în raportul anual privind siguranța menționat la articolul 15 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 216/2008.

Articolul 15

Confidențialitatea și utilizarea adecvată a informațiilor

(1) Statele membre și organizațiile, în conformitate cu dreptul intern, precum și agenția iau măsurile necesare pentru a garanta un nivel adecvat de confidențialitate pentru informațiile detaliate privind evenimentele pe care acestea le primesc în temeiul articolelor 4, 5 și 10.

Statele membre, organizațiile stabilite în statele membre sau agenția prelucrează date cu caracter personal numai în măsura în care acest lucru este necesar în scopul prezentului regulament și fără a aduce atingere actelor juridice naționale de punere în aplicare a Directivei 95/46/CE.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor referitoare la protecția informațiilor privind siguranța de la articolele 12, 14 și 15 din Regulamentul (UE) nr. 996/2010, informațiile provenite din rapoartele de eveniment sunt utilizate exclusiv în scopul pentru care au fost colectate.

Statele membre, agenția și organizațiile nu pun la dispoziție sau nu utilizează informațiile despre evenimente pentru:

(a) stabilirea culpei sau răspunderii; sau

(b) orice alt scop decât menținerea sau îmbunătățirea siguranței aviației.

(3) La îndeplinirea obligațiilor prevăzute la articolul 14 referitoare la informațiile incluse în Fișierul european centralizat, Comisia, agenția și autoritățile competente ale statelor membre:

(a) asigură confidențialitatea informațiilor; și

(b) limitează utilizarea informațiilor la ceea ce este strict necesar pentru a-și îndeplini obligațiile în domeniul siguranței, fără a atribui culpa sau răspunderea; în acest sens, informațiile sunt utilizate în special în vederea gestionării riscurilor și a analizării tendințelor în domeniul siguranței, ceea ce poate duce la recomandări sau acțiuni în domeniul siguranței, abordând deficiențele de siguranță reale sau potențiale.

(4) Statele membre se asigură că autoritățile lor competente menționate la articolul 6 alineatul (3) și autoritățile lor judiciare cooperează pe baza unor acorduri administrative prealabile. Aceste acorduri administrative prealabile urmăresc asigurarea unui echilibru corect între necesitatea unei bune administrări a justiției, pe de o parte, și nevoia de a avea întotdeauna la dispoziție informații privind siguranța, pe de altă parte.

Articolul 16

Protecția surselor de informații

(1) În sensul prezentului articol, „datele de identificare” includ în special numele sau adresa persoanelor fizice.

(2) Fiecare organizație stabilită într-un stat membru se asigură că toate datele de identificare sunt puse la dispoziția personalului organizației respective, cu excepția persoanelor desemnate în conformitate cu articolul 6 alineatul (1), numai atunci când acest lucru este absolut necesar pentru investigarea evenimentelor în vederea consolidării siguranței aviației.

În cadrul organizației, se diseminează, după caz, informații din care sunt eliminate datele de identificare.

(3) Fiecare stat membru se asigură că datele de identificare nu sunt niciodată înregistrate în baza de date națională menționată la articolul 6 alineatul (6). Părților relevante li se pun la dispoziție informații din care sunt eliminate datele de identificare, de exemplu pentru a le permite acestora să își îndeplinească obligațiile în legătură cu îmbunătățirea siguranței aviației.

(4) Agenția se asigură că datele de identificare nu sunt niciodată înregistrate în baza de date a agenției menționată la articolul 6 alineatul (8). Părților relevante li se pun la dispoziție informații din care sunt eliminate datele de identificare, de exemplu pentru a le permite acestora să își îndeplinească obligațiile în legătură cu îmbunătățirea siguranței aviației.

(5) Statele membre și agenția nu sunt împiedicate să adopte măsurile necesare în vederea menținerii sau a îmbunătățirii siguranței aviației.

(6) Fără a aduce atingere dreptului penal intern aplicabil, statele membre se abțin de la introducerea unor acțiuni în justiție pentru încălcări ale legii săvârșite fără premeditare sau fără intenție despre care iau cunoștință numai datorită raportării acestora în temeiul articolelor 4 și 5.

Primul paragraf nu se aplică în cazurile menționate la alineatul (10). Statele membre pot menține sau pot adopta măsuri de consolidare a raportorilor sau a persoanelor menționate în rapoartele de eveniment, putând aplica în special această normă fără excepțiile menționate la alineatul (10).

(7) În cazul introducerii unor acțiuni disciplinare sau administrative în temeiul dreptului intern, informațiile cuprinse în rapoartele de eveniment nu sunt utilizate împotriva:

(a) raportorilor; sau

(b) persoanelor menționate în rapoartele de eveniment.

Primul paragraf nu se aplică în cazurile menționate la alineatul (10).

Statele membre pot menține sau pot adopta măsuri de consolidare a protecției raportorilor sau a persoanelor menționate în rapoartele de eveniment. Statele membre pot extinde această protecție în special asupra acțiunilor civile sau penale.

(8) Statele membre pot să adopte sau să mențină dispoziții legislative care asigură un nivel de protecție a raportorilor sau a persoanelor menționate în rapoartele de eveniment, superior nivelului stabilit prin prezentul regulament.

(9) Cu excepția cazurilor în care se aplică alineatul (10), angajații și personalul contractat care raportează sau care sunt menționați în rapoartele de evenimente colectate în conformitate cu articolele 4 și 5 nu pot face obiectul niciunui fel de prejudiciu din partea angajatorilor lor sau a organizației pentru care furnizează servicii pe baza informațiilor furnizate de raportor.

(10) Protecția în baza alineatelor (6), (7) și (9) din prezentul articol nu se aplică în următoarele situații:

(a) în cazul abaterilor săvârșite cu intenție;

(b) atunci când a fost o ignorare clară, gravă și serioasă a unui risc evident și o neîndeplinire gravă a responsabilității profesionale de a lua măsurile care sunt necesare în mod evident în aceste circumstanțe, provocând daune previzibile unei persoane sau unor bunuri sau care afectează grav nivelul de siguranță a aviației.

(11) Fiecare organizație stabilită într-un stat membru adoptă, după consultarea cu reprezentanții personalului, norme interne prin care se descrie modul în care se garantează și se aplică în cadrul organizației respective principiile „culturii juste”, în special principiul menționat la alineatul (9).

Organismul desemnat în temeiul alineatului (12) din prezentul articol poate solicita reexaminarea normelor interne ale organizațiilor stabilite în statul membru de care depinde, anterior punerii în aplicare a normelor respective.

(12) Fiecare stat membru desemnează un organism responsabil cu punerea în aplicare a alineatelor (6), (9) și (11).

Angajații și personalul contractual pot raporta acestui organism presupusele încălcări ale normelor prevăzute la prezentul articol. Angajații și personalul contractual nu pot fi sancționați pentru raportarea presupuselor încălcări. Angajații și personalul contractual pot informa Comisia în cazul în care raportează aceste presupuse încălcări.

Organismul desemnat oferă consultanță, dacă este cazul, autorităților relevante ale statului său membru cu privire la măsurile reparatorii sau la sancțiunile în aplicarea articolului 21.

(13) La 15 mai 2019 și ulterior o dată la cinci ani, fiecare stat membru transmite Comisiei un raport privind aplicarea prezentului articol, mai ales referitor la activitățile organismului desemnat în temeiul alineatului (12). Raportul nu conține date cu caracter personal.

Articolul 17

Actualizarea anexelor

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 18, pentru:

- (a) actualizarea listei câmpurilor de date obligatorii în rapoartele de eveniment prevăzute în anexa I, în cazul în care, având în vedere experiența acumulată pe parcursul aplicării prezentului regulament, schimbările se dovedesc a fi necesare în vederea îmbunătățirii siguranței aviației;
- (b) actualizarea formularului de solicitare de informații din Fișierul european centralizat prevăzut la anexa III, pentru a ține seama de experiența acumulată și de noile evoluții;
- (c) a alinia oricare dintre anexe la software-ul Eccairs și taxonomia ADREP, precum și la alte acte juridice adoptate de Uniune și la acordurile internaționale.

În vederea actualizării listei câmpurilor obligatorii, agenția și rețeaua de analiști în domeniul siguranței aviației menționată la articolul 14 alineatul (2) pun la dispoziția Comisiei avizul (avizele) necesar (necesare).

Articolul 18

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta actele delegate menționată la articolul 7 alineatul (6) și la articolul 17 se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament. Cel târziu cu nouă luni înainte de sfârșitul perioadei de cinci ani, Comisia elaborează un raport referitor la delegarea de competențe. Delegarea de competențe se prelungește tacit pentru perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune unei astfel de prelungiri în termen de cel mult trei luni înainte de sfârșitul fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 7 alineatul (6) și la articolul 17 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară specificată în cuprinsul său. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 7 alineatul (6) și al articolului 17 intră în vigoare numai dacă nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au exprimat obiecții în termen de două luni de la notificarea respectivului act către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestei perioade, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 19

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de comitetul instituit prin articolul 65 din Regulamentul (CE) nr. 216/2008. Respectivul comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011. În cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 20

Accesul la documente și protecția datelor cu caracter personal

- (1) Cu excepția articolelor 10 și 11, care stabilesc norme mai stricte pentru accesul la datele și informațiile cuprinse în Fișierul european centralizat, prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 1049/2001.
- (2) Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere actelor juridice naționale de punere în aplicare a Directivei 95/46/CE și în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

Articolul 21

Sancțiuni

Statele membre stabilesc normele referitoare la sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament. Sancțiunile prevăzute sunt eficace, proporționale și au efect de descurajare. Statele membre informează Comisia în legătură cu aceste dispoziții și cu orice modificare ulterioară a acestora.

Articolul 22

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 996/2010

Articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 996/2010 se elimină.

Cu toate acestea, acest articol rămâne aplicabil până la data aplicării prezentului regulament, în conformitate cu articolul 24 alineatul (3).

Articolul 23

Abrogări

Directiva 2003/42/CE, Regulamentul (CE) nr. 1321/2007 și Regulamentul (CE) nr. 1330/2007 se abrogă. Aceste acte rămân aplicabile până la data aplicării prezentului regulament, în conformitate cu articolul 24 alineatul (3).

Articolul 24

Intrare în vigoare și aplicare

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Până la 16 noiembrie 2020, Comisia publică și transmite Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare privind punerea în aplicare a prezentului regulament. Acest raport se referă în special la contribuția adusă de prezentul regulament la reducerea numărului de accidente în care sunt implicate aeronave și a numărului de decese în astfel de accidente. Dacă este cazul și pe baza acestui raport, Comisia face propuneri de modificare a prezentului regulament.
- (3) Prezentul regulament se aplică de la 15 noiembrie 2015 și nu înainte de intrarea în vigoare a măsurilor de punere în aplicare menționate la articolul 4 alineatul (5). Articolul 7 alineatul (2) se aplică odată cu intrarea în vigoare a actelor delegate și a actelor de punere în aplicare care specifică și elaborează sistemul comun european de clasificare a riscurilor menționat la articolul 7 alineatele (6) și (7).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 3 aprilie 2014.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

D. KOURKOULAS

ANEXA I

LISTA CERINȚELOR APLICABILE ÎN CADRUL SISTEMELOR DE RAPORTARE OBLIGATORIE ȘI VOLUNTARĂ A EVENIMENTELOR

Notă: Câmpurile de date trebuie completate cu informațiile solicitate. În cazul în care autoritățile competente ale statelor membre sau agenția nu au posibilitatea să includă aceste informații, deoarece nu au fost puse la dispoziție de organizație sau de raportor, câmpul de date poate fi completat cu valoarea „necunoscut”. Cu toate acestea, pentru a se asigura că sunt transmise informațiile corespunzătoare, ar trebui să se evite, în măsura posibilului, utilizarea valorii „necunoscut”, urmând ca raportul să fie completat ulterior cu informații, dacă este posibil.

1. CÂMPURI DE DATE OBLIGATORII COMUNE

În cazul introducerii în bazele de date corespunzătoare a informațiilor privind evenimentele raportate obligatoriu și, în măsura posibilului, a evenimentelor raportate voluntar, organizațiile, statele membre și agenția trebuie să se asigure că rapoartele de eveniment înregistrate în bazele lor de date cuprind cel puțin următoarele informații:

1. Titlu
 - Titlu
2. Informații pentru clasare
 - Entitatea responsabilă
 - Numărul dosarului
 - Statutul evenimentului
3. Când
 - Data UTC
4. Unde
 - Statul/Zona în care survine evenimentul
 - Locul în care survine evenimentul
5. Clasificare
 - Clasa evenimentului
 - Categoria evenimentului
6. Relatarea
 - Limba relatării
 - Relatarea
7. Evenimente
 - Tipul evenimentului
8. Clasificarea în funcție de risc

2. CÂMPURI DE DATE SPECIFICE OBLIGATORII**2.1. Câmpuri de date legate de aeronavă**

În cazul introducerii în bazele de date corespunzătoare a informațiilor privind evenimentele raportate obligatoriu și, în măsura posibilului, a evenimentelor raportate voluntar, organizațiile, statele membre și agenția trebuie să se asigure că rapoartele de eveniment înregistrate în bazele lor de date cuprind cel puțin următoarele informații:

1. Identificarea aeronavei
 - Statul de înmatriculare
 - Marcă/model/serie

- Numărul de serie al aeronavei
 - Numărul de înmatriculare al aeronavei
 - Indicativ de apel
2. Operarea aeronavei
- Operator
 - Tipul de operare
3. Descrierea aeronavei
- Categoria aeronavei
 - Tipul de propulsie
 - Grupa de masă
4. Jurnal de zbor
- Ultimul punct de plecare
 - Destinația planificată
 - Faza de zbor
5. Vremea
- Condițiile meteorologice relevante

2.2. Câmpuri de date privind serviciile de navigație aeriană

În cazul introducerii în bazele de date corespunzătoare a informațiilor privind evenimentele raportate obligatoriu și, în măsura posibilului, a evenimentelor raportate voluntar, organizațiile, statele membre și agenția trebuie să se asigure că rapoartele de eveniment înregistrate în bazele lor de date cuprind cel puțin următoarele informații:

1. Legătura cu ATM
 - Contribuția ATM
 - Capacitatea de a oferi servicii afectată (efect asupra serviciului ATM)
2. Numele de unitate ATS

2.2.1 Câmpuri de date privind încălcarea eșalonării minime/pierderea încălcării eșalonării și a spațiului aerian

În cazul introducerii în bazele de date corespunzătoare a informațiilor privind evenimentele raportate obligatoriu și, în măsura posibilului, a evenimentelor raportate voluntar, organizațiile, statele membre și agenția trebuie să se asigure că rapoartele de eveniment înregistrate în bazele lor de date cuprind cel puțin următoarele informații:

1. Spațiul aerian
 - Tipul de spațiu aerian
 - Clasa de spațiu aerian
 - Denumirea FIR/UIR

2.3. Câmpuri de date legate de aerodrom

În cazul introducerii în bazele de date corespunzătoare a informațiilor privind evenimentele raportate obligatoriu și, în măsura posibilului, a evenimentelor raportate voluntar, organizațiile, statele membre și agenția trebuie să se asigure că rapoartele de eveniment înregistrate în bazele lor de date cuprind cel puțin următoarele informații:

1. Indicator de localizare (indicator OACI al aeroportului)
2. Localizarea pe aerodrom

2.4. Câmpuri de date privind avarierea aeronavei sau vătămarea persoanelor

În cazul introducerii în bazele de date corespunzătoare a informațiilor privind evenimentele raportate obligatoriu și, în măsura posibilului, a evenimentelor raportate voluntar, organizațiile, statele membre și agenția trebuie să se asigure că rapoartele de eveniment înregistrate în bazele lor de date cuprind cel puțin următoarele informații:

1. Gravitate

- Daunele cele mai severe
- Nivelul de vătămare

2. Vătămări suferite de persoane

- Numărul vătămarilor la sol (mortale, grave, minore)
 - Numărul vătămarilor în aeronavă (mortale, grave, minore)
-

ANEXA II

PĂRȚILE INTERESATE

- (a) Lista părților interesate care pot primi informații pe baza unei decizii adoptate de la caz la caz în temeiul articolului 11 alineatul (4) sau pe baza unei decizii generale în temeiul articolului 11 alineatul (6):
1. Producători: proiectanți și producători de aeronave, motoare, elice și reperi și dispozitive pentru aeronave și asociațiilor corespunzătoare ale acestora; proiectanți și producători de sisteme pentru managementul traficului aerian (ATM) și de componente pentru acestea; proiectanți și producători de sisteme și componente pentru servicii de navigație aeriană (ANS); proiectanți și producători de sisteme și echipamente utilizate în zona de operațiuni aeriene a aerodromurilor
 2. Întreținere: organizații implicate în activități de întreținere sau revizie a aeronavelor, motoarelor, elicelor și reperlilor și dispozitivelor pentru aeronave, în activități de montaj, modificare, întreținere, reparații, revizie, verificare în zbor sau inspecție a instalațiilor de navigație aeriană sau în activități de întreținere sau revizie a sistemelor, componentelor și echipamentelor din zonele de operațiuni aeriene ale aerodromurilor
 3. Operatori: companii aeriene și operatori de aeronave, precum și asociații de companii aeriene și operatori; operatori de aerodromuri și asociații de operatori de aerodromuri
 4. Furnizori de servicii de navigație aeriană și furnizori de funcții specifice ATM
 5. Furnizori de servicii aeroportuare: organizații responsabile de handlingul la sol al aeronavelor, inclusiv alimentarea cu combustibil, deservire, întocmirea fișelor de încărcare, încărcarea, degivrarea și tractarea pe aerodrom, precum și de salvare și stingerea incendiilor sau de alte servicii pentru situații de urgență
 6. Organizații de pregătire a piloților
 7. Organizații din țări terțe: autorități guvernamentale pentru aviație civilă și autorități responsabile de investigarea accidentelor din țări terțe
 8. Organizații internaționale de aviație civilă
 9. Cercetare: laboratoare, centre sau entități de cercetare publice sau private sau universități care realizează studii sau cercetări privind siguranța în aviația civilă
- (b) Lista părților interesate care pot primi informații pe baza unei decizii adoptate de la caz la caz în temeiul articolului 11 alineatele (4) și (5):
1. Piloți (cu titlu personal)
 2. Controlori de trafic aerian (cu titlu personal) și alte categorii de personal ATM/ANS cu atribuții legate de siguranță
 3. Ingineri/tehnicieni/personal responsabil de dispozitivele electronice de siguranță a traficului aerian/Administratori în domeniul aviației (sau de aeroport) (cu titlu personal)
 4. Organisme de reprezentare profesională a personalului care desfășoară activități legate de siguranță
-

ANEXA III

SOLICITARE DE INFORMAȚII DE LA FIȘIERUL EUROPEAN CENTRALIZAT

1. Nume:

Funcție/poziție:

Societate:

Adresă:

Telefon:

E-mail:

Data:

Tipul de activitate:

Categoria de solicitant [a se vedea anexa II la Regulamentul (UE) nr. 376/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 3 aprilie 2014 privind raportarea, analiza și acțiunile subsecvente cu privire la evenimentele de aviație civilă ⁽¹⁾]:

2. Informațiile solicitate (vă rugăm să furnizați detalii cât mai concrete, specificând data/perioada care vă interesează):

3. Motivul solicitării:

4. Explicați scopul în care vor fi folosite informațiile:

5. Data până la care se solicită informațiile:

6. Formularul completat se transmite prin e-mail către: (punctul de contact)

7. Accesul la informații

Punctul de contact nu are obligația de a furniza informațiile solicitate. El poate face acest lucru numai dacă are convingerea că solicitarea este conformă cu Regulamentul (UE) nr. 376/2014. Solicitantul se angajează ca atât personal, cât și organizația din care face parte, să limiteze utilizarea informațiilor la scopul pe care l-a descris la punctul 4. De asemenea, se reamintește că informațiile furnizate pe baza prezentei solicitări sunt puse la dispoziție numai în scopul siguranței zborului, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 376/2014, și nu în alte scopuri, cum ar fi, în special, stabilirea culpei sau a răspunderii ori scopuri comerciale.

Solicitantul nu are dreptul de a dezvălui informațiile primite fără consimțământul scris al punctului de contact.

Nerespectarea acestor condiții poate conduce la refuzul accesului la alte informații din Fișierul european centralizat și la aplicarea de sancțiuni, dacă este cazul.

8. Data, locul și semnătura:

⁽¹⁾ JO L 122, 24.4.2014, p. 18.

REGULAMENTUL (UE) Nr. 377/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 3 aprilie 2014
de instituire a programului Copernicus și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 911/2010
(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 189 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Monitorizarea globală pentru mediu și securitate (GMES) reprezintă o inițiativă de monitorizare a Pământului condusă de Uniune și realizată în parteneriat cu statele membre și cu Agenția Spațială Europeană (ESA). Originile GMES datează din mai 1998, când instituțiile implicate în dezvoltarea activităților spațiale în Europa au adoptat o declarație comună, cunoscută sub numele de „Manifestul de la Baveno”. Manifestul îndemna la un angajament pe termen lung privind dezvoltarea de servicii de monitorizare a mediului din spațiu, precum și la utilizarea și dezvoltarea în continuare a competențelor și tehnologiilor europene. În 2005, Uniunea a făcut alegerea strategică de a dezvolta, împreună cu ESA, o capacitate europeană independentă de observare a Pământului pentru a furniza servicii în domeniile mediului și securității.
- (2) Valorificând această inițiativă, Regulamentul (UE) nr. 911/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ a instituit Programul european de monitorizare a Pământului (GMES) și a elaborat normele de punere în aplicare a primelor sale operațiuni.
- (3) Deși programul instituit prin Regulamentul (UE) nr. 911/2010 ar trebui să continue pe baza cadrului financiar multianual 2014-2020, instituit prin Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului ⁽⁴⁾, acronimul „GMES” ar trebui înlocuit cu numele de „Copernicus” pentru a facilita comunicarea cu publicul larg. Comisia a înregistrat marca comercială, astfel încât să poată fi utilizată de către instituțiile Uniunii și să facă obiectul unei licențe în vederea utilizării de către alți utilizatori interesați, în special furnizorii de servicii de bază.
- (4) Programul Copernicus are la bază un parteneriat între Uniune, ESA și statele membre. Prin urmare, acest program ar trebui să valorifice capacitățile europene și naționale existente și să le completeze cu noi active dezvoltate în comun. Pentru a pune în practică această abordare, Comisia ar trebui să depună eforturi pentru menținerea unui dialog cu ESA și statele membre care dețin active spațiale și *in situ* relevante.
- (5) În vederea realizării obiectivelor sale, programul Copernicus ar trebui să asigure o capacitate autonomă a Uniunii pentru asigurarea observațiilor spațiale și furnizarea serviciilor operaționale în domeniul mediului, protecției civile și securității civile, cu respectarea deplină a mandatelor naționale în privința avertismentelor oficiale. Acesta ar trebui, de asemenea, să utilizeze datele disponibile provenind de la misiunile contribuitoare și datele *in situ*, furnizate în principal de către statele membre. Programul Copernicus ar trebui să utilizeze la maximum capacitățile de observare spațială și serviciile existente la nivelul statelor membre. Programul Copernicus ar trebui să utilizeze și capacitățile inițiativelor comerciale din Europa, contribuind astfel și la dezvoltarea unui sector spațial comercial viabil în Europa. În plus, ar trebui promovate sisteme care să optimizeze transmisia de date, pentru a spori și mai mult capacitățile ca răspuns la cererea din ce în ce mai mare, din partea utilizatorilor, de date în timp aproape real.

⁽¹⁾ Avizul din 16 octombrie 2013.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 12 martie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 24 martie 2014.

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 911/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2010 privind Programul european de monitorizare a Pământului (GMES) și exploatarea sa inițială (2011-2013) (JO L 276, 20.10.2010, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020 (JO L 347, 20.12.2013, p. 884).

- (6) Pentru a promova și facilita utilizarea tehnologiilor de observare a Pământului atât de către autoritățile locale, cât și de către întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri), ar trebui promovate rețele specializate de distribuție a datelor programului Copernicus, inclusiv organisme naționale și regionale.
- (7) Obiectivul programului Copernicus ar trebui să fie furnizarea de informații exacte și fiabile în domeniul mediului și al securității, adaptate necesităților utilizatorilor și care să sprijine alte politici ale Uniunii, în special a celor cu privire la piața internă, transporturi, mediu, energie, protecția civilă și securitate civilă, cooperarea cu țările terțe și ajutorul umanitar.
- (8) Programul Copernicus ar trebui considerat o contribuție europeană la dezvoltarea Sistemului Global al Sistemelor de Observare a Pământului (GEOSS), dezvoltat în cadrul Grupului de Observare a Pământului (GEO).
- (9) Programul Copernicus ar trebui implementat într-un mod coerent în raport cu alte instrumente și acțiuni relevante ale Uniunii, în special politicile de mediu și cele privind schimbările climatice și instrumentele în domeniul securității, protecției datelor cu caracter personal, competitivității și inovării, coeziunii, cercetării, transportului, concurenței și cooperării internaționale, precum și cu sistemele europene de navigație prin satelit (Galileo și EGNOS). Datele Copernicus ar trebui să fie conforme cu datele spațiale de referință ale statelor membre, precum și cu normele de punere în aplicare și cu orientările de ordin tehnic ale infrastructurii de informații spațiale din Uniune, instituită prin Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾. De asemenea, programul Copernicus ar trebui să completeze sistemul partajat de informații referitoare la mediu (SPIM), astfel cum este menționat în Comunicarea Comisiei din 1 februarie 2008 intitulată „Către un sistem partajat de informații referitoare la mediu (SPIM)”, și activitățile Uniunii privind răspunsul în situații de urgență. Programul Copernicus ar trebui să fie implementat în conformitate cu obiectivele Directivei 2003/98/CE a Parlamentului și a Consiliului ⁽²⁾ privind reutilizarea informațiilor din sectorul public, în special transparența, crearea unor condiții care să conducă la dezvoltarea serviciilor, precum și contribuția la creșterea economică și la crearea de locuri de muncă. Datele Copernicus și informațiile programului Copernicus ar trebui să fie disponibile în mod gratuit și deschis pentru sprijinirea Agendei digitale pentru Europa, astfel cum este menționată în Comunicarea Comisiei din 26 august 2010 intitulată „O agendă digitală pentru Europa”.
- (10) Copernicus este un program care urmează a fi implementat în cadrul strategiei Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii („strategia Europa 2020”). Acesta ar trebui să asigure beneficii pentru o gamă largă de politici ale Uniunii și să contribuie la atingerea obiectivelor strategiei Europa 2020, în special prin dezvoltarea unei politici spațiale eficace care să pună la dispoziție instrumentele necesare depășirii unor provocări-cheie la nivel mondial și îndeplinirii obiectivelor privind schimbările climatice și sustenabilitatea energetică. Programul Copernicus ar trebui, de asemenea, să sprijine punerea în aplicare a politicii spațiale europene și să sprijine creșterea piețelor europene de date și servicii spațiale.
- (11) Programul Copernicus ar trebui, de asemenea, să beneficieze de pe urma rezultatelor furnizate de Orizont 2020, instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1291/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, în special prin intermediul activităților sale de cercetare și inovare în domeniul viitoarelor tehnologii de observare a Pământului și aplicații care utilizează teledetecția, tehnologiile și datele aeriene și *in situ*, pentru a răspunde provocărilor societale majore. Comisia ar trebui să asigure sinergia corespunzătoare, transparența și claritatea în ceea ce privește diferitele aspecte ale programului Copernicus.
- (12) Evoluția componentei spațiale a programului Copernicus ar trebui să se bazeze pe o analiză a opțiunilor pentru satisfacerea nevoilor în schimbare ale utilizatorilor, inclusiv achiziții publice de la misiuni naționale/publice și furnizori comerciali din Europa, specificarea noilor misiuni dedicate, acordurile internaționale care asigură accesul misiunilor din afara Europei și piața europeană a observării Pământului.
- (13) Pentru claritate și pentru a facilita controlul costurilor, suma maximă alocată de Uniune pentru implementarea activităților programului Copernicus ar trebui defalcată pe diferite categorii. Cu toate acestea, pentru flexibilitate și pentru a asigura funcționarea armonioasă a programului Copernicus, Comisia ar trebui să poată realoca fonduri de la o categorie la alta.

⁽¹⁾ Directiva 2007/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2007 de instituire a unei infrastructuri pentru informații spațiale în Comunitatea Europeană (Inspire) (JO L 108, 25.4.2007, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2003/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind reutilizarea informațiilor din sectorul public (JO L 345, 31.12.2003, p. 90).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1291/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a Programului-cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) — Orizont 2020 și de abrogare a Deciziei nr. 1982/2006/CE (JO L 347, 20.12.2013, p. 104).

- (14) Furnizarea de servicii operaționale depinde de buna funcționare, de disponibilitatea neîntreruptă și de siguranța componentei spațiale a programului Copernicus. Riscul tot mai mare de coliziune cu alți sateliți și deșeuri spațiale este o gravă amenințare la adresa componentei spațiale a programului Copernicus. În consecință, activitățile din cadrul programului Copernicus ar trebui să includă protecția componentei spațiale a programului Copernicus și a operațiunilor sale, inclusiv în timpul lansării sateliților. În acest sens, o participare proporțională la costurile serviciilor capabile să ofere această protecție ar putea fi finanțată din bugetul alocat programului Copernicus în măsura disponibilității decurgând dintr-o administrare riguroasă a costurilor și cu respectarea deplină a sumei maxime de 26,5 milioane EUR în prețuri curente stabilite în prezentul regulament. O astfel de contribuție ar trebui să fie utilizată doar pentru furnizarea de date și servicii, și nu pentru achiziționarea de infrastructură.
- (15) În vederea îmbunătățirii implementării programului Copernicus și a planificării pe termen lung a acestuia, Comisia ar trebui să adopte un program de lucru anual, inclusiv un plan de implementare a acțiunilor necesare pentru atingerea obiectivelor programului Copernicus. Planul de implementare respectiv ar trebui să privească în perspectivă și să descrie acțiunile necesare pentru implementarea programului Copernicus, ținând seama de nevoile utilizatorilor și de evoluțiile tehnologice aflate în schimbare.
- (16) Implementarea componentei de servicii a programului Copernicus ar trebui să se bazeze pe specificații tehnice, având în vedere complexitatea și resursele alocate programului Copernicus. S-ar facilita astfel atât acceptarea de către public a serviciilor, întrucât utilizatorii ar putea anticipa disponibilitatea și evoluția serviciilor, cât și cooperarea cu statele membre și cu alte părți. În consecință, Comisia ar trebui să adopte și să actualizeze, după caz, specificațiile tehnice pentru toate serviciile programului Copernicus care se referă la aspecte precum domeniul de aplicare, arhitectura, portofoliile de servicii tehnice, defalcarea și planificarea orientativă a costurilor, nivelurile de performanță, nevoile de acces la date din spațiu și la date *in situ*, evoluția, standardele, arhivarea și diseminarea datelor.
- (17) Implementarea componentei spațiale a programului Copernicus ar trebui să se bazeze pe specificații tehnice, având în vedere complexitatea și resursele alocate programului. În consecință, Comisia ar trebui să adopte și să actualizeze, după caz, specificațiile tehnice care detaliază activitățile care urmează să fie sprijinite pe baza componentei spațiale a programului Copernicus, precum și defalcarea și planificarea orientativă a costurilor acestora. Întrucât programul Copernicus ar trebui să valorifice investițiile realizate de Uniune, de ESA și de statele membre în contextul Monitorizării globale pentru mediu și securitate, activitățile desfășurate în cadrul componentei spațiale a programului Copernicus ar trebui să țină seama, după caz, de elementele scenariului pe termen lung (STL), care este un document întocmit și actualizat de ESA care instituie un cadru general pentru componenta spațială a programului Copernicus.
- (18) Programul Copernicus ar trebui să fie dezvoltat în funcție de utilizatori, necesitând prin urmare implicarea continuă și eficace a utilizatorilor, în special în privința definirii și validării cerințelor pentru servicii.
- (19) Dimensiunea internațională a programului Copernicus este deosebit de relevantă pentru schimbul de date și informații, precum și pentru accesul la infrastructura de observare. Un astfel de schimb este mai eficient din punctul de vedere al costurilor decât sistemele bazate pe achiziții de date și consolidează dimensiunea globală a programului Copernicus.
- (20) Acordul privind Spațiul Economic European (SEE) și acordurile-cadru cu țările candidate și candidații potențiali prevăd participarea acestor țări la programele Uniunii. Ar trebui creată posibilitatea participării altor țări terțe și organizații internaționale prin încheierea unor acorduri internaționale în acest scop.
- (21) Statele membre, țările terțe și organizațiile internaționale ar trebui să poată contribui la programe în baza unor acorduri corespunzătoare.
- (22) Comisia ar trebui să dețină responsabilitatea generală pentru programul Copernicus. Comisia ar trebui să definească prioritățile și să asigure coordonarea generală și supravegherea programului Copernicus. Aceste aspecte ar trebui să includă, de asemenea, eforturi speciale care să ducă la sensibilizarea opiniei publice cu privire la importanța programelor spațiale pentru cetățenii europeni. Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului, în timp util, toate informațiile relevante referitoare la programul Copernicus.
- (23) În procesul de implementare a programului Copernicus, Comisia ar trebui să se bazeze, după caz, pe organizațiile interguvernamentale europene cu care are parteneriate deja stabilite, în special ESA pentru coordonarea tehnică a componentei spațiale a programului Copernicus, definirea arhitecturii sale, dezvoltarea și achiziționarea de active spațiale, accesul la date și exploatarea misiunilor dedicate. În plus, Comisia ar trebui să se bazeze, de asemenea, pe Organizația Europeană pentru Exploatarea Sateliților Meteorologici (EUMETSAT) pentru exploatarea de misiuni dedicate în conformitate cu cunoștințele sale de specialitate și cu mandatul încredințat.

- (24) Ținând seama de dimensiunea de parteneriat a programului Copernicus și pentru a evita suprapunerea de competențe tehnice, implementarea programului Copernicus ar trebui să fie delegată entităților cu capacitatea tehnică și profesională corespunzătoare. Aceste entități ar trebui să fie încurajate să deschidă execuția sarcinilor respective către concurență, în limita unui nivel corespunzător, în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ („regulamentul financiar”).
- (25) Programul Copernicus ar trebui să includă o componentă de servicii care să asigure furnizarea de informații privind monitorizarea atmosferei, monitorizarea mediului marin, monitorizarea terestră, schimbările climatice, gestionarea situațiilor de urgență, precum și securitatea. Programul Copernicus ar trebui să furnizeze mai ales informații privind starea atmosferei, inclusiv la nivel local, național, european și global; informații cu privire la starea oceanelor, inclusiv prin instituirea unui grup european destinat monitorizării mediului marin; informații în sprijinul monitorizării suprafeței terestre, care sprijină punerea în aplicare a politicilor locale, naționale și europene; informații în sprijinul adaptării la schimbările climatice și atenuării efectelor acestora; informații geospațiale pentru a sprijini gestionarea situațiilor de urgență, inclusiv prin activități de prevenire, și securitatea civilă, inclusiv sprijinul pentru activitatea externă a Uniunii. Comisia ar trebui să identifice mecanisme contractuale corespunzătoare care să încurajeze durabilitatea furnizării de servicii.
- (26) În implementarea componentei de servicii a programului Copernicus, Comisia se poate baza, în cazul în care acest lucru este justificat în mod corespunzător de natura specială a acțiunii și de expertiza specifică, pe entități competente, cum ar fi Agenția Europeană de Mediu, Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (FRONTEX), Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă (EMSA) și Centrul Satelitar al Uniunii Europene (SATCEN), Centrul european pentru prognoze meteorologice pe termen mediu (CPMTM), alte agenții europene relevante, grupări sau consorții de organisme naționale sau orice organism relevant potențial eligibil pentru delegare în conformitate cu regulamentul financiar. Alegerea entității ar trebui să țină seama în mod corespunzător de eficiența costurilor încredințării acestor sarcini și de impactul asupra structurii de guvernare a entității vizate și asupra resurselor sale financiare și umane.
- (27) Centrul Comun de Cercetare (JRC) al Comisiei s-a implicat activ în inițiativa GMES și în implementarea operațiunilor GMES inițiale, stabilite în temeiul Regulamentului (UE) nr. 911/2010. Comisia ar trebui să continue să se bazeze pe sprijinul științific și tehnic al JRC pentru implementarea programului Copernicus.
- (28) Achizițiile publice ale entităților însărcinate cu implementarea programului Copernicus ar trebui să fie compatibile cu normele Uniunii sau cu standardele internaționale echivalente, în măsura permisă de dispozițiile privind contractele de achiziții publice din regulamentul financiar. Anumite ajustări specifice necesare, aduse acestor norme, precum și modalitățile de prelungire a contractelor existente ar trebui definite în acordurile de delegare corespunzătoare. Ar trebui să vizeze, înainte de toate, obținerea ofertelor celor mai avantajoase din punct de vedere economic, controlul costurilor, diminuarea riscurilor, creșterea eficienței și reducerea dependenței de furnizori unici. Este necesar să se asigure o concurență deschisă și echitabilă pe întreg parcursul lanțului de aprovizionare, precum și posibilități echilibrate de participare a reprezentanților industriali de la toate nivelurile și în special a noilor veniți și a IMM-urilor. Ar trebui evitate posibilele abuzuri de poziție dominantă sau de dependența de furnizori unici pe termen lung. Pentru a diminua riscurile aferente programului, a se evita dependența de surse unice de aprovizionare și a asigura un control de ansamblu mai bun asupra programului Copernicus și asupra costurilor și calendarului aferent acestuia, ar trebui să se recurgă, ori de câte ori este necesar, la surse multiple de aprovizionare. În plus, dezvoltarea industriei europene ar trebui menținută și promovată în toate domeniile legate de observarea Pământului, în conformitate cu acordurile internaționale la care Uniunea este parte.
- (29) Riscul executării deficitare a contractului sau al neexecutării ar trebui diminuat pe cât posibil. În acest scop, contractanții ar trebui să demonstreze sustenabilitatea executării contractului lor în ceea ce privește angajamentele asumate și durata acestuia. Prin urmare, autoritățile contractante ar trebui, după caz, să specifice cerințele legate de fiabilitatea aprovizionării și a furnizării de servicii. În plus, în cazul achiziționării unor bunuri și servicii de natură sensibilă, autoritățile contractante pot supune aceste achiziții unor cerințe specifice, în special în vederea asigurării securității informațiilor. Industriile Uniunii ar trebui să se poată baza pe furnizori situați în afara Uniunii pentru anumite componente și servicii, în cazul în care sunt demonstrate avantaje substanțiale în materie de calitate și costuri, ținând seama, în același timp, de natura strategică a programului Copernicus și de cerințele Uniunii în materie de securitate și control al exporturilor. Ar trebui să se poată beneficia de investițiile în sectorul public și de experiența și competențele din domeniul industrial, garantând, în același timp, faptul că nu se aduce atingere normelor privind procedurile concurențiale de ofertare.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

- (30) Pentru o mai bună evaluare a costului total al unui produs, al unui serviciu sau al unei lucrări care face obiectul licitației, inclusiv a costului său operațional pe termen lung, ar trebui să se țină seama pe parcursul procedurii de achiziții, după caz, de costul total privind durata de viață utilă a produsului, a serviciului sau a lucrării care face obiectul licitației, prin utilizarea unei abordări bazate pe eficacitatea costurilor, precum calcularea costurilor pe ciclul de viață, în cadrul unor achiziții bazate pe criteriul de atribuire a celei mai avantajoase oferte din punct de vedere economic. În acest scop, autoritatea contractantă ar trebui să se asigure că metodologia destinată calculării costurilor pentru durata de viață utilă a unui produs, a unui serviciu sau a unei lucrări este în mod expres menționată în documentația de achiziție sau în anunțul de participare și că respectiva metodologie permite verificarea acurateții informațiilor furnizate de ofertanți.
- (31) Astfel, autoritatea contractantă ar trebui să poată restabili condiții de concurență echitabile atunci când una sau mai multe întreprinderi dispun deja, înaintea unei proceduri de ofertare, de informații privilegiate privind activitățile legate de această procedură de ofertare. De asemenea, ar trebui să existe posibilitatea de a atribui un contract sub forma unui contract în tranșe condiționate, de a introduce, în anumite condiții, o modificare a unui contract în cadrul executării acestuia sau de a impune un nivel minim de subcontractare. În cele din urmă, având în vedere incertitudinile tehnologice care caracterizează programul Copernicus, prețurile de licitație nu pot fi întotdeauna anticipate cu precizie și, astfel, este de dorit să se încheie contracte cu formă specială, care nu oferă prețuri ferme și definitive și care includ clauze de salvagardare a intereselor financiare ale Uniunii.
- (32) În vederea menținerii programului Copernicus la valoarea sa maximă prin reducerea în cea mai mare măsură posibilă a riscurilor tehnice și de programare și a costurilor asociate acestora și prin asigurarea unei fiabilități susținute a aprovizionării, programul Copernicus ar trebui să utilizeze la maximum investițiile precedente, financiare și în infrastructură, ale sectorului public, precum și experiența și competențele în domeniul industrial dobândite prin astfel de investiții în GMES. Acest lucru ar trebui să fie valabil în special în ceea ce privește componentele reprezentate de segmentele spațial și terestru recurente, elaborate de ESA și de statele sale participante, în contextul programului opțional pentru componenta spațială a GMES, cu participarea financiară a Uniunii. În acest din urmă caz, recurgerea la procedura de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare sau a unui echivalent al acestuia ar trebui să fie analizată în mod corespunzător de către autoritatea contractantă.
- (33) În scopul îndeplinirii obiectivelor programului Copernicus în mod sustenabil, este necesară coordonarea activităților diferiților parteneri implicați în programul Copernicus, precum și dezvoltarea, instituirea și exploatarea unei capacități de servicii și de observare care să răspundă nevoilor utilizatorilor. În acest context, un comitet („comitetul Copernicus”) ar trebui să asiste Comisia pentru asigurarea coordonării contribuțiilor la programul Copernicus din partea Uniunii, a statelor membre și a organizațiilor interguvernamentale, precum și a coordonării cu sectorul privat, în vederea utilizării optime a capacităților existente și a identificării lacunelor care urmează să fie abordate la nivelul Uniunii. Acesta ar trebui, de asemenea, să acorde asistență Comisiei pentru monitorizarea implementării coerente a programului Copernicus. Având în vedere faptul că o bună guvernare publică necesită o gestionare uniformă a programului Copernicus, o accelerare a procesului decizional și un acces egal la informații, reprezentanții entităților însărcinate cu sarcini de execuție bugetară ar trebui să poată participa, în calitate de observatori, la lucrările comitetului Copernicus. Din aceleași motive, reprezentanții țărilor terțe și ai organizațiilor internaționale care au încheiat un acord internațional cu Uniunea ar trebui să poată participa la lucrările comitetului Copernicus sub rezerva restricțiilor în materie de securitate și a dispozițiilor acordului respectiv. Acești reprezentanți nu ar trebui să aibă dreptul să ia parte la vot în cadrul comitetului Copernicus.
- (34) Activitatea entităților cărora Comisia le-a delegat sarcini de implementare ar trebui, de asemenea, să fie evaluată în funcție de indicatori de performanță. Această evaluare ar oferi Parlamentului European și Consiliului o indicație privind evoluția operațiunilor programului Copernicus și implementarea sa.
- (35) În Regulamentul delegat (UE) nr. 1159/2013 al Comisiei ⁽¹⁾ au fost stabilite condițiile de înregistrare și acordare a licențelor pentru utilizatorii GMES și au fost definite criteriile de restricționare a accesului la datele specifice GMES și la informațiile GMES despre servicii.
- (36) Datele și informațiile produse în cadrul programului Copernicus ar trebui să fie disponibile în mod integral, deschis și gratuit, sub rezerva unor condiții și limitări corespunzătoare, pentru a promova utilizarea și partajarea acestora, precum și pentru a consolida piețele europene în domeniul observării Pământului, în special sectorul de servicii derivate, permițând astfel creșterea economică și crearea de locuri de muncă.

(1) Regulamentul delegat (UE) nr. 1159/2013 al Comisiei din 12 iulie 2013 de completare a Regulamentului (UE) nr. 911/2010 al Parlamentului European și al Consiliului privind Programul european de monitorizare a Pământului (GMES) prin stabilirea condițiilor de înregistrare și acordare a licențelor pentru utilizatorii GMES și prin definirea criteriilor de restricționare a accesului la datele specifice GMES și la informațiile provenite de la serviciile GMES (JO L 309, 19.11.2013, p. 1).

- (37) Comisia ar trebui să conlucreze cu furnizorii de date, pentru a conveni asupra condițiilor de acordare a licențelor pentru datele provenite de la terți în scopul facilitării utilizării acestora în cadrul programului Copernicus, în conformitate cu prezentul regulament și cu drepturile aplicabile ale terților.
- (38) Ar trebui luate în considerare drepturile de acces la datele provenind de la sateliții Copernicus Sentinel acordate în cadrul programului Componenta spațială GMES, astfel cum au fost aprobate de Comitetul ESA privind programul de observare a Pământului la 24 septembrie 2013.
- (39) Deoarece programul Copernicus reprezintă un program civil aflat sub control civil, ar trebui să se acorde prioritate obținerii de date și producerii de informații, inclusiv imagini de înaltă rezoluție, care nu constituie un risc sau o amenințare la adresa securității Uniunii sau a securității statelor membre ale acesteia. Totuși, întrucât este posibil ca unele date Copernicus și informații Copernicus să necesite protecție, toți participanții la programul Copernicus ar trebui, pentru a asigura circulația în condiții de securitate a acestor informații, în limitele domeniului de aplicare al prezentului regulament, să asigure un nivel de protecție a informațiilor UE clasificate echivalent cu cel furnizat prin normele în materie de securitate specificate în anexa la Decizia 2001/844/CE, CECO, Euratom a Comisiei ⁽¹⁾ și prin normele de securitate ale Consiliului prevăzute în anexele la Decizia 2013/488/UE a Consiliului ⁽²⁾.
- (40) Deoarece unele date Copernicus și informații Copernicus, inclusiv imagini de înaltă rezoluție, pot avea un impact asupra securității Uniunii sau a securității statelor membre ale acesteia, în cazuri justificate corespunzător, Consiliului ar trebui să i se confere competența de a adopta măsurile privind contracararea riscurilor și a amenințărilor la adresa securității Uniunii sau a securității statelor membre ale acesteia.
- (41) Uniunea ar trebui să dețină proprietatea tuturor activelor corporale și necorporale constituite sau dezvoltate în cadrul programului Copernicus. Pentru respectarea deplină a drepturilor fundamentale în materie de proprietate, ar trebui să se încheie înțelegerile necesare cu proprietarii actuali. Ar trebui să fie înțeles faptul că dispozițiile referitoare la proprietatea activelor necorporale stabilite prin prezentul regulament nu reglementează drepturile necorporale care nu sunt transferabile în temeiul legislației naționale relevante. Deținerea drepturilor de proprietate de către Uniune nu ar trebui să aducă atingere posibilității ca Uniunea, în conformitate cu prezentul regulament și acolo unde acest lucru este considerat oportun pe baza unei evaluări de la caz la caz, să pună activele respective la dispoziția părților terțe sau să le înstrăineze. În special, Uniunea ar trebui să fie în măsură să transfere dreptul de proprietate sau să acorde licență pentru drepturile de proprietate intelectuală care rezultă din activitatea în cadrul programului Copernicus, în interesul unei utilizări pe scară largă a serviciilor Copernicus de către utilizatorii serviciilor derivate.
- (42) Interesele financiare ale Uniunii ar trebui să fie protejate prin măsuri proporționale, pe parcursul întregului ciclu de cheltuieli, inclusiv prin prevenirea, identificarea și investigarea neregulilor, prin recuperarea fondurilor pierdute, plătite în mod necuvenit sau utilizate incorect și, dacă este necesar, prin aplicarea de sancțiuni administrative și financiare în conformitate cu regulamentul financiar.
- (43) Deoarece Copernicus este un program complex, Comisia ar trebui să fie asistată de experți independenți, din rândurile unei game largi de părți interesate, printre care mai ales experți numiți de statele membre pentru a se ocupa de chestiuni de securitate, reprezentanți ai entităților naționale relevante competente în domeniul spațiului și utilizatori Copernicus, astfel încât Comisia să poată beneficia de competența tehnică și științifică necesară, precum și de perspective interdisciplinare și transsectoriale, ținând seama de inițiativele relevante existente la nivelul Uniunii și la nivel național și regional.
- (44) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament în ceea ce privește adoptarea programului de lucru anual, a specificațiilor tehnice pentru componenta de servicii și pentru componenta spațială, a aspectelor de securitate și a măsurilor pentru promovarea convergenței dintre statele membre în utilizarea datelor Copernicus și informațiilor Copernicus și pentru promovarea accesului la tehnologie și dezvoltare în domeniul observării Pământului, Comisiei ar trebui să îi fie conferite competențe de executare. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.
- (45) De vreme ce programul Copernicus este orientat către utilizatori, el necesită implicarea continuă și eficace a utilizatorilor, în special în privința definirii și validării cerințelor pentru servicii. În vederea sporirii valorii programului din perspectiva utilizatorilor, ar trebui solicitată în mod activ contribuția acestora prin consultarea cu regularitate a utilizatorilor finali atât din sectorul public, cât și din cel privat. În acest scop, ar trebui instituit un grup de lucru („Forumul utilizatorilor”) care să sprijine comitetul Copernicus la identificarea cerințelor utilizatorilor, verificarea conformității serviciilor și coordonarea utilizatorilor din sectorul public.

⁽¹⁾ Decizia 2001/844/CE, CECO, Euratom a Comisiei din 29 noiembrie 2001 de modificare a regulamentului său de procedură (JO L 317, 3.12.2001, p. 1).

⁽²⁾ Decizia 2013/488/UE a Consiliului din 23 septembrie 2013 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 274, 15.10.2013, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (46) Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește cerințele în materie de date necesare pentru evoluția serviciilor operaționale, condițiile și procedurile privind accesul, înregistrarea și utilizarea datelor Copernicus și informațiilor Copernicus, criteriile tehnice specifice necesare pentru a preveni perturbarea datelor Copernicus și a informațiilor Copernicus și criteriile pentru restricționarea achiziției sau diseminării datelor Copernicus și informațiilor Copernicus în urma conflictelor dintre diferitele tipuri de drepturi. Este deosebit de important ca în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (47) Acțiunile finanțate în temeiul prezentului regulament ar trebui monitorizate și evaluate pentru a permite reajustări și noi evoluții. În special, evaluarea ar trebui să abordeze efectele politicii în materie de date Copernicus și informații Copernicus asupra părților interesate și a utilizatorilor de servicii derivate și impactul la nivelul mediului de afaceri, precum și la nivelul investițiilor naționale și private în infrastructuri de observare a Pământului. Evaluarea ar trebui să abordeze, de asemenea, posibila implicare viitoare a agențiilor europene relevante, cum ar fi Agenția GNSS European. Pentru a maximiza rezultatele și a valorifica cunoștințele și experiența dobândite prin intermediul etapelor de implementare a programului Copernicus, ar trebui explorate noi modele de organizare pentru planificări viitoare, asigurând un angajament economic pe termen lung.
- (48) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume instituirea programului Copernicus, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre întrucât va viza, de asemenea, o capacitate paneuropeană și va depinde de o furnizare coordonată de servicii în cadrul statelor membre, coordonare care este necesar să fie asigurată la nivelul Uniunii, dar, având în vedere amploarea acțiunii, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.
- (49) Prezentul regulament stabilește un pachet financiar care reprezintă principala valoare de referință, în înțelesul punctului 17 din Acordul interinstituțional din 2 decembrie 2013 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară ⁽¹⁾, pentru Parlamentul European și pentru Consiliu pe durata procedurii bugetare anuale.
- (50) Este oportun să se alinieze perioada de finanțare din prezentul regulament la cea prevăzută în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1311/2013. În consecință, prezentul regulament ar trebui să se aplice de la 1 ianuarie 2014.
- (51) Este de asemenea necesar să se abroge Regulamentul (UE) nr. 911/2010, pentru a stabili un cadru adecvat de guvernare și finanțare și pentru a asigura faptul că programul Copernicus este pe deplin operațional. Orice măsură adoptată în temeiul Regulamentului (UE) nr. 911/2010 ar trebui să rămână valabilă pentru a i se asigura continuitatea,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINANCIARE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament instituie Copernicus, programul Uniunii de observare și monitorizare a Pământului (Copernicus), și stabilește normele pentru implementarea acestuia.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

(1) Copernicus este un program civil orientat către utilizatori, aflat sub control civil, care valorifică capacitățile naționale și europene existente și asigură continuitatea cu activitățile realizate în cadrul Monitorizării globale pentru mediu și securitate.

⁽¹⁾ JO C 373, 20.12.2013, p. 1.

- (2) Programul Copernicus este format din următoarele componente:
- (a) o componentă de servicii care asigură furnizarea de informații în următoarele domenii: monitorizarea atmosferei, monitorizarea mediului marin, monitorizarea suprafeței terestre, schimbările climatice, gestionarea situațiilor de urgență și securitatea;
 - (b) o componentă spațială care asigură observații spațiale durabile pentru domeniile de servicii menționate la litera (a);
 - (c) o componentă *in situ* care asigură acces coordonat la observațiile obținute prin intermediul instalațiilor aeriene, maritime și terestre în domeniile de servicii menționate la litera (a).
- (3) Între componentele menționate la alineatul (2) sunt stabilite legături și interfețe adecvate.

Articolul 3

Definiții

În scopul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „misiuni dedicate” înseamnă misiunile spațiale de observare a Pământului operate și utilizate în cadrul programului Copernicus, în special misiunile Sentinel;
2. „misiuni contribuitoare” înseamnă misiunile spațiale de observare a Pământului care oferă date pentru programul Copernicus, completând datele furnizate de misiunile dedicate;
3. „date din misiunile dedicate” înseamnă date provenind de la misiunile spațiale dedicate de observare a Pământului pentru a fi utilizate în cadrul programului Copernicus;
4. „date din misiunile contribuitoare” înseamnă date provenind de la misiunile spațiale contribuitoare de observare a Pământului care fac obiectul unei licențe sau sunt furnizate pentru a fi utilizate în cadrul programului Copernicus;
5. „date *in situ*” înseamnă date de observare provenind de la senzori terestri, marini sau aeriene, precum și date de referință și auxiliare care fac obiectul unei licențe sau sunt furnizate pentru a fi utilizate în cadrul programului Copernicus;
6. „date și informații provenite de la terți” înseamnă datele și informațiile create în afara domeniului de aplicare al programului Copernicus, dar care sunt necesare pentru îndeplinirea obiectivelor sale;
7. „date Copernicus” înseamnă date din misiunile dedicate, date din misiunile contribuitoare și date *in situ*;
8. „informații Copernicus” înseamnă informațiile furnizate în cadrul serviciilor Copernicus menționate la articolul 5 alineatul (1) în urma prelucrării sau modelării datelor Copernicus;
9. „utilizatorii Copernicus” înseamnă:
 - (a) utilizatorii de bază ai programului Copernicus: instituțiile și organismele Uniunii, autoritățile europene, naționale, regionale sau locale cărora li s-au încredințat definirea, implementarea, asigurarea respectării sau monitorizarea unui serviciu public sau ale unei politici publice în domeniile menționate la articolul 2 alineatul (2) litera (a);
 - (b) utilizatorii din domeniul cercetării: universități sau orice alte organizații de cercetare și de învățământ;
 - (c) utilizatorii comerciali și privați;
 - (d) instituții de binefacere, organizații neguvernamentale și organizații internaționale.

Articolul 4

Obiective

- (1) Programul Copernicus contribuie la următoarele obiective generale:
- (a) monitorizarea Pământului pentru a sprijini protecția mediului și eforturile protecției civile și ale securității civile;
 - (b) maximizarea beneficiilor socioeconomice, susținând astfel strategia Europa 2020 și obiectivele acesteia de creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii prin promovarea utilizării observării Pământului în aplicații și servicii;
 - (c) promovarea dezvoltării unei industrii europene competitive a spațiului și a unui sector european competitiv al serviciilor și maximizarea oportunităților oferite companiilor europene de a dezvolta și a furniza sisteme și servicii inovatoare de observare a Pământului;

- (d) asigurarea accesului autonom la cunoștințele privind mediul și la tehnologiile-cheie pentru serviciile de observare a Pământului și de geoinformații, asigurând astfel la nivel european capacități decizionale și de acțiune independente;
 - (e) sprijinirea politicilor europene și contribuția la acestea, precum și promovarea inițiativelor globale, precum GEOSS.
- (2) Pentru a atinge obiectivele generale prevăzute la alineatul (1), programului Copernicus îi revin următoarele obiective specifice:
- (a) oferirea de date și informații exacte și fiabile utilizatorilor Copernicus, furnizate pe termen lung și pe baze durabile, care să faciliteze serviciile menționate la articolul 5 alineatul (1) și să răspundă cerințelor utilizatorilor de bază ai Copernicus;
 - (b) asigurarea unui acces susținut și continuu la date și informații spațiale furnizate pe baza unei capacități europene autonome de observare a Pământului dezvoltate pe baza unor specificații tehnice solide și care valorifică mijloacele și capacitățile europene și naționale existente, venind în completarea acestora, ori de câte ori este necesar;
 - (c) asigurarea unui acces susținut și continuu la date *in situ*, bazat, în special, pe capacități existente operate la nivel european și național, precum și pe sisteme și rețele globale de observare.
- (3) Realizarea obiectivelor prevăzute la alineatele (1) și (2) este evaluată pe baza următorilor indicatori de rezultat:
- (a) datele Copernicus și informațiile Copernicus puse la dispoziție în conformitate cu cerințele de livrare la nivel de servicii pentru mediu, protecție civilă și securitate civilă;
 - (b) o cerere sporită de date Copernicus și informații Copernicus, măsurată pe baza creșterii numărului de utilizatori, a volumului de date și informații cu valoare adăugată accesate de un număr sporit de servicii derivate, precum și pe baza lărgirii distribuției în diferite state membre și în întreaga Uniune;
 - (c) utilizarea datelor Copernicus și a informațiilor Copernicus de către instituțiile și organismele Uniunii, organizațiile internaționale și autoritățile europene, naționale, regionale sau locale, inclusiv nivelul de preluare și satisfacție al utilizatorilor și beneficiile aduse societăților europene;
 - (d) pătrunderea pe piață, inclusiv expansiunea piețelor existente și crearea de noi piețe și asigurarea competitivității operatorilor europeni de servicii derivate;
 - (e) disponibilitatea durabilă a datelor Copernicus care susțin serviciile Copernicus.

Articolul 5

Componenta de servicii a programului Copernicus

- (1) Componenta de servicii a programului Copernicus constă în următoarele servicii:
- (a) serviciul de monitorizare a atmosferei, care furnizează informații privind calitatea aerului la scară europeană și compoziția chimică a atmosferei la scară globală. În special, serviciul va furniza informații pentru sistemele de monitorizare a calității aerului la scară locală până la scară națională și va contribui la monitorizarea variabilelor climatice privind compoziția atmosferei, inclusiv, atunci când este fezabil, interacțiunea cu vegetația forestieră;
 - (b) serviciul de monitorizare a mediului marin, care furnizează informații privind starea și dinamica ecosistemelor oceanului planetar și a zonelor marine din regiunea europeană, sprijinind siguranța maritimă și o contribuție la monitorizarea fluxurilor de deșeuri, regiunilor marine ecologice, costiere și polare și a resurselor marine, precum și prognozele meteorologice și monitorizarea climatică;
 - (c) serviciul de monitorizare a suprafeței terestre, care furnizează informații privind variabilele referitoare la exploatarea terenurilor și la acoperirea terenului, criosferă, schimbări climatice și variabilele biogeografice, inclusiv dinamica acestora în sprijinul monitorizării de mediu la nivel global și local a biodiversității, solului, apelor interioare și de coastă, pădurilor și vegetației, resurselor naturale, precum și al implementării în general a politicilor de mediu, agricultură, dezvoltare, energie, planificare urbană, infrastructură și transport;
 - (d) serviciul privind schimbările climatice, care furnizează informații pentru a consolida cunoștințele existente în vederea sprijinirii politicilor de prevenire și diminuare a efectelor schimbărilor climatice. Serviciul contribuie, în special, la furnizarea Variabilelor Climatice Esențiale, a analizei climatice, a proiecțiilor și a indicatorilor la scări spațiale și temporale relevante pentru strategiile de prevenire și diminuare a efectelor în diferite domenii sectoriale și societale din Uniune;

- (e) serviciul de management al situațiilor de urgență, care furnizează informații pentru intervenții în caz de urgență în ceea ce privește diferite tipuri de dezastre, inclusiv pericolele de natură meteorologică, geofizică, dezastrele provocate deliberat sau accidental de către om și alte catastrofe umanitare, precum și activitățile de prevenire, îmbunătățire a gradului de pregătire, reacție și redresare;
 - (f) serviciul de securitate, care furnizează informații pentru sprijinirea acțiunilor în cazul provocărilor legate de securitatea civilă din Europa, pentru îmbunătățirea prevenirii, pregătirii și capacității de reacție, în special pentru securitatea frontierelor și supravegherea maritimă, dar și sprijin pentru acțiunea externă a Uniunii, fără a aduce atingere acordurilor de cooperare care pot fi încheiate între Comisie și diferite organisme ale politicii externe și de securitate comune, în special Centrul Satelitar al Uniunii Europene.
- (2) Furnizarea serviciilor menționate la alineatul (1) ține seama de principiile subsidiarității și proporționalității, este eficace din punctul de vedere al costurilor și descentralizată, după caz, integrează la nivel european datele existente din spațiu, *in situ* și de referință și capacitățile din statele membre, evitând astfel dublarea eforturilor. Se evită achiziționarea de noi date care se suprapun surselor existente, cu condiția ca utilizarea seriilor de date existente sau care pot fi actualizate să fie fezabilă din punct de vedere tehnic, rentabilă sau posibilă în timp util.

Serviciile pun în practică sisteme de control riguros al calității și furnizează informații despre nivelul de servicii, inclusiv disponibilitatea, fiabilitatea, calitatea și promptitudinea.

- (3) Pentru a asigura evoluția serviciilor menționate la alineatul (1) și acceptarea lor de către sectorul public se întreprind, de asemenea, următoarele activități:
- (a) activități de dezvoltare menite să îmbunătățească calitatea și performanța serviciilor, inclusiv evoluția și adaptarea acestora, prin evitarea sau atenuarea riscurilor operaționale, precum și prin exploatarea sinergiilor cu activități conexe, de exemplu din cadrul Orizont 2020;
 - (b) activități de sprijin constând în măsuri de promovare a utilizării și a acceptării datelor Copernicus și informațiilor Copernicus de către:
 - (i) autoritățile publice cărora li s-au încredințat definirea, implementarea, asigurarea respectării sau monitorizarea unui serviciu public sau ale unei politici publice în domeniile menționate la alineatul (1). Aceasta include consolidarea capacităților și dezvoltarea unor proceduri și a unor instrumente standard pentru integrarea datelor Copernicus și a informațiilor Copernicus în fluxul de lucru al utilizatorilor;
 - (ii) alți utilizatori și aplicații derivate. Aceasta include activități de intervenție, formare și diseminare.

Articolul 6

Componenta spațială a programului Copernicus

- (1) Componenta spațială a programului Copernicus furnizează observații spațiale, de care beneficiază în primul rând serviciile menționate la articolul 5 alineatul (1).
- (2) Componenta spațială a programului Copernicus constă în misiuni dedicate și în date din misiunile contribuitoare și include următoarele activități:
- (a) furnizarea de observații spațiale, inclusiv:
 - (i) încheierea, întreținerea și exploatarea misiunilor dedicate, inclusiv programarea sateliților, monitorizarea și controlul sateliților, primirea, prelucrarea, arhivarea și diseminarea datelor, calibrarea și validarea;
 - (ii) furnizarea de date *in situ* pentru calibrarea și validarea observațiilor misiunilor dedicate;
 - (iii) furnizarea, arhivarea și diseminarea de date din misiunile contribuitoare, care completează datele din misiunile dedicate;
 - (b) activități prin care se răspunde la necesitățile în continuă evoluție ale utilizatorilor, inclusiv:
 - (i) identificarea cerințelor de observații spațiale nesatisfăcute și specificarea noilor misiuni spațiale dedicate pe baza cerințelor utilizatorilor;
 - (ii) evoluții care vizează modernizarea și completarea misiunilor dedicate, inclusiv proiectarea și achiziționarea de noi elemente de infrastructură spațială conexe;
 - (c) protejarea sateliților împotriva riscurilor de coliziune, luând în considerare cadrul de sprijin pentru supravegherea și urmărirea spațială;
 - (d) dezafectarea în condiții de siguranță a sateliților la sfârșitul ciclului de viață al acestora.

Articolul 7

Componenta *in situ* a programului Copernicus

(1) Componenta *in situ* a programului Copernicus furnizează accesul la datele *in situ*, de care beneficiază în primul rând serviciile Copernicus menționate la articolul 5 alineatul (1).

Componenta include următoarele activități:

- (a) furnizarea de date *in situ* serviciilor operaționale, inclusiv datele *in situ* provenite de la terți la nivel internațional, pe baza capacităților existente;
- (b) coordonarea și armonizarea colectării și furnizării de date *in situ*;
- (c) asigurarea asistenței tehnice necesare Comisiei cu privire la formularea cerințelor privind asigurarea serviciului de date de observare *in situ*;
- (d) cooperarea cu operatorii *in situ* pentru a promova coerența activităților de dezvoltare legate de infrastructuri și rețele de observare *in situ*;
- (e) identificarea necesităților nesatisfăcute de observații *in situ* care nu pot fi rezolvate pe baza infrastructurii și a rețelelor existente, inclusiv la nivel global, și satisfacerea acestora, cu respectarea principiului subsidiarității.

(2) Datele *in situ* se utilizează în programul Copernicus în conformitate cu drepturile aplicabile ale terților, inclusiv ale statelor membre, precum și cu restricțiile aplicabile utilizării sau redistribuirii.

(3) În conformitate cu articolul 58 alineatul (1) litera (c) din regulamentul financiar, Comisia poate încredința, parțial sau în totalitate, activitățile componente *in situ* operatorilor de servicii menționați la articolul 11 alineatul (1) din prezentul regulament sau, atunci când se impune coordonarea generală, Agenției Europene de Mediu (AEM).

Articolul 8

Finanțarea

(1) Pachetul financiar pentru implementarea activităților prevăzute la articolele 5, 6 și 7 este de 4 291,48 milioane EUR în prețuri curente pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2020.

(2) Suma menționată la alineatul (1) este formată din următoarele categorii de cheltuieli exprimate în prețuri curente:

- (a) 897,415 milioane EUR pentru activitățile menționate la articolele 5 și 7;
- (b) 3 394,065 milioane EUR pentru activitățile menționate la articolul 6, inclusiv o sumă maximă de 26,5 milioane EUR pentru activitățile menționate la articolul 6 alineatul (2) litera (c).

(3) După cum se prevede la alineatul (2) literele (a) și (b), Comisia poate realoca fonduri de la o categorie de cheltuieli la alta, în limita unui plafon de 10 % din suma menționată la alineatul (1). În cazul în care realocarea atinge o valoare cumulată de peste 10 % din suma menționată la alineatul (1), Comisia se consultă cu comitetul Copernicus în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 30 alineatul (3).

(4) Dobânzile generate de prefinanțările plătite entităților responsabile pentru execuția bugetară în mod indirect sunt alocate activităților care fac obiectul acordului de delegare sau al contractului încheiat între Comisie și entitatea în cauză. Conform principiului bunei gestiuni financiare, entitățile responsabile pentru execuția bugetară în mod indirect deschid conturi care permit identificarea fondurilor și dobânzilor aferente.

(5) Creditele anuale sunt autorizate de Parlamentul European și de Consiliu în limitele stabilite în cadrul financiar multianual. Angajamentele bugetare privind activitățile care se desfășoară pe parcursul a mai multe exerciții financiare se pot repartiza pe mai multe exerciții financiare, în tranșe anuale.

(6) Pachetul financiar pentru programul Copernicus poate include și cheltuielile legate de activitățile de pregătire, monitorizare, control, audit și evaluare care sunt necesare în mod nemijlocit pentru gestionarea programului Copernicus și pentru atingerea obiectivelor acestuia, inclusiv în ceea ce privește studiile, reuniunile, acțiunile de informare și comunicare, împreună cu cheltuielile privind rețelele IT axate pe prelucrarea de informații și schimbul de date.

(7) Comisia poate încredința implementarea programului Copernicus entităților menționate la articolul 58 alineatul (1) litera (c) din regulamentul financiar. În cazul în care bugetul programului Copernicus este executat prin gestiune indirectă pe baza articolului 10 alineatul (3) sau a articolului 11 alineatul (1), normele privind achizițiile publice ale entităților cărora li s-au încredințat atribuții de execuție bugetară se aplică în măsura permisă în temeiul articolului 60 din regulamentul financiar. Anumite ajustări specifice necesare aduse prezentelor norme, precum și modalitățile de prelungire a contractelor existente, sunt definite în acordurile de delegare corespunzătoare.

CAPITOLUL II

GUVERNANȚA PROGRAMULUI COPERNICUS*Articolul 9***Rolul Comisiei**

- (1) Comisia deține responsabilitatea generală pentru programul Copernicus și pentru coordonarea între diferitele componente ale acestuia. Comisia gestionează fondurile alocate în temeiul prezentului regulament și supraveghează implementarea programului Copernicus, inclusiv stabilirea priorităților, implicarea utilizatorilor, costul, calendarul, performanțele și achizițiile.
- (2) Comisia gestionează, în numele Uniunii și în domeniul său de competență, relațiile cu țările terțe și organizațiile internaționale, asigurând coordonarea programului Copernicus cu activitățile la nivel național, la nivelul Uniunii și la nivel internațional.
- (3) Comisia facilitează contribuțiile coordonate ale statelor membre care au ca obiectiv furnizarea de servicii operaționale și disponibilitatea pe termen lung a datelor de observare necesare.
- (4) Comisia sprijină dezvoltarea adecvată a serviciilor programului Copernicus și garantează complementaritatea, consecvența și legăturile dintre programul Copernicus și alte politici, instrumente, programe și acțiuni relevante ale Uniunii, pentru a se asigura că respectivele politici, instrumente, programe și acțiuni beneficiază de serviciile Copernicus.
- (5) Comisia promovează un mediu de investiții stabil pe termen lung și consultă părțile interesate atunci când decide schimbarea produselor serviciilor de date Copernicus și de informații Copernicus care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (6) Comisia asigură faptul că toate entitățile cărora li s-au încredințat sarcini de implementare furnizează servicii pentru toate statele membre.
- (7) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu dispozițiile articolului 31 în ceea ce privește stabilirea cerințelor de date pentru evoluția componentei de servicii Copernicus menționate la articolul 5 alineatul (1).
- (8) Comisia adoptă acte de punere în aplicare în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 30 alineatul (4) în ceea ce privește:
 - (a) specificațiile tehnice pentru componenta de servicii a programului Copernicus, menționate la articolul 5 alineatul (1), cu privire la implementarea acestuia;
 - (b) specificațiile tehnice pentru componenta spațială a programului Copernicus, menționate la articolul 6, cu privire la implementarea și evoluția acestuia pe baza cerințelor utilizatorilor.
- (9) Comisia transmite cu promptitudine statelor membre și Parlamentului European toate informațiile relevante referitoare la programul Copernicus, în special în ceea ce privește gestionarea riscurilor, costul total, costurile anuale de funcționare aferente fiecărei componente a infrastructurii programului Copernicus, programarea, performanța, achizițiile publice și evaluarea gestionării drepturilor de proprietate intelectuală.

*Articolul 10***Rolul Agenției Spațiale Europene**

- (1) Comisia încheie un acord de delegare cu ESA, încredințându-i următoarele atribuții:
 - (a) asigurarea coordonării tehnice a componentei spațiale a programului Copernicus;
 - (b) definirea arhitecturii generale de sistem pentru componenta spațială a programului Copernicus și a evoluției acesteia pe baza cerințelor utilizatorilor, coordonate de către Comisie;
 - (c) gestionarea fondurilor alocate;
 - (d) asigurarea procedurilor de monitorizare și control;
 - (e) dezvoltarea unor noi misiuni dedicate;
 - (f) asigurarea misiunilor dedicate recurente;
 - (g) operarea misiunilor dedicate, cu excepția celor operate de EUMETSAT în conformitate cu alineatul (2) al prezentului articol;
 - (h) coordonarea unui sistem de acces al serviciilor Copernicus la datele din misiunile contribuitoare;
 - (i) procurarea drepturilor de acces și negocierea condițiilor de utilizare a datelor provenind de la sateliții comerciali necesare serviciilor Copernicus menționate la articolul 5 alineatul (1).

- (2) Comisia încheie un acord de delegare cu EUMETSAT, încredințându-i responsabilitatea de a opera misiuni dedicate și de a oferi accesul la datele din misiunile contribuitoare, conform mandatului și cunoștințelor sale tehnice.
- (3) Acordurile de delegare cu ESA și EUMETSAT se încheie pe baza unei decizii de delegare adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 58 alineatul (1) litera (c) din regulamentul financiar.
- (4) În conformitate cu articolul 60 din regulamentul financiar, ESA și EUMETSAT acționează, de câte ori acest lucru este oportun, în calitate de autorități contractuale cu capacitatea de a lua decizii privitoare la aplicarea și la coordonarea atribuțiilor privind achizițiile publice care le-au fost încredințate.
- (5) În măsura în care acest lucru este necesar pentru atribuțiile și execuția bugetară încredințate, acordurile de delegare prevăd condițiile generale de gestionare a fondurilor încredințate ESA și EUMETSAT și țin seama, după caz, de scenariul pe termen lung al ESA (STL). Acestea stipulează în special acțiunile care urmează să fie implementate cu privire la dezvoltarea, achizițiile și exploatarea componentei spațiale a programului Copernicus, finanțarea relevantă, procedurile de gestionare și măsurile de monitorizare și control, măsurile aplicabile în cazul unei execuții improprie a contractelor în ceea ce privește costurile, programarea, performanța și achizițiile, precum și normele referitoare la dreptul de proprietate asupra tuturor activelor corporale și necorporale.
- (6) Măsurile de monitorizare și control prevăd, în special, un sistem de anticipare provizorie a costurilor, informarea sistematică a Comisiei cu privire la costuri și termene și, în caz de diferență între bugetele, performanța și calendarul prevăzute, acțiuni corective care să garanteze implementarea activităților în limita bugetelor alocate;
- (7) Comitetul Copernicus este consultat cu privire la decizia de delegare prevăzută la alineatul (3) din prezentul articol, în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 30 alineatul (3). Comitetul Copernicus este informat în prealabil cu privire la acordurile de delegare care urmează să fie încheiate de Uniune, reprezentată de Comisie, cu ESA și EUMETSAT.
- (8) Comisia informează comitetul Copernicus cu privire la rezultatele evaluării cererilor de ofertă și la contractele care urmează a fi încheiate de ESA și EUMETSAT cu entități din sectorul privat, inclusiv informațiile referitoare la subcontractare.

Articolul 11

Operatorii de servicii

- (1) Comisia poate încredința sarcinile de implementare a componentei de servicii, prin intermediul unor acorduri delegate sau acorduri contractuale, atunci când acest lucru este justificat în mod corespunzător de natura specială a acțiunilor și a competențelor, mandatului, funcționării și capacității manageriale specifice existente, printre altele, următoarelor entități:
- (a) Agenția Europeană de Mediu (AEM);
 - (b) Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (FRONTEX);
 - (c) Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă (EMSA);
 - (d) Centrul Satelitar al Uniunii Europene (SATCEN);
 - (e) Centrul european pentru prognoze meteorologice pe termen mediu (CPMTM);
 - (f) alte agenții, grupări europene sau consorții de organisme naționale relevante.

Acordurile de delegare cu operatorii serviciilor se încheie pe baza unei decizii de delegare adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 58 alineatul (1) din regulamentul financiar.

- (2) Alegerea entităților la care se face referire la alineatul (1) ține seama de eficiența costurilor încredințării acestor sarcini și de impactul asupra structurii de guvernare a entităților și asupra resurselor lor financiare și umane.
- (3) Comitetul Copernicus este consultat cu privire la decizia de delegare prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol, în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 30 alineatul (3). Comitetul Copernicus este informat în prealabil cu privire la acordurile de delegare care urmează să fie încheiate între Uniunea Europeană, reprezentată de Comisie, și operatorii de servicii.

Articolul 12

Programul de lucru al Comisiei

- (1) Comisia adoptă, printr-un act de punere în aplicare, un program de lucru anual pentru programul Copernicus în conformitate cu articolul 84 din regulamentul financiar.
- (2) Programul de lucru anual cuprinde un plan de implementare care detaliază acțiunile aferente componentelor programului Copernicus, menționate la articolele 5, 6 și 7, și privește în perspectivă, ținând seama de nevoile utilizatorilor și de evoluțiile tehnologice aflate în schimbare.
- (3) Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 30 alineatul (4) din prezentul regulament.

Articolul 13

Cooperarea cu statele membre

- (1) Comisia cooperează cu statele membre pentru a îmbunătăți schimbul de date și informații între acestea și stimulează dezvoltarea distribuției datelor la nivel regional și local. Comisia caută să se asigure că datele și informațiile necesare sunt puse la dispoziția programului Copernicus. Misiunile contribuitoare ale statelor membre, serviciile acestora și infrastructurile lor *in situ* reprezintă contribuții esențiale la programul Copernicus.
- (2) Comisia poate adopta, prin acte de punere în aplicare, măsuri pentru a promova utilizarea datelor Copernicus și a informațiilor Copernicus de către statele membre și pentru a sprijini accesul acestora la tehnologie și dezvoltare în domeniul observării Pământului. Astfel de măsuri nu pot avea ca efect denaturarea liberei concurențe. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 30 alineatul (4).

CAPITOLUL III

ACHIZIȚII PUBLICE

SECȚIUNEA I

Dispoziții generale aplicabile achizițiilor publice

Articolul 14

Principii generale

Fără a aduce atingere articolului 8 alineatul (7) și măsurilor necesare pentru a proteja interesele fundamentale în materie de securitate a Uniunii sau de securitate publică sau pentru a asigura conformitatea cu cerințele Uniunii privind controlul exporturilor, programului Copernicus i se aplică dispozițiile regulamentului financiar, în special principiile privind accesul deschis și concurența loială pe întreg parcursul lanțului de aprovizionare industrială, derularea procedurilor de ofertare pe baza unor informații transparente și actualizate și comunicarea de informații clare privind normele aplicabile în materie de achiziții publice și privind criteriile de selecție și de atribuire, precum și orice alte informații pertinente care creează un mediu concurențial echitabil pentru toți potențialii ofertanți.

Articolul 15

Obiective specifice

Pe parcursul procedurii de achiziții, autoritățile contractante au în vedere următoarele obiective în cadrul procedurilor lor de ofertare:

- (a) promovarea unei participări cât mai ample și cât mai deschise posibil, la nivelul întregii Uniuni, din partea tuturor operatorilor economici, în special a celor care au intrat recent pe piață și a IMM-urilor, inclusiv prin încurajarea recurgerii la subcontractarea de către ofertanți;
- (b) evitarea posibilelor abuzuri de poziție dominantă și a dependenței de furnizori unici;
- (c) valorificarea investițiilor anterioare ale sectorului public și a lecțiilor deja învățate, precum și a experienței și competențelor din cadrul industriei, garantând totodată respectarea normelor referitoare la procedurile concurențiale de ofertare;
- (d) utilizarea unor surse multiple de aprovizionare, ori de câte ori acest lucru este adecvat pentru asigurarea unui control general mai bun asupra programului Copernicus și asupra costurilor și termenelor sale;
- (e) luarea în considerare, în toate situațiile în care acest lucru este adecvat, a costului total pe durata de viață utilă a produsului, serviciului sau lucrării care face obiectul procedurii de ofertare.

SECȚIUNEA II

Dispoziții specifice aplicabile achizițiilor publice

Articolul 16

Stabilirea unor condiții echitabile de concurență

Autoritatea contractantă adoptă măsurile corespunzătoare pentru asigurarea unor condiții echitabile de concurență atunci când participarea prealabilă a unui operator economic la activități legate de obiectul procedurii de ofertare:

- (a) poate aduce acestui operator economic avantaje considerabile în ceea ce privește informațiile privilegiate și, prin urmare, poate ridica semne de întrebare în privința respectării egalității de tratament; sau
- (b) afectează condițiile normale de concurență sau imparțialitatea și obiectivitatea atribuirii sau executării contractelor.

Aceste măsuri nu pot să aducă atingere concurenței, egalității de tratament și confidențialității informațiilor colectate cu privire la întreprinderi și la relațiile comerciale și structura de costuri a acestora. În acest context, măsurile respective țin seama de natura și de caracteristicile concrete ale contractului preconizat.

Articolul 17

Securitatea informațiilor

În cazul în care este vorba despre contracte care implică, necesită și/sau conțin informații clasificate, autoritatea contractantă precizează în documentele aferente procedurii de ofertare măsurile și cerințele necesare în vederea asigurării securității acestor informații la nivelul necesar.

Articolul 18

Fiabilitatea aprovizionării

Autoritatea contractantă specifică în documentele aferente procedurii de ofertare cerințele sale referitoare la fiabilitatea aprovizionărilor și a furnizării de servicii pentru executarea contractului.

Articolul 19

Contracte cu tranșe condiționate

- (1) Autoritatea contractantă poate atribui un contract sub forma unui contract cu tranșe condiționate.
- (2) Contractul cu tranșe condiționate include o tranșă fermă care este însoțită de un angajament bugetar care are drept rezultat un angajament ferm privind furnizarea lucrărilor, bunurilor sau serviciilor contractate pentru această tranșă, precum și una sau mai multe tranșe condiționate, atât din punctul de vedere al bugetului, cât și din punctul de vedere al execuției. Documentele aferente procedurii de ofertare menționează elementele specifice contractelor cu tranșe condiționate. Ea definește, în special, obiectul contractului, prețul sau metodele de stabilire a acestuia și modalitățile de executare a lucrărilor din fiecare tranșă.
- (3) Prestațiile din tranșa fermă se integrează într-un ansamblu coerent; același lucru este valabil și pentru prestațiile din fiecare tranșă condiționată, având în vedere prestațiile din tranșele anterioare.
- (4) Executarea fiecărei tranșe condiționate face obiectul unei decizii a autorității contractante, notificată contractantului în condițiile stabilite în contract. Atunci când o tranșă condiționată este confirmată cu întârziere sau nu este confirmată, contractantul poate beneficia, în cazul în care contractul prevede acest lucru și în condițiile stabilite prin acesta, de o compensație de așteptare sau de o compensație de neexecutare.
- (5) Atunci când, în cazul unei anumite tranșe, autoritatea contractantă constată că lucrările, prestațiile sau serviciile convenite pentru tranșa respectivă nu au fost realizate, aceasta poate solicita daune și poate rezilia contractul, în cazul în care contractul prevede acest lucru și în condițiile stabilite în cuprinsul său.

Articolul 20

Contracte în regim de rambursări de costuri

- (1) Autoritatea contractantă poate opta pentru un contract încheiat parțial sau integral în regim de rambursări de costuri, în limita unui plafon tarifar, în condițiile prevăzute la alineatul (2).

Prețul care urmează a fi achitat pentru astfel de contracte este constituit din rambursarea tuturor costurilor directe suportate de contractant ca urmare a executării contractului, cum ar fi cheltuielile pentru forța de muncă, materiale, consumabile, și utilizarea echipamentelor și a infrastructurilor necesare executării contractului. La costurile în cauză se adaugă fie o sumă forfetară care acoperă costurile indirecte și profitul, fie o sumă care acoperă costurile indirecte și un stimulent bazat pe atingerea obiectivelor legate de rezultate și de calendarul de livrare.

(2) Autoritatea contractantă poate opta pentru un contract încheiat parțial sau integral în regim de rambursări de costuri atunci când nu se poate stabili în mod obiectiv un preț ferm exact și dacă se poate dovedi în mod rezonabil că un astfel de preț ferm ar fi anormal de ridicat, având în vedere incertitudinile inerente realizării contractului, întrucât:

- (a) contractul are caracteristici foarte complexe sau caracteristici care necesită utilizarea unei tehnologii noi și, prin urmare, implică numeroase riscuri tehnice; sau
- (b) din motive operaționale, activitățile care fac obiectul contractului trebuie inițiate fără întârziere, chiar dacă nu se poate stabili încă un preț fix ferm și definitiv în totalitate, pentru că există riscuri semnificative sau pentru că executarea contractului depinde parțial de executarea altor contracte.

(3) Plafonul tarifar al unui contract încheiat integral sau parțial în regim de rambursări de costuri este prețul maxim plătitibil. Acesta nu poate fi depășit decât în cazuri excepționale motivate corespunzător și cu acordul prealabil al autorității contractante.

(4) Documentele aferente procedurii de ofertare pentru un contract care urmează să fie încheiat integral sau parțial în regim de rambursări de costuri precizează:

- (a) natura contractului, și anume dacă este vorba despre un contract cu rambursări de costuri integral sau parțial în limita unui plafon tarifar;
- (b) pentru un contract parțial cu rambursări de costuri, elementele contractului care fac obiectul rambursării de costuri;
- (c) plafonul tarifar total;
- (d) criteriile de atribuire, care trebuie să permită evaluarea plauzibilității bugetului estimat global, a costurilor rambursabile și a mecanismelor de stabilire a costurilor în cauză, precum și evaluarea profitului menționat în ofertă;
- (e) detaliile privind majorarea menționată la alineatul (1), care urmează să se aplice cheltuielilor directe;
- (f) normele și procedurile de stabilire a eligibilității costurilor preconizate de ofertant pentru executarea contractului, conform principiilor menționate la alineatul (5);
- (g) normele contabile pe care trebuie să le respecte ofertanții;
- (h) în cazul unui contract încheiat parțial în regim de rambursări de costuri care urmează să fie transformat într-un contract cu preț fix ferm, parametrii pentru o astfel de transformare.

(5) Costurile declarate de contractant în cursul executării unui contract încheiat parțial sau integral în regim de rambursări de costuri sunt eligibile doar dacă:

- (a) sunt suportate efectiv pe durata contractului, cu excepția costurilor echipamentelor, infrastructurilor și imobilizărilor necorporale necesare executării contractului care pot fi considerate eligibile pentru valoarea totală de achiziție a acestora;
- (b) sunt menționate în bugetul estimativ global, eventual revizuit prin actele adiționale la contractul inițial;
- (c) sunt necesare pentru executarea contractului;
- (d) rezultă din executarea contractului și sunt direct imputabile acestuia;
- (e) pot fi identificate și verificate, sunt înregistrate în contabilitatea contractantului și sunt stabilite în conformitate cu standardele contabile menționate în caietul de sarcini și în contract;
- (f) respectă dispozițiile dreptului fiscal și social aplicabil;
- (g) nu fac abatere de la clauzele contractului;
- (h) sunt rezonabile, justificate și respectă cerințele bunei gestiuni financiare, în special în ceea ce privește economia și eficiența.

Contractantul este responsabil pentru contabilizarea costurilor sale și pentru păstrarea unei bune evidențe contabile sau a oricărui alt document necesar pentru a dovedi faptul că costurile a căror rambursare este solicitată au fost realizate și sunt în conformitate cu principiile definite la prezentul articol. Costurile pe care contractantul nu le poate justifica sunt considerate neeligibile, iar rambursarea acestora este refuzată.

- (6) Autoritatea contractantă îndeplinește următoarele sarcini pentru a asigura buna execuție a contractelor cu rambursări de costuri:
- (a) stabilește cel mai realist posibil plafon tarifar, permițând în același timp flexibilitatea necesară integrării dificultăților tehnice;
 - (b) transformă un contract încheiat parțial în regim de rambursări de costuri într-un contract cu preț fix ferm în totalitate, imediat ce devine posibil, în cursul executării contractului, să se stabilească un astfel de preț fix ferm. În acest scop, stabilește parametrii de conversie pentru trecerea de la un contract încheiat în regim de rambursări de costuri la un contract cu preț fix ferm;
 - (c) implementează măsuri de urmărire și control care prevăd, în special, un sistem estimativ de anticipare a costurilor;
 - (d) stabilește principiile, instrumentele și procedurile adecvate pentru executarea contractelor, în special pentru identificarea și controlul eligibilității costurilor declarate de contractant sau de subcontractanții acestuia în cursul executării contractului, ca și pentru introducerea de amendamente la contract;
 - (e) verifică respectarea de către contractant și de către subcontractanții acestuia a standardelor contabile prevăzute în contract și a obligației de a furniza documentele lor contabile, care trebuie să prezinte o imagine corectă și fidelă a conturilor;
 - (f) asigură în permanență, în cursul executării contractului, eficacitatea principiilor, instrumentelor și procedurilor menționate la litera (d).

Articolul 21

Modificări

Autoritatea contractantă și contractanții pot modifica contractul printr-un act adițional, cu condiția ca actul în cauză să îndeplinească toate condițiile următoare:

- (a) nu schimbă obiectul contractului;
- (b) nu afectează echilibrul economic al contractului;
- (c) nu introduce condiții care, dacă ar fi figurat inițial în documentația aferentă contractului, ar fi permis admiterea unor alți ofertanți față de cei admiși inițial sau ar fi permis reținerea unei alte oferte decât cea reținută inițial.

Articolul 22

Subcontractarea

- (1) Autoritatea contractantă solicită ofertantului să subcontracteze o parte a contractului, printr-o procedură concurențială de ofertare la nivelurile adecvate de subcontractare, unor întreprinderi care nu aparțin grupului din care face parte ofertantul, în special întreprinderilor recent intrate pe piață și IMM-urilor.
- (2) Autoritatea contractantă enunță partea din contract care trebuie subcontractată, sub forma unui interval care comportă un procent minim și un procent maxim. Aceasta se asigură că respectivele procente sunt proporționale cu obiectul și valoarea contractului, având în vedere natura sectorului de activitate în cauză și, în special, situația concurenței și potențialul industrial observat.
- (3) Dacă ofertantul indică în oferta sa că intenționează să nu subcontracteze nicio parte din contract sau să subcontracteze o parte mai mică decât minimul din intervalul menționat la alineatul (2), ofertantul indică motivele pentru aceasta autorității contractante. Autoritatea contractantă transmite informațiile respective Comisiei.
- (4) Autoritatea contractantă poate să respingă subcontractanții selectați de candidat în stadiul procedurii de atribuire a contractului principal sau de ofertantul reținut pentru executarea contractului. Autoritatea justifică în scris această respingere, care nu poate fi întemeiată decât pe criteriile aplicate pentru selecția ofertanților pentru contractul principal.

CAPITOLUL IV

POLITICA ÎN MATERIE DE DATE ȘI DE SECURITATE*Articolul 23***Politica în materie de date Copernicus și de informații Copernicus**

- (1) Politica în materie de date Copernicus și informații Copernicus rezultate din acțiunile finanțate în cadrul programului Copernicus sprijină obiectivele menționate la articolul 4, precum și următoarele obiective:
- (a) promovarea utilizării și a partajării datelor Copernicus și a informațiilor Copernicus;
 - (b) consolidarea piețelor europene în domeniul observării Pământului, în special a sectorului de servicii derivate, în scopul stimulării creșterii și a creării de locuri de muncă;
 - (c) contribuția la durabilitatea și continuitatea furnizării de date Copernicus și de informații Copernicus;
 - (d) sprijinirea comunităților europene de cercetare, tehnologice și de inovare.
- (2) Datele din misiunile dedicate și informațiile Copernicus se pun la dispoziție prin intermediul unor platforme de diseminare ale programului Copernicus, în condiții tehnice predefinite și în mod integral, deschis și gratuit, sub rezerva următoarelor limitări:
- (a) condițiile de acordare a licențelor pentru datele și informațiile provenite de la terți;
 - (b) formatele, caracteristicile și mijloacele de diseminare;
 - (c) interesele de securitate și relațiile externe al Uniunii sau ale statelor sale membre;
 - (d) riscul de perturbare, din motive de siguranță sau tehnice, a sistemului care produce datele Copernicus și informațiile Copernicus;
 - (e) asigurarea unui acces fiabil al utilizatorilor europeni la datele Copernicus și la informațiile Copernicus.

*Articolul 24***Condiții și limitări în ceea ce privește accesul la datele Copernicus și la informațiile Copernicus și utilizarea acestora**

- (1) Comisia poate, respectând politicile în ceea ce privește datele și informațiile provenite de la terți și fără a aduce atingere normelor și procedurilor aplicabile infrastructurii spațiale și *in situ* aflate sub control național sau sub controlul organizațiilor internaționale, să adopte acte delegate, în conformitate cu dispozițiile articolului 31, în ceea ce privește:
- (a) condițiile și procedurile privind accesul la datele Copernicus și la informațiile Copernicus și înregistrarea și utilizarea acestora, inclusiv mijloacele de diseminare;
 - (b) criteriile tehnice specifice necesare pentru a preveni perturbarea datelor Copernicus și a informațiilor Copernicus, inclusiv prioritatea de acces;
 - (c) criteriile și procedurile pentru restricționarea obținerii sau diseminării datelor Copernicus și a informațiilor Copernicus datorată conflictelor dintre diferitele drepturi.
- (2) Comisia poate, respectând politicile în ceea ce privește datele și informațiile provenite de la terți și fără a aduce atingere normelor și procedurilor aplicabile infrastructurii spațiale și *in situ* aflate sub control național sau sub controlul organizațiilor internaționale, să adopte măsuri în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 30 alineatul (4), în ceea ce privește:
- (a) specificațiile tehnice pentru transmisia și utilizarea datelor din misiunile dedicate care sunt transmise stațiilor receptoare sau prin conexiuni dedicate cu lățime ridicată de bandă cu stații care nu fac parte din programul Copernicus;
 - (b) specificațiile tehnice de arhivare a datelor Copernicus și a informațiilor Copernicus.
- (3) Comisia stabilește condițiile și procedurile relevante pentru acordarea licențelor pentru datele din misiunile dedicate și pentru informațiile Copernicus, precum și pentru transmisia datelor obținute de la sateliți către stațiile de recepție sau prin conexiuni dedicate de bandă largă către stații care nu fac parte din programul Copernicus, în conformitate cu prezentul regulament și cu drepturile aplicabile ale terților.

Articolul 25

Protejarea intereselor de securitate

- (1) Comisia evaluează cadrul de securitate al programului Copernicus, luând în considerare obiectivele menționate la articolul 4. În acest sens, Comisia evaluează măsurile de securitate necesare care trebuie elaborate pentru a evita orice eventuale riscuri sau amenințări la adresa intereselor sau a securității Uniunii sau ale statelor membre ale acesteia, mai ales pentru a garanta respectarea principiilor prevăzute în Deciziile 2001/844/CE și 2013/488/UE.
- (2) Pe baza evaluării menționate la alineatul (1), Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, specificațiile tehnice necesare în materie de securitate pentru programul Copernicus. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare la care se face referire la articolul 30 alineatul (4).
- (3) Comisia poate fi sprijinită de experți independenți din statele membre pentru a defini specificațiile tehnice ale cadrului de securitate menționat la alineatul (2).
- (4) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (2), Consiliul adoptă măsurile de aplicat în situațiile în care securitatea Uniunii sau a statelor membre ale acesteia ar putea fi afectată de date și de informații furnizate de programul Copernicus.
- (5) În cazurile în care, în cadrul programului Copernicus, se generează sau se utilizează informații UE clasificate, toți participanții asigură un nivel de protecție echivalent cu cel furnizat prin normele prevăzute în anexa la Decizia 2001/844/CE și în anexele la Decizia 2013/488/UE.

CAPITOLUL V

DIVERSE

Articolul 26

Cooperare internațională

- (1) Următoarele țări sau organizații internaționale pot participa la programul Copernicus, pe baza unor acorduri corespunzătoare:
- (a) țările din Asociația Europeană a Liberului Schimb (AELS) care sunt părți contractante la Acordul privind SEE, în conformitate cu condițiile prevăzute de Acordul privind SEE;
 - (b) țările candidate, precum și candidații potențiali, în conformitate cu acordurile-cadru sau cu un protocol la un acord de asociere, prin care se stabilesc principiile generale și condițiile de participare a acestor țări la programele Uniunii;
 - (c) Confederația Elvețiană, alte țări terțe neprecizate la literele (a) și (b), precum și organizații internaționale, în conformitate cu acordurile încheiate de Uniune cu astfel de țări terțe sau organizații internaționale, în temeiul articolului 218 din TFUE, care stabilesc condițiile și regulile detaliate ale participării lor.
- (2) Țările sau organizațiile internaționale menționate la alineatul (1) pot furniza sprijin financiar sau contribuții în natură la programul Copernicus. Acel sprijin financiar și acele contribuții se tratează ca venit alocat extern, în conformitate cu articolul 21 alineatul (2) din regulamentul financiar, și sunt admisibile, în conformitate cu clauzele și condițiile acordurilor încheiate cu respectiva țară terță sau organizație internațională.
- (3) Coordonarea internațională a sistemelor de observare și a schimburilor aferente de date poate fi abordată de programul Copernicus, pentru a consolida dimensiunea globală și complementaritatea acestuia, ținând seama de acordurile internaționale și de procesele de coordonare internațională deja existente.

Articolul 27

Protejarea intereselor financiare ale Uniunii

- (1) Comisia ia măsurile adecvate pentru a se asigura că, atunci când acțiunile finanțate în temeiul programului Copernicus sunt implementate, interesele financiare ale Uniunii sunt protejate prin aplicarea de măsuri preventive împotriva fraudei, a corupției și a altor activități ilegale, prin verificări eficace și, dacă se descoperă nereguli, prin recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit și, dacă este cazul, prin aplicarea de sancțiuni administrative și financiare eficace, proporționale și disuasive.
- (2) Comisia sau reprezentanții acesteia și Curtea de Conturi au competența de a efectua audituri, pe baza documentelor și la fața locului, în cazul tuturor beneficiarilor de granturi, contractanților și subcontractanților care au primit fonduri ale Uniunii în cadrul programului Copernicus.

(3) Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) poate efectua investigații, inclusiv verificări și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului ⁽²⁾, pentru a stabili dacă au avut loc acte de fraudă, de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un acord sau decizie de grant sau un contract finanțat în temeiul programului Copernicus.

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), acordurile de cooperare cu țări terțe și cu organizații internaționale, contractele, acordurile de grant și deciziile privind granturile care rezultă din implementarea programului Copernicus conțin dispoziții care împuternicesc în mod expres Comisia, Curtea de Conturi și OLAF să efectueze astfel de audituri și investigații, în conformitate cu competențele lor respective.

Articolul 28

Proprietatea

(1) Uniunea este proprietarul tuturor activelor corporale și necorporale constituite sau dezvoltate în cadrul programului Copernicus. În acest sens, se încheie acorduri cu părți terțe, dacă este cazul, cu privire la drepturile de proprietate existente.

(2) Clauzele și condițiile referitoare la transferul de proprietate către Uniune sunt stabilite de acordurile menționate la alineatul (1).

(3) Comisia asigură, prin intermediul unui cadru corespunzător, utilizarea optimă a activelor menționate la prezentul articol; în special, Comisia administrează cât mai eficace posibil drepturile de proprietate intelectuală legate de programul Copernicus, luând în considerare necesitatea de a proteja și de a valoriza drepturile de proprietate intelectuală ale Uniunii, interesele tuturor părților interesate, necesitatea dezvoltării armonioase a piețelor și a noilor tehnologii și continuitatea serviciilor. În acest sens, Comisia se asigură că în contractele încheiate în cadrul programului Copernicus se include posibilitatea de a transfera drepturi de proprietate intelectuală care decurg din activitățile în cadrul programului Copernicus sau de a acorda licențe pentru aceste drepturi.

Articolul 29

Asistența acordată Comisiei

Comisia poate fi asistată de experți independenți, din diverse domenii, legate de sfera de activitate a programului Copernicus, din rândurile unei game largi de părți interesate, printre care reprezentanți ai utilizatorilor Copernicus și entități naționale competente în domeniul spațiului, astfel încât Comisia să poate beneficia de competența tehnică și științifică necesară, precum și de perspective interdisciplinare și transsectoriale, ținând seama de inițiativele relevante existente la nivelul Uniunii și la nivel național și regional.

Articolul 30

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet („comitetul Copernicus”). Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

Comitetul Copernicus se reunește în configurații specifice, în special în ceea ce privește aspectele de securitate (Comisia de securitate).

(2) Comitetul Copernicus instituie „Forumul utilizatorilor” ca grup de lucru cu rolul de a consilia comitetul Copernicus cu privire la aspectele legate de cerințele utilizatorilor, în conformitate cu regulamentul său de procedură.

(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(4) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(5) Reprezentanții entităților care îndeplinesc sarcini în cadrul programului Copernicus se implică, după caz, în calitate de observatori în activitatea comitetului Copernicus, în condițiile prevăzute de regulamentul său de procedură.

(6) Acordurile încheiate de Uniune în conformitate cu articolul 26 pot prevedea participarea, după caz, a reprezentanților unor țări terțe sau organizații internaționale la lucrările comitetului Copernicus în condițiile prevăzute de regulamentul său de procedură.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

(7) Comitetul Copernicus se reunește cu regularitate, preferabil trimestrial. În cadrul fiecărei reuniuni, Comisia furnizează un raport privind stadiul de evoluție a programului Copernicus. Rapoartele respective prezintă situația generală a stadiului programului Copernicus și a evoluțiilor legate de acesta, în special din perspectiva gestionării riscurilor, a costurilor, a calendarului, a performanței și a achizițiilor, precum și din perspectiva consultanței relevante oferite Comisiei.

Articolul 31

Exercitarea delegării

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 9 alineatul (7) și la articolul 24 alineatul (1) se conferă Comisiei pe durata programului Copernicus.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 9 alineatul (7) și la articolul 24 alineatul (1) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară, menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 9 alineatul (7) și al articolului 24 alineatul (1) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu au obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 32

Evaluare

(1) Până la 31 decembrie 2017, după consultarea părților interesate relevante, Comisia întocmește un raport de evaluare referitor la îndeplinirea obiectivelor tuturor sarcinilor finanțate de programul Copernicus la nivelul rezultatelor și efectelor, la valoarea europeană adăugată a acestora și la eficiența utilizării resurselor. Evaluarea abordează relevanța continuă a tuturor obiectivelor, precum și contribuția măsurilor la obiectivele prevăzute la articolul 4, funcționarea structurii organizatorice și domeniul de aplicare al serviciilor furnizate. Evaluarea include analiza unei posibile implicări a agențiilor europene relevante (inclusiv a Agenției GNSS European) și, dacă este cazul, este însoțită de propuneri legislative relevante.

În special, evaluarea analizează impactul politicii în materie de date Copernicus și informații Copernicus asupra părților interesate și a utilizatorilor de servicii derivate și influența asupra mediului de afaceri, precum și asupra investițiilor naționale și private în infrastructuri de observare a Pământului.

- (2) Comisia realizează evaluarea menționată la alineatul (1) în strânsă cooperare cu operatorii și utilizatorii programului Copernicus și examinează eficacitatea și eficiența programului Copernicus și contribuția sa la obiectivele menționate la articolul 4. Comisia transmite rezultatele acestor evaluări Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor și, dacă este necesar, propune măsuri adecvate.
- (3) Comisia poate, ori de câte ori este necesar, să fie asistată de către entități independente, să întreprindă evaluarea metodelor de realizare a proiectelor, precum și a impactului implementării acestora, pentru a aprecia dacă obiectivele, inclusiv cele privind protecția mediului, au fost atinse.
- (4) Comisia poate solicita unui stat membru să furnizeze o evaluare specifică a acțiunilor și proiectelor conexe finanțate în conformitate cu prezentul regulament sau, acolo unde este cazul, să pună la dispoziție informațiile și asistența necesare pentru realizarea unei evaluări a acestor proiecte.

Articolul 33

Abrogare

- (1) Regulamentul (UE) nr. 911/2010 se abrogă.
- (2) Măsurile adoptate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 911/2010 își mențin valabilitatea.
- (3) Trimiterile la Regulamentul (UE) nr. 911/2010 abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexă.

*Articolul 34***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 3 aprilie 2014.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

D. KOURKOULAS

ANEXĂ

Tabelul de corespondență menționat la articolul 33

Regulamentul (UE) nr. 911/2010	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolele 2, 5, 6 și 7
Articolul 3	–
Articolul 4	Articolele 4, 9, 10, 11, 13 și 26
Articolul 5	Articolele 5, 9, 11 și 13
Articolul 6	Articolele 14-22
Articolul 7	Articolele 9 și 26
Articolul 8	Articolul 8
Articolul 9	Articolele 23, 24 și 25
Articolul 10	Articolele 24 și 31
Articolul 11	Articolul 31
Articolul 12	Articolul 31
Articolul 13	Articolele 23, 24 și 25
Articolul 14	Articolele 4 și 32
Articolul 15	Articolele 9 și 12
Articolul 16	Articolul 30
Articolul 17	Articolul 30
Articolul 18	Articolul 27
Articolul 19	Articolul 34
Anexă	Articolul 4

REGULAMENTUL (UE) NR. 378/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 3 aprilie 2014****de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1166/2008 în ceea ce privește cadrul financiar pentru perioada 2014-2018****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 338 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1166/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ prevede ca statele membre să realizeze anchete structurale în agricultură în 2010, 2013 și 2016. Statele membre primesc o contribuție financiară maximă de 75 % din partea Uniunii pentru acoperirea costului realizării acestor anchete, sub rezerva anumitor sume maxime stabilite.
- (2) Pentru a efectua anchetele structurale în agricultură și pentru a respecta cerințele de informare ale Uniunii, sunt necesare fonduri considerabile din partea statelor membre și a Uniunii.
- (3) Regulamentul (CE) nr. 1166/2008 a stabilit pachetul financiar pentru punerea în aplicare a programului de anchete, inclusiv pentru gestionarea, întreținerea și dezvoltarea sistemelor de baze de date utilizate în cadrul Comisiei pentru prelucrarea datelor furnizate de statele membre, precum și suma aferentă perioadei 2008-2013.
- (4) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1166/2008, suma aferentă perioadei 2014-2018 ar trebui să fie stabilită de autoritatea bugetară și legislativă, la propunerea Comisiei, pe baza noului cadru financiar pentru perioada care începe în 2014.
- (5) Pachetul financiar propus ar trebui să finanțeze doar realizarea anchetei structurale în agricultură în 2016 și gestiunea aferentă, întreținerea și dezvoltarea sistemelor de baze de date utilizate în cadrul Comisiei pentru prelucrarea datelor furnizate de statele membre.
- (6) Având în vedere aderarea Croației și necesitatea de a desfășura anchete privind structura exploatațiilor agricole în acel stat membru în 2016, ar trebui să se stabilească pentru Croația o contribuție maximă din partea Uniunii per anchetă, dat fiind că aceasta nu a fost prevăzută în Actul de aderare.
- (7) Comitetul permanent pentru statistică agricolă a fost consultat.
- (8) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1166/2008 ar trebui modificat în consecință,

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 11 martie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 24 martie 2014.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1166/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind anchetele structurale în agricultură și ancheta privind metodele de producție agricolă și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 571/88 al Consiliului (JO L 321, 1.12.2008, p. 14).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1166/2008 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 13, se adaugă următorul paragraf:

„(4a) Pentru anchetele structurale în agricultură din 2016, suma maximă alocată Croației este de 500 000 EUR.”

2. Articolul 14 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Pachetul financiar pentru punerea în aplicare a anchetelor structurale în agricultură din 2016, inclusiv creditele necesare pentru gestionarea, întreținerea și dezvoltarea sistemelor de bază de date utilizate în cadrul Comisiei pentru prelucrarea datelor furnizate de statele membre în conformitate cu prezentul regulament, este de 20 650 000 EUR pentru perioada 2014-2018.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(4) Comisia pune în aplicare sprijinul financiar din partea Uniunii în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).”

3. Se introduce următorul articol:

„Articolul 14a

Protecția intereselor financiare ale Uniunii

(1) La punerea în aplicare a activităților finanțate în temeiul prezentului regulament, Comisia ia măsurile corespunzătoare pentru a asigura protecția intereselor financiare ale Uniunii prin aplicarea de măsuri preventive împotriva fraudei, corupției și a oricăror alte activități ilegale, prin controale eficace și, în cazul în care se constată nereguli, prin recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit, precum și, dacă este necesar, prin impunerea de sancțiuni eficace, proporționale și disuasive.

(2) Comisia sau reprezentanții acesteia și Curtea de Conturi au competența de a efectua audituri, pe baza documentelor și la fața locului, în cazul tuturor beneficiarilor, contractanților și subcontractanților care au primit fonduri ale Uniunii în cadrul programului.

Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) poate efectua controale și inspecții la fața locului la operatorii economici care beneficiază direct sau indirect de o astfel de finanțare, în conformitate cu procedurile prevăzute în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului (*), cu scopul de a stabili existența unei fraude, a unui act de corupție sau dacă a avut loc orice altă activitate ilegală care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii în legătură cu un acord de grant sau cu o decizie de acordare a unui grant sau în legătură cu un contract de finanțare din partea Uniunii.

Fără a se aduce atingere primelor două paragrafe, acordurile de cooperare cu țări terțe și cu organizații internaționale, precum și acordurile de grant, deciziile de acordare de granturi și contractele rezultate din punerea în aplicare a prezentului regulament împuternicesc în mod expres Comisia, Curtea de Conturi și OLAF să efectueze astfel de audieri, controale și inspecții la fața locului.

(*) Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 3 aprilie 2014.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

D. KOURKOULAS

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO